

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

**dokonanej przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w dniach 25 – 26 kwietnia 2014 r. na kierunku „fizjoterapia”
prowadzonym w ramach obszaru nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej na poziomie studiów pierwszego stopnia realizowanych w formie studiów stacjonarnych o profilu praktycznym i drugiego stopnia realizowanych w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych o profilu praktycznym i ogólnie akademickim na Wydziale Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku**

W składzie

przewodniczący:

dr hab. Krystyna Rożek - Piechura – członek PKA

członkowie:

dr Dorota Gazurek – członek PKA,

dr hab. Beata Pluta – ekspert PKA,

mgr Jakub Kozieł – ekspert formalno – prawny PKA,

Radosław Serafin – ekspert studencki PKA przedstawiciel PSRP.

Krótką informacją o wizytacji

Ocena jakości kształcenia na kierunku „fizjoterapia” prowadzonym na Wydziale Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Wizytacja tego kierunku studiów odbyła się po raz pierwszy.

Wizytację członkowie Zespołu poprzedzili zapoznaniem się z Raportem Samooceny przekazanym przez władze Uczelni, ustaleniem podziału kompetencji w trakcie wizytacji oraz sformułowaniem wstępnie dostrzeżonych problemów. W toku wizytacji Zespół spotkał się z władzami Uczelni i Wydziału prowadzącego oceniany kierunek, analizował dokumenty zgromadzone wcześniej na potrzeby wizytacji przez władze Uczelni, otrzymał od władz Uczelni dodatkowo zamówione dokumenty, przeprowadził hospitację i spotkania ze studentami oraz spotkanie z pracownikami realizującymi zajęcia na ocenianym kierunku, przeanalizował wylosowane prace dyplomowe pod względem między innymi podobieństwa do źródeł internetowych.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę

Misja i wizja Uczelni zostały określone w dokumencie pt. "Strategia Rozwoju Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku w latach 2012-2020", który został przedłożony przez Rektora Senatowi AWFIS i przyjęty na posiedzeniu w

dniu 30 stycznia 2012 roku. Zaledwie dwuzdaniowa misja Uczelni została sformułowana w sposób ogólny, wydaje się, iż nie została w pełni zaktualizowana, biorąc pod uwagę bieżące potrzeby rynku pracy oraz szerokie uwarunkowania środowiskowe. Akademia ma być, według przyjętych założeń, szkołą wyższą nowoczesnie zarządzaną, dbającą o jakość nie tylko procesów naukowych i dydaktycznych, ale również administracyjnych. Służyć temu ma wprowadzenie systemowych rozwiązań w zakresie zarządzania, przede wszystkim jakością, procesami i kontrolą zarządczą. Cele strategiczne i operacyjne Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku zostały zdefiniowane i zoperacjonalizowane w sześciu głównych punktach.

Wydział **nie opracował** własnej misji i strategii rozwoju, trudno ocenić więc powiązania przedstawionej w raporcie samooceny koncepcji kształcenia na kierunku fizjoterapia ze strategią akredytowanej jednostki. W opracowanej misji Uczelni nie znalazł się zapis o potrzebie kształcenia wysokokwalifikowanej kadry dla potrzeb fizjoterapii. Przedstawiona koncepcja kształcenia na kierunku fizjoterapia opiera się jedynie na założeniu przedstawionym w paragrafie 4 Statutu Uczelni. Wydaje się jednak, iż realizowana koncepcja kształcenia nie jest w pełni zgodna z przedstawionymi w Statucie założeniami z uwagi na niewłaściwe ukierunkowanie kształcenia ograniczające możliwości zdobycia zarówno wiedzy, jak i umiejętności niezbędnych dla absolwenta kierunku fizjoterapia. Potwierdzeniem tego faktu jest niska innowacyjność oferty kształcenia, co w przypadku kształcenia absolwentów fizjoterapii nie może stanowić powodu do zaniżania oceny, natomiast nadmierna różnorodność i wariantowość programu nauczania powoduje ograniczenie możliwości osiągnięcia efektów kształcenia właściwych dla absolwenta kierunku „fizjoterapii”, wynikających z przedstawionych w opisie kierunkowych efektów kształcenia. Obecna oferta kształcenia jest sformułowana w taki sposób, że daje absolwentom kierunku „fizjoterapia” możliwość nabycia kompetencji właściwych dla absolwentów kierunku nauczycielskiego, czy kierunku turystyki i rekreacji. Część zaproponowanych w ofercie kształcenia specjalności czy specjalizacji instruktorskich nie rozwija i nie pogłębia kompetencji fizjoterapeutycznych i jest właściwa dla innych kierunków kształcenia, niż „fizjoterapia”. Np. według oferty kształcenia przygotowanej na lata 2012-2014 celem kształcenia na drugim poziomie studiów jest między innymi przygotowanie absolwentów do podjęcia pracy w przedszkolach, co jest raczej typowe dla kierunków pedagogicznych. Na pierwszym poziomie kształcenia student kierunku „fizjoterapia” może natomiast zdobyć uprawnienia instruktorskie z zakresu rekreacji ruchowej, co jest właściwe dla absolwentów kierunku „turystyka i rekreacja”.

Różnorodność oferty kształcenia nie jest w tym przypadku zaletą, ponieważ kształcenie studenta w tak wielu kierunkach odbywa się kosztem kształcenia w kierunku właściwym dla osiągnięcia kompetencji przede wszystkim z zakresu fizjoterapii, co dotyczy kształcenia zarówno na pierwszym, jak i na drugim poziomie. Uczelnia nie realizuje także wystarczającej liczby godzin w ramach przedmiotów do wyboru w programach opartych na KRK, co może ograniczać elastyczność ścieżki kształcenia. Wnioskodawca przewiduje wykorzystanie nowoczesnych form i sposobów studiowania w postaci e-lerningu.

Wydział Wychowania Fizycznego AWFis w Gdańsku ma zdefiniowanych wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy, którzy współuczestniczą w procesie tworzenia koncepcji kształcenia na kierunku fizjoterapia. Do grupy interesariuszy wewnętrznych zaliczono wiele jednostek organizacyjnych Uczelni, m.in: Bibliotekę Główną z Ośrodkiem Informacji Naukowej, Archiwum, Uczelniane Centrum Edukacji Ustawicznej i jednostki międzywydziałowe: Studium Języków Obcych. Ponadto bardzo istotną rolę w procesie kształcenia studentów odgrywają dwie jednostki badawcze Uczelni - Laboratorium Wysiłku

Fizycznego i Laboratorium Genetyki w Sporcie. Do grupy interesariuszy wewnętrznych nie zostali jednak włączeni studenci Wydziału.

W raporcie samooceny Wydział wskazał wielu partnerów zewnętrznych. Są to przede wszystkim jednostki i zakłady ochrony zdrowia, propagowania zdrowego stylu życia oraz jednostki sportowe i placówki oświatowe, wśród których należy wymienić: Uniwersyteckie Centrum Kliniczne i Gdański Uniwersytet Medyczny, Wojewódzkie Centrum Onkologii, Wojewódzki Zespół Reumatologiczny, Szpital Dziecięcy Polanki im. Macieja Płażyńskiego w Gdańsku SP. z o.o., NZOZ Caritas Archidiecezji Gdańskiej, Hospicjum Św. Józefa, Nadmorskie Centrum Medyczne – Przychodnie: Kołobrzaska, ETERMED – Przychodnia Rehabilitacyjna, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Sanatorium Uzdrowiskowe Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Centrum Terapii Skoloz i Wad Postawy, Centralny Ośrodek Sportu Ośrodek Przygotowań Olimpijskich im. Feliksa Stamma w Cetniewie, Dom Pomocy Społecznej w Sopocie, Ośrodek Promocji Zdrowia w Gdańsku, Zespół Szkół Specjalnych Nr 5 im. Marii Grzegorzewskiej w Sopocie.

W materiałach przedstawionych zespołowi oceniającemu brak dokumentów potwierdzających fakt wpływu interesariuszy zewnętrznych na określanie koncepcji kształcenia na akredytowanym kierunku studiów.

Podczas spotkania z Zespołem Oceniającym studenci wykazali niewielkie zainteresowanie wpływem na ustalanie koncepcji kształcenia na kierunku fizjoterapia. Jak podkreślali, nie biorą bezpośrednio udziału w pracach związanych z tym procesem, ponieważ nie są proszeni o wyrażenie swojego zdania w temacie kształcenia na wizytowanym kierunku, tak samo również nie próbowali dokonać zmian w programach studiów. Studenci mają świadomość, że tymi kwestiami zajmują się przedstawiciele samorządu studentów, do których mogą zgłaszać się w przypadku jakichkolwiek uwag związanych z procesem kształcenia.

Zespół oceniający rekomenduje działania mające na celu zwiększenie bezpośredniego udziału studentów w ustalaniu koncepcji kształcenia na kierunku fizjoterapia.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego ocena: częściowo

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1. Jednostka nie opracowała własnej strategii i misji rozwoju. Przedstawiona koncepcja kształcenia na kierunku fizjoterapia częściowo nawiązuje do celów strategicznych i operacyjnych Uczelni. Nadmierna różnorodność i wariantowość programu nauczania powoduje ograniczenie możliwości osiągnięcia efektów kształcenia właściwych dla absolwenta kierunku „fizjoterapii”. Część zaproponowanych w ofercie kształcenia specjalności czy specjalizacji instruktorskich nie rozwija i nie pogłębia kompetencji fizjoterapeutycznych i jest typowa dla innych niż „fizjoterapia” kierunków kształcenia. Kształcenie studenta fizjoterapii w wielu innych kierunkach odbywa się kosztem kształcenia w kierunku właściwym czyli takim w którym dochodzi do osiągnięcia kompetencji przede wszystkim z zakresu fizjoterapii. Dotyczy to kształcenia zarówno na pierwszym jak i na drugim poziomie. Uczelnia nie realizuje także wystarczającej liczby godzin w ramach przedmiotów do wyboru w programach opartych na KRK, co może ograniczać elastyczność ścieżki kształcenia.

2. Studenci, jako interesariusze wewnętrzni, częściowo uczestniczą w procesie określania koncepcji kształcenia na wizytowanym kierunku. Udział ten odbywa się poprzez udział przedstawicieli studentów w gremiach zajmujących się określaniem koncepcji kształcenia. **Uczelnia włącza w procesie ustalenia koncepcji kształcenia jedynie interesariuszy wewnętrznych. Zaleca się włączenia w ten proces interesariuszy zewnętrznych.**

Kryterium 2. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

2.1). Ocena zgodności założonych celów oraz specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia dla ocenianego kierunku, poziomu kwalifikacji i profilu kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (wzorcowymi efektami kształcenia albo celami i efektami kształcenia wskazanymi w standardach kształcenia, w tym standardach kształcenia nauczycieli, określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego), a także z koncepcją rozwoju kierunku. Ocena spójności specyficznych i szczegółowych efektów kształcenia. W przypadku profilu praktycznego ocena obejmuje stopień uwzględnienia wymagań organizacji zawodowych umożliwiających nabycie uprawnień do wykonywania zawodu oraz zakres wpływu absolwentów i przedstawicieli pracodawców w formułowaniu efektów kształcenia, a w odniesieniu do profilu ogólnoakademickiego – wymagań formułowanych dla obszaru nauki, z którego kierunek się wywodzi.

W związku z tym, że jeden (ostatni) rocznik studentów realizuje proces kształcenia zgodnie ze standardami, można jedynie w tym punkcie ocenić spójność celów kształcenia z wymogami określonymi przez standard. Cele kształcenia określone w sylwetce absolwenta dla roczników studentów stacjonarnych i niestacjonarnych, pierwszego i drugiego stopnia, rozpoczynających kształcenie w latach 2010/2011, 2011/2012 spełniają wszystkie wymagania standardów obowiązujących dla kierunku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r.

Uchwałą Nr 5 Senatu AWFis w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2012 r. Uczelnia określiła efekty kształcenia na kierunku „fizjoterapia” na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia zgodnie z wymogami ds. 11 ust. 2 pkt 2 Ustawy Uczenia w powyższej uchwale określiła efekty kierunkowe oraz moduły przedmiotów je realizujące, a także przyporządkowała efekty kierunkowe do efektów obszarowych określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 253, poz. 1520).

W przedstawionych do realizacji ofertach kształcenia na lata akademickie 2012-2015 i 2013-2016 na studiach pierwszego stopnia istnieje zgodność założonych kierunkowych efektów kształcenia z profilem kształcenia. Natomiast opis efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia (oferta kształcenia na lata akademickie 2012-2014 i 2013-2015) jest niewłaściwy, ponieważ dla profilu kształcenia ogólno akademickiego i praktycznego powinny istnieć dwa odrębne opisy efektów lub jeden opis, ale z wyraźnym wskazaniem, jak przyporządkowano poszczególne efekty do danego profilu. Uczelnia nie spełnia tego warunku. Proporcja efektów z kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych jest właściwa na pierwszym poziomie kształcenia. Na drugim poziomie kształcenia nie można dokonać oceny ze względu na brak przyporządkowania poszczególnych efektów do profili: ogólno akademickiego i praktycznego.

Analiza merytoryczna zawartości efektów kierunkowych wszystkich kategorii wskazuje, jakie kompetencje uzyska student realizując założone efekty. W opisie założonych efektów kształcenia dla kierunku wykazano, że student studiów stopnia pierwszego i stopnia drugiego

osiągnięte efekty kształcenia związane z dziedziną nauk o kulturze fizycznej, nauk o zdrowiu i nauk medycznych, co jest prawidłowe.

Należy stwierdzić, że przedstawione w opisie kierunkowe efekty kształcenia są zgodne z bardzo ogólnie zarysowaną koncepcją rozwoju kierunku, która mówi, iż „podstawowym zadaniem jest kształcenie studentów w celu ich przygotowania do pracy zawodowej”, „prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych...” oraz „kształcenie w celu zdobywania wiedzy i uzupełniania wiedzy”.

W opisie kierunkowych efektów kształcenia istnieją błędy dotyczące kolejności i braku niektórych, przedstawionych tam efektów. Dla studiów drugiego stopnia przedstawiono efekty w niewłaściwej kolejności, po efekcie K_W28 występuje efekt K_W35 potem K_W37. Natomiast efektów K_W34 i K_W36 w opisie nie ma, nie występują one także w macierzy pokrycia przedmiotów z kierunkowymi efektami kształcenia.

Stwierdzono spójność pomiędzy efektami kierunkowymi i efektami sformułowanymi dla obszaru, natomiast istnieje wiele rodzajów niespójności efektów kierunkowych z efektami przedmiotowymi. Pierwsza nieprawidłowość dotyczy błędneho przypisania efektów przedmiotowych do nieistniejących w opisie efektów kierunkowych oznaczonych symbolem „S” typowych dla obszaru nauk społecznych. Nieprawidłowość polega także na przypisaniu tym efektom treści merytorycznie odpowiadających kompetencji nauczyciela a nie fizjoterapeuty, co jest niezgodne z efektami kierunkowymi zamieszczonymi w opisie. Przykład: umiejętność jaką student fizjoterapii zdobędzie w trakcie realizacji praktyki pedagogicznej na semestrze 4 na drugim poziomie kształcenia, w ramach studium pedagogicznego (do wyboru) oddaje zacytowany wiernie efekt przedmiotowy W1: „Celem praktyki jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela i konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu pedagogiki i psychologii z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym” (pomyłono tutaj także cele kształcenia z efektami kształcenia). Efekt przedmiotowy W1 odniesiono do nieistniejącego efektu kierunkowego o symbolu SKN_O_01. Efekt ten nie ma żadnego odniesienia do efektów kierunkowych, które wszystkie są związane z dziedziną nauk o kulturze fizycznej, nauk o zdrowiu i nauk medycznych i oznaczone są symbolami „M”. Efekt kształcenia odnosi się w treści do kompetencji nauczyciela a nie fizjoterapeuty. Kolejny efekt przypisany do praktyki pedagogicznej to efekt o symbolu U1: „Potrafi dokonywać obserwacji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych” (odniesiony do efektu kierunkowego SKN_O_03), kolejny to efekt U2: „Potrafi posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowe” (odniesiony do efektu kierunkowego SKN_O_02), efekt U3: „Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną (dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą)”, odniesiony został do efektu kierunkowego SKN_O_04. Kolejny efekt, to efekt U4: „Potrafi kierować procesami kształcenia i wychowania, posiada umiejętność pracy z grupą” odniesiony został do efektu kierunkowego SKN_O_05. Należy stwierdzić, że wszystkie rodzaje przedmiotowych efektów kształcenia przypisanych do praktyk dydaktycznych i wychowawczych (w sumie 3 praktyki, 150 godzin/ 8 pkt ECTS) oznaczone są nieprawidłowymi symbolami, które nie mają nic wspólnego z kierunkowymi efektami kształcenia. Nie odnoszą się do nich także merytorycznie, ponieważ charakteryzują kompetencje właściwe nauczycielom a nie absolwentom kierunku „fizjoterapia”. Ten sam rodzaj nieprawidłowości dotyczy spójności niektórych efektów przedmiotowych i kierunkowych odniesionych do nauk medycznych o zdrowiu i o kulturze fizycznej w ramach realizacji przedmiotów na studiach pierwszego stopnia. Na przykład: zacytowany wiernie efekt przedmiotowy W1, który można osiągnąć realizując przedmiot „Dietetyka”: „Po

zaliczeniu przedmiotu student potrafi definiować podstawowe pojęcia i mechanizmy związane z żywieniem człowieka”, odniesiono do efektu kierunkowego KW08: „Posiada podstawową wiedzę z zakresu psychologii, pedagogiki i socjologii w zakresie niezbędnym w szeroko pojętej dziedzinie nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej” gdy tymczasem powinien być odniesiony do efektu KW_11: „Posiada wiedzę z zakresu podstaw edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia i profilaktyki”. Efekt U1: „Po zaliczeniu przedmiotu student potrafi przeprowadzić ocenę sposobu żywienia” odniesiono do efektu kierunkowego K_U01: „Posiada umiejętności i zdolności manualne oraz ruchowe wskazane i przygotowujące do wykonania zawodu fizjoterapeuty”, gdy tymczasem bardziej właściwe byłoby odniesienie do efektu KU_10 lub KU_21. Kolejny przykład, przedmiot „Żywność kliniczna” realizowany w semestrze 6. Efekt przedmiotowy W1 „Definiuje pojęcia stosowane w nauce o żywieniu” odniesiono nieprawidłowo do efektu kierunkowego K_W23 „Zna zasady tworzenia, rozwoju i uwarunkowania prawne indywidualnej działalności gospodarczej w zawodzie fizjoterapeuty”. Efekt ten powinien być odniesiony do efektu KW_11 „Posiada wiedzę z zakresu podstaw edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia i profilaktyki”. Efekt przedmiotowy U3 „Powiązuje zalecenia żywieniowe z chorobami współistniejącymi” odniesiono do efektu kierunkowego K_U19 „Potrafi prowadzić dokumentację fizjoterapeutyczną” a powinno się go odnieść do efektu KU_05 „Potrafi interpretować wiedzę z zakresu zaburzeń i zmian patologicznych wywołanych chorobą, urazem lub inną formą niepełnosprawności” lub do efektu K_U10 „Potrafi podjąć działania profilaktyczne i edukacyjne zapobiegające oraz zmniejszające skutki obniżonej wydolności i sprawności fizycznej”.

Ogólne cele i kierunki kształcenia zarysowane w koncepcji rozwoju kierunku i wyrażone kierunkowymi efektami kształcenia zamieszczonymi w opisie tych efektów nie zawsze są merytorycznie spójne z celami kształcenia przypisanymi do przedmiotów. Cele ogólne mówią o kształceniu studenta w kierunku, który umożliwi osiągnięcie kompetencji fizjoterapeuty, a podany przykład wskazuje, iż student uzyska niektóre kompetencje właściwe dla nauczyciela wychowania fizycznego. Przykłady: celem kształcenia wynikającym z realizacji przedmiotu „Studium pedagogiczne - Metodyka wychowania fizycznego” jest „Rozwijanie podstawowych umiejętności niezbędnych do pełnienia roli nauczyciela wychowania fizycznego, a w szczególności dotyczących planowania i realizacji zajęć wychowania fizycznego”. Realizacja tego celu kształcenia jest możliwa dzięki osiągnięciu takich efektów przedmiotowych jak min. efekt W1 „zna rolę podstawy programowej kształcenia ogólnego (PPKO) i programów wychowania fizycznego (PWF) w polskim systemie edukacji; zna strukturę PPKO i PWF i sposób dopuszczania PWF do użytku w szkole”, efekt U2 „potrafi zaplanować zajęcia wychowania fizycznego dla uczniów w przedszkolach i szkołach, zachowując zasady bezpieczeństwa oraz indywidualizując oddziaływania edukacyjne w zależności od potrzeb i możliwości uczniów” czy efekt K1 „jest praktycznie przygotowany do realizacji zadań nauczyciela wychowania fizycznego”. Istnieje zatem niespójność pomiędzy celami kształcenia wynikającymi z opisu kierunkowych efektów kształcenia a celami kształcenia przypisanymi do niektórych przedmiotów. Efekty kształcenia tych przedmiotów nie mają także odniesienia do efektów kierunkowych o czym wspomniano już wcześniej w niniejszym raporcie. Kolejny przykład: przedmiot „Psychologia (Studium pedagogiczne)”, gdzie celem kształcenia jest „Zapoznanie studentów z ogólnymi prawidłowościami, mechanizmami oraz procesami psychologicznymi zachodzącymi u uczniów oraz młodych sportowców a także osób aktywnych fizycznie, tym samym umożliwiając przyszłemu nauczycielowi, wychowawcy, trenerowi odnowy biologicznej i fizjoterapeucie na kompetentne oddziaływanie w stosunku do swoich podopiecznych w zakresie kształtowania ich postaw prozdrowotnych jak również prosportowych”. Cele te zostaną osiągnięte dzięki efektowi K_W01 „Zna i rozumie podstawowe pojęcia, koncepcje i modele zdrowia oraz rozumie cele, zadania psychologii

społecznej, wychowawczej jak i psychologii zdrowia oraz sportu dzieci i młodzieży”. Należy zaznaczyć, że fizjoterapia wiąże się przede wszystkim z odzyskiwaniem utraconych przez człowieka funkcji, natomiast efekty przedmiotowe przypisane do tego przedmiotu jak i do całego bloku pedagogicznego odnoszą się do ludzi zdrowych i do sportowców, co jest typowe dla innych kierunków kształcenia, niż fizjoterapia.

Reasumując, nie ma pełnej merytorycznej zgodności pomiędzy celami kształcenia wyłaniającymi się z efektów kierunkowych zamieszczonych w opisie a szczegółowymi celami kształcenia wynikającymi z realizacji niektórych przedmiotów. Nie ma także pełnej merytorycznej spójności pomiędzy efektami przedmiotowymi i kierunkowymi.

Ocena możliwości osiągnięcia ogólnych i specyficznych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla modułów kształcenia (poszczególnych przedmiotów, grup przedmiotów) oraz praktyk zawodowych (o ile są przewidziane w programie studiów).

Pomimo tego, iż w niektórych przypadkach nieprawidłowo określono cele kształcenia i przedmiotowe efekty kształcenia, istnieje możliwość osiągnięcia ogólnych i specyficznych efektów kształcenia poprzez realizację celów i szczegółowych efektów kształcenia dla modułów kształcenia oraz praktyk zawodowych. Szczegółowe zasady realizacji praktyki zawodowej określają: Regulamin Praktyk Zawodowych odbywanych przez studentów AWF w Gdańsku. Student ma obowiązek odbycia praktyk zawodowych przewidzianych planem studiów. Tryb zaliczania praktyk zawodowych wynikających z planu studiów jest następujący:

- 1) program praktyk zatwierdza dziekan.
- 2) po odbyciu praktyki student jest zobowiązany złożyć dokumentację potwierdzającą realizację programu praktyk wraz z opinią osoby sprawującej opiekę nad studentem w miejscu odbywania praktyki,
- 3) zaliczenia praktyki dokonuje upoważniony przez dziekana nauczyciel akademicki.

Warunki uzyskania zaliczenia praktyki są następujące:

- 1) realizacja całości programu praktyki,
- 2) uzyskanie pozytywnej opinii osoby sprawującej opiekę nad studentem w miejscu odbywania praktyki.

W kartach przedmiotów, które dotyczą praktyk określono jakie efekty kształcenia student osiągnie i podano sposób ich weryfikacji.

Ocena dostępności opisu założonych efektów kształcenia czy i w jaki sposób opis efektów kształcenia jest publikowany.

Opis efektów jest dostępny tylko na życzenie zainteresowanych w Dziekanacie.

Kierunkowe efekty kształcenia są raczej opisane w sposób zrozumiały, co ułatwia ich sprawdzalność. Wyjątek stanowi efekt KU14 „Potrafi zastosować zbiegi fizjoterapeutyczne w różnych zaburzeniach, dysfunkcjach, schorzeniach oraz w procesach biologicznego starzenia się organizmu w różnych okresach ontogenezy”, który nie jest do końca zrozumiały. Czasami zdarzają się pomyłki, w których cele kształcenia rozumiane są jako efekty kształcenia.

Studenci posiadają minimalną wiedzę na temat terminologii związanej z Krajowymi Ramami Kwalifikacji, nie byli w stanie ocenić efektów kształcenia sformułowanych dla swojego programów studiów. Analiza własna ZO pozwala stwierdzić, że przedstawione podczas wizytacji sylabusy przedmiotów zawierają: treści kształcenia prezentowane na zajęciach, bilans punktów ECTS, opis zakładanych efektów kształcenia, oznaczenia symboli efektów kierunkowych wraz z odniesieniem do efektów modułowych, jak również sposoby weryfikacji.

- objęcia tym systemem wszystkich kategorii efektów kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne), oraz wszystkich etapów kształcenia;

Sposób oceny efektów kształcenia przedstawiony został w programach studiów. Każdy przedmiot tam zamieszczony posiada opis sposobu weryfikacji efektów kształcenia jakie można osiągnąć w ramach danego przedmiotu. Sposoby weryfikacji są prawidłowe. Efekty z zakresu umiejętności są sprawdzane w sposób praktyczny, a efekty z zakresu wiedzy i kompetencji są weryfikowane poprzez przeprowadzenie pisemnych testów, kolokwii czy egzaminów, są sprawdzalne także poprzez prezentacje i w inny dobrze dobrany do weryfikacji poszczególnych efektów sposób.

Treści kształcenia oraz warunki zaliczenia przedmiotów, prezentowane studentom przez nauczycieli akademickich podczas prowadzonych zajęć, są dla nich zrozumiałe i nie budzą wątpliwości.

Sposoby potwierdzania efektów na każdym etapie kształcenia zawarte są w opisach kart przedmiotów, będących uzupełnieniem do programów studiów oraz regulaminach praktyk zawodowych. Uczelnia opracowała instrukcję, w której zaproponowano rodzaje kryteriów oceny i wymagań egzaminacyjnych. Pozwala to zmierzyć i ocenić efekty kształcenia na poszczególnych etapach kształcenia. Określono także procedurę dotyczącą sposobu dyplomowania studentów na pierwszym poziomie kształcenia. Terminarz i procedura dla studentów kończących studia w roku 2013 egzaminacyjna była następująca:

1. student składa w Dziekanacie deklarację wyboru tematu pracy dyplomowej wraz z akceptacją promotora i wskazaniem recenzenta pracy.

2. student składa w Dziekanacie komplet dokumentów uprawniających go do przystąpienia do egzaminu dyplomowego.

3. recenzenci i opiekunowie składają druki z oceną pracy w sekretariacie Katedry Fizjoterapii.

4. egzamin dyplomowy – część praktyczna:

egzamin umiejętności zawodowych obejmuje praktyczne wykonanie procedur z zakresu: diagnozowania funkcjonalnego i kinezyterapii, fizykoterapii, masażu i podstaw medycyny manualnej. Ocena uzyskana za część praktyczną egzaminu (wszystkie w/w procedury) stanowi ¼ część oceny końcowej studiów.

5. Prezentacja pracy – plakat (wymiar 70/100) (student, referuje swoją pracę i odpowiada na pytania około 10 minut), opiekun i recenzent oceniają pracę dyplomową i wypełniają protokół egzaminu dyplomowego (ocena i podpis):

Ocenie podlega: wartość merytoryczna projektu, opracowanie graficzne, sposób prezentacji pracy, wartość odpowiedzi na zadawane pytania. Ocena uzyskana za część teoretyczną egzaminu stanowi ¼ część oceny końcowej studiów.

Praca dyplomowa może być pracą o schemacie typowym dla publikacji o tematyce mieszczącym się w gatunku prac naukowo-badawczych, prac klinicznych, kazuistycznych, epidemiologicznych, socjalnych, poglądowych, przeglądu piśmiennictwa, opisu urzędu

rehabilitacyjnego, opisu postępowania diagnostycznego i/lub rehabilitacyjnego, ewentualnie doniesieniem wstępnym o trwających pracach nad obserwacją zjawiska naukowego związanego z fizjoterapią. Udokumentowana w wersji elektronicznej, zapisana płycie, w kopercie i złożona wyznaczonym terminie w Dziekanacie oraz w Zakładzie Fizjoterapii wraz ze streszczeniem (dopisek na kopercie: wyrażam zgodę na publikację pracy do celów naukowych).

Zasady dyplomowania zostały ustalone w Regulaminie Studiów zatwierdzonym Uchwałą Nr 2 Senatu AWF i S z dnia 23 listopada 2012 r. oraz Zarządzeniu Dziekana Wydziału Wychowania Fizycznego Nr 26/2012/2013 w sprawie egzaminu licencjackiego dla studentów studiów I stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) kierunku „fizjoterapia”.

Na drugim poziomie kształcenia obowiązują przyjęte na Wydziale ogólne wymogi formalne dotyczące przygotowywania prac magisterskich. Mają one na celu ujednolicenie konstrukcji pracy i kryteriów ich oceny. Ujednolicone są także arkusze recenzji tych prac. Na egzaminie magisterskim zadawane są 2-3 pytania. Pytania są powiązane z kierunkiem studiów, specjalnością i tematyką pracy magisterskiej. Pytania odpowiadają również założonym efektom kształcenia.

Oglądowi poddano losowo wybrane karty okresowych osiągnięć studenta oraz protokoły zaliczenia przedmiotu. Dokumenty te są sporządzane zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 201, poz. 1188), a ich analiza pozwala na stwierdzenie, że zakładane cele i efekty kształcenia są weryfikowane.

Podobnie w wybranych losowo teczkach absolwentów znajdują się wymagane dokumenty związane ze złożeniem egzaminu dyplomowego (protokoły egzaminu dyplomowego i recenzja pracy dyplomowej). Analiza dyplomów i suplementów oraz protokołów egzaminu dyplomowego wykazała, że efekty kształcenia zakładane w programie kształcenia ocenianego kierunku studiów są weryfikowane.

Etapowe prace studentów w postaci testów i prac pisemnych są przechowywane przez Wydział na okres cyklu akademickiego w celu oceny realizacji zakładanych efektów kształcenia. Teczki akt osobowych studenta (razem z pracą dyplomową) przechowuje się w archiwum uczelni przez okres 50 lat (zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Zgodnie z Regulaminem Studiów w Akademii stosuje się następującą skalę ocen:

- 1) bardzo dobry bdb 5
- 2) dobry plus db plus 4,5
- 3) dobry db 4
- 4) dostateczny plus dst plus 3,5
- 5) dostateczny dst 3
- 6) niedostateczny ndst 2

Terminy uzyskiwania zaliczeń oraz składania egzaminów ustala dziekan. Prowadzący zajęcia zobowiązani są do zapoznania studentów z zasadami zaliczenia przedmiotu na pierwszych zajęciach w semestrze. Zasady zaliczenia przedmiotu powinny zawierać informacje o programie przedmiotu oraz trybie i formie zaliczenia ćwiczeń i wykładów.

- w przypadku prowadzenia kształcenia na odległość: czy weryfikacja uzyskanych efektów kształcenia prowadzona jest na bieżąco tj. co najmniej z równą częstotliwością jak na studiach prowadzonych w uczelni w sposób tradycyjny i pozwala na ich porównanie z zakładanymi efektami kształcenia, oraz czy zaliczenia i egzaminy kończące zajęcia dydaktyczne z przedmiotu są prowadzone w siedzibie uczelni.

Wnioskodawca przewiduje wykorzystanie nowoczesnych form i sposobów studiowania w postaci e-lerningu, chociaż forma ta dotyczy niewielu przedmiotów i jest stosowana nieregularnie, a obecnie na ocenianym kierunku została zawieszona. Obecnie wszystkie przedmioty realizowane są w formie tradycyjnej.

Różnice między liczbą studentów rozpoczynających naukę na I roku studiów i liczbą absolwentów świadczą o małej selekcji w trakcie studiów. Powody skreśleń z listy studentów to: rezygnacje bez uzasadnienia, niepodjęcie studiów, niezłożenie w terminie pracy magisterskiej lub egzaminu dyplomowego, stwierdzenie braku postępów w nauce, brak opłat związanych z odbywaniem studiów.

Dostępność informacji o systemie oceny efektów kształcenia jest niedostateczna, nie jest ona nigdzie publikowana. Można uzyskać informację jedynie wtedy, kiedy się poprosi o nią w Dziekanacie. Problemem jest jednak to, że studenci nie wiedzą, że mogą o nią pytać.

W opinii studentów obecnych na spotkaniu z ZO system oceny efektów kształcenia jest w pełni zrozumiały. Podstawowe zasady systemu określone są w § 10 *Regulaminu Studiów Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku*, dzięki czemu jest on powszechnie dostępny. W Uczelni stosuje się sześciostopniową skalę ocen: bardzo dobry (5,0), plus dobry (4,5), dobry (4,0), plus dostateczny (3,5), dostateczny (3,0) oraz niedostateczny (2,0). Ponadto za zgodą Rady Wydziału przedmioty, które nie kończą się egzaminem, mogą zostać zaliczone bez wpisywania oceny przy zastosowaniu zapisu: „zal” – zaliczony lub „nzal” – niezaliczony. System oceny efektów kształcenia jest zdaniem studentów transparentny i pozwala na właściwą weryfikację osiągniętych efektów.

W opinii studentów system oceniania jest obiektywny. Mają zapewnioną możliwość wglądu do swoich prac w celu uzyskania informacji na temat popełnionych błędów, co zostało przez nich pozytywnie ocenione.

Za podstawę do uzyskania zaliczenia przyjmuje się terminowe uzyskanie wymaganych zaliczeń oraz egzaminów, a także osiągnięcie wymaganego minimalnego limitu punktów określającego nakład pracy studenta w wymiarze nie mniej niż 30 punktów ECTS. Program studiów zawiera przedmioty obowiązkowe oraz przedmioty do wyboru, uwzględnia również staż kliniczny i praktyki zawodowe, które są punktowane zgodnie z systemem ECTS.

Ostatnim etapem weryfikacji efektów kształcenia jest proces dyplomowania, który kończy się uznaniem przez absolwenta właściwego tytułu zawodowego oraz dyplomu ukończenia studiów. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest spełnienie wszystkich wymagań wynikających z programu kształcenia oraz złożenie pracy dyplomowej i egzaminu praktycznego. Studenci obecni na spotkaniu ocenili proces dyplomowania jako transparentny oraz umożliwiający weryfikację zakładanych efektów kształcenia.

Monitorowanie karier zawodowych absolwentów AWFIS realizowane jest poprzez ankietyzację prowadzoną drogą elektroniczną. Odbywa się ona po 1 roku, 3 i 5 latach od

złożenia egzaminu dyplomowego. Monitorowaniem losów absolwenta zajmuje się Akademickie Centrum Karier, gromadzi ono oraz opracowuje wstępnie dane. Zespół ds. Analizy jakości Kształcenia odpowiada za przetwarzanie danych i ich analizę oraz sporządzenie raportu. Formułuje także wstępne wnioski. Informacja o wynikach publikowana jest na stronie internetowej. Wyniki badania ankietowego stanowią kanwę do ewentualnych zmian w programach kształcenia. Zajmuje się tym Uczelniana Komisja ds. Jakości i Programów Kształcenia oraz dziekani poszczególnych Wydziałów.

Jednostką odpowiedzialną za monitorowanie losów zawodowych absolwentów w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku jest Akademickie Centrum Karier, które prowadzi badania w tym zakresie od 2013 roku. Podstawą funkcjonowania systemu jest uchwała nr 72 Senatu AWFIS w Gdańsku z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie określenia zasad i trybu monitorowania karier zawodowych absolwentów.

Uczelnia prowadzi działania mające na celu wdrożenie systemu monitorowania karier zawodowych absolwentów. W tym celu stworzono platformę internetową OLZA – Obserwatorium losów zawodowych absolwentów w Polsce, która jest obecnie testowana.

Akademickie Centrum Karier gromadzi bazę kontaktową absolwentów, do których systematycznie rozsyłana jest informacja o badaniu oraz prośba o wyrażenie zgody na przetwarzanie danych osobowych. Działania te mają na celu dotarcie do wszystkich absolwentów Akademii, ponieważ badanie obejmować będzie każdy rocznik absolwentów opuszczający mury uczelni, poczynając od 2000 roku. Wynika to z faktu, że uczelnia wcześniej nie gromadziła takich danych od osób kończących studia.

Platforma będzie pozwalała w najprostszy i kompletny sposób zbadać i dostarczyć dane oraz przeanalizować losy zawodowe absolwentów. Ponadto system ten poprzez tworzoną bazę pracodawców da możliwość znalezienia pracy przez absolwentów, a pracodawcy będą mogli znaleźć pożądanego i wykwalifikowanego pracownika, co należy ocenić pozytywnie.

Badania sytuacji zawodowej absolwentów będą prowadzone po sześciu miesiącach, trzech a następnie pięciu latach od złożenia egzaminu dyplomowego. Pierwszym etapem badania jest papierowa ankieta wypełniana w Akademickim Centrum Karier podczas uzupełniania tzw. karty obiegowej. Drugi etap to ilościowe badania sondażowe przeprowadzone drogą elektroniczną za pomocą kwestionariusz on-line, obejmujące zagadnienia dotyczące: aktywności na rynku pracy, opisu miejsca pracy lub prowadzonej działalności gospodarczej, podejmowanego dodatkowego kształcenia, aktywności podczas ukończonych już studiów oraz zadowolenia ze studiów.

Jednostka ma świadomość, że uzyskane informacje na temat wymagań współczesnego rynku pracy pozwolą na doskonalenie jakości kształcenia na wizytowanym kierunku, aby były one spójne z wymaganiami otoczenia społeczno-gospodarczego. Obecnie jednostka nie przedstawiła informacji lub dokumentów świadczących o wpływie monitoringu losów zawodowych na proces kształcenia.

Studenci obecni na spotkaniu z ZO nie posiadali żadnych informacji na temat przeprowadzanych badań. ZO rekomenduje działania informacyjne wśród studentów, które pozwolą na poznanie celów badania oraz tego, jaki wpływ na programy kształcenia mają informacje o losach zawodowych absolwentów. Jednocześnie studenci pozytywnie ocenili inicjatywy Akademickiego Centrum Karier, zwłaszcza prowadzenie bazy ofert pracy, staży i praktyk zawodowych, pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy oraz dostarczanie informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych

Oceniane prace licencjackie, jak i magisterskie są archiwizowane zarówno w formie drukowanej, jak i elektronicznej. Tematyka poddanych ocenie prac jest zgodna z kierunkiem kształcenia na kierunku fizjoterapia. Przedstawione do oceny prace w większości przygotowane są zgodnie z powszechnie przyjętym kanonem metodologicznym. Recenzje prac dyplomowych napisane są w sposób ogólnikowy i nieuzasadniają wystawianych ocen.

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego ocena: częściowo **Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych**

-Opis efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia (oferta kształcenia na lata akademickie 2012-2014 i 2013-2015) jest niewłaściwy, ponieważ dla profilu kształcenia ogólnoakademickiego i praktycznego powinny istnieć dwa odrębne opisy efektów lub jeden opis, ale z wyraźnym wskazaniem, jak przyporządkowano poszczególne efekty do danego profilu. Uczelnia nie spełnia tego warunku.

-W opisie kierunkowych efektów kształcenia istnieją błędy dotyczące kolejności i braku niektórych, przedstawionych tam efektów. Dla studiów drugiego stopnia przedstawiono efekty w niewłaściwej kolejności, po efekcie K_W28 występuje efekt K_W35 potem K_W37. Natomiast efektów K_W34 i K_W36 w opisie nie ma, nie występują one także w macierzy pokrycia przedmiotów z kierunkowymi efektami kształcenia.

- Istnieje wiele rodzajów niespójności efektów kierunkowych z efektami przedmiotowymi. Pierwsza nieprawidłowość dotyczy błędnego przypisania efektów przedmiotowych do nieistniejących w opisie efektów kierunkowych oznaczonych symbolem „S” typowych dla obszaru nauk społecznych. Nieprawidłowość polega także na przypisaniu tym efektom treści merytorycznie odpowiadających kompetencji nauczyciela wychowania fizycznego, a nie fizjoterapeuty, co jest niezgodne z efektami kierunkowymi zamieszczonymi w opisie.

-Nie ma pełnej merytorycznej zgodności pomiędzy celami kształcenia wyłaniającymi się z opisu efektów kierunkowych zamieszczonych a szczegółowymi celami kształcenia wynikającymi z realizacji niektórych przedmiotów. Nie ma także pełnej merytorycznej spójności pomiędzy efektami przedmiotowymi i kierunkowymi.

Kierunkowe efekty kształcenia są raczej opisane w sposób zrozumiały, co ułatwia ich sprawdzalność. Czasami zdarzają się pomyłki, w których cele kształcenia rozumiane są jako efekty kształcenia.

Studenci mają niewielką wiedzę na temat efektów kształcenia. Sylabusy zawierają opis podstawowych elementów dotyczących procesu kształcenia.

Każdy przedmiot posiada opis sposobu weryfikacji efektów kształcenia przypisanych do tego przedmiotu. Sposoby weryfikacji są prawidłowe. Sposoby potwierdzania efektów na każdym etapie kształcenia zawarte są w opisach kart przedmiotów, będących uzupełnieniem do programów studiów oraz regulaminach praktyk zawodowych i są one prawidłowe. Istnieje przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen. Wnioskodawca przewiduje wykorzystanie nowoczesnych form i sposobów studiowania w postaci e-lerningu ale obecnie na ocenianym kierunku została zawieszona. Wszystkie przedmioty realizowane są w formie tradycyjnej. Różnice między liczbą studentów rozpoczynających naukę na I roku studiów i liczbą absolwentów świadczą o małej selekcji w trakcie studiów. Dostępność informacji systemu oceny efektów kształcenia jest niedostateczna, nie jest ona nigdzie publikowana. Można uzyskać informację

jedynie wtedy, kiedy się poprosi o nią w Dziekanacie. Problemem jest jednak to, że studenci nie wiedzą, że o to pytać.

Informacje na temat stosowanego systemu oceny efektów kształcenia są dostępne i znane studentom. Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się na każdym etapie studiów, a końcowe efekty są weryfikowane w procesie dyplomowania.

Monitorowanie karier zawodowych absolwentów AWFiS realizowane jest poprzez ankietyzację prowadzoną drogą elektroniczną. Odbywa się ona po 1 roku, 3 i 5 latach od złożenia egzaminu dyplomowego. Monitorowaniem losów absolwenta zajmuje się Akademickie Centrum Karier, gromadzi ono oraz opracowuje wstępnie dane. Zespół ds. Analizy jakości Kształcenia odpowiada za przetwarzanie danych oraz ich analizę oraz sporządzenie raportu. Formułuje także wstępne wnioski. Informacja o wynikach publikowana jest na stronie internetowej. Wyniki badania ankietowego stanowią kanwę do ewentualnych zmian w programach kształcenia. Zajmuje się tym Uczelniana Komisja ds. Jakości i Programów Kształcenia oraz dziekani poszczególnych Wydziałów. Jednostka wdraża system badania losów zawodowych absolwentów.

Kryterium 3. Program studiów a możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

Program studiów realizowany według standardów może utrudnić uzyskanie prawidłowej struktury absolwenta ze względu na niejasno określone treści kształcenia na studiach pierwszego stopnia, brak informacji, ile godzin przypada na realizację konkretnych tematów wykładowych i ćwiczeniowych, niejasny sposób określenia zawartości merytorycznej treści kształcenia oraz niespójność pomiędzy tematami wykładów i ćwiczeń. Niewystarczająca jest także liczba praktyk na studiach niestacjonarnych 2 stopnia kształcenia. W kolejnych punktach raportu rozszerzono tę ocenę o konkretne przykłady.

Uczelnia dokonywała zmian w programach kształcenia opartych o KRK. W opinii Zespołu Oceniającego zmiany te są niekorzystne z punktu widzenia możliwości uzyskania kwalifikacji właściwych fizjoterapeucie. Zmiany w programie na pierwszym poziomie kształcenia doprowadziły do ograniczenia liczby godzin w ramach praktyk zawodowych oraz taką zmianę w ramach przedmiotów kierunkowych, że są one teraz bardziej właściwe dla studentów kierunku lekarskiego, niż studenta kierunku fizjoterapia (konkretne przykłady w dalszej części raportu). Uczelnia niewłaściwie realizuje podstawowy przedmiot zawodowy jakim jest kinezyterapia. Po zmianach programowych przedmiot ten nie uczy studentów rodzajów ćwiczeń leczniczych, zasad ich stosowania i nie uczy jak je demonstrować i przeprowadzać w pracy z pacjentem. W programie nie ma treści kształcenia dotyczących metod fizjoterapeutycznych. Dopiero na stopniu drugim studenci uczą się o metodzie PNF czy metodzie NDT Bobath. Udział proponowanych przedmiotów specjalistycznych, instruktorskich jest z kolei bardziej właściwa dla absolwentów kierunków wychowanie fizyczne lub rekreacja ruchowa, nie rozwija i nie pogłębia wiedzy i umiejętności z zakresu fizjoterapii. Uczelnia wykorzystuje swój potencjał infrastrukturalny (bardzo dobra baza sportowa) i kadrowy (specjaliści wychowania fizycznego i sportu) dla wzbogacenia oferty kształcenia na kierunku fizjoterapii. Program kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia zawiera bogatą ofertę przedmiotów związanych z aktywnością fizyczną, sportem, rekreacją, która będzie miała przełożenie na zdobycie wiedzy i umiejętności potrzebnych do pracy przede wszystkim z ludźmi zdrowymi. Kompetencje fizjoterapeuty są z kolei przede wszystkim związane z niesieniem pomocy ludziom chorym. W tym znaczeniu program kształcenia jest skonstruowany niewłaściwie. Zaburzona jest proporcja pomiędzy przedmiotami kierunkowymi, kształtującymi kompetencje zawodowe fizjoterapeuty a innymi.

Pierwszy z planów kształcenia na studiach drugiego stopnia kształci np. studentów w kierunku pedagogicznym, daje uprawnienia instruktora odnowy biologicznej. Mnogość kierunków kształcenia i równocześnie redukcja przedmiotów związanych ściśle z fizjoterapią, nieprawidłowa ich zawartość merytoryczna sprawia, że cele kształcenia wynikające z opisu kierunkowych efektów kształcenia mogą nie zostać osiągnięte. Poniżej rozszerzono ocenę o konkretne przykłady.

Przedstawiono do oceny programy kształcenia opracowane dla tzw. starej ścieżki kształcenia czyli kształcenia realizowanego w oparciu o standardy oraz nowej ścieżki kształcenia realizowanej zgodnie z KRK.

Programy studiów realizowanych według standardów:

Studia pierwszego stopnia

Oferta kształcenia dotycząca lat 2010-2013 (studia 3 letnie) dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia przedstawiona w planie studiów zawiera treści programowe zgodne ze standardami kształcenia oraz wytycznymi Światowej Konfederacji Fizjoterapii.

Na realizację programu kształcenia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych przeznaczono 3830 godzin (w tym 920 godzin praktyk), którym przypisano 210 pkt. ECTS. .

W planach studiów w grupie przedmiotów ogólnych znajdują się wymagane w standardzie rodzaje przedmiotów, w tym języki obce, wychowanie fizyczne realizowane w formie pływania oraz lekkiej atletyki lub gier zespołowych, technologie informacyjne. W programie znajduje się także przygotowanie do egzaminu dyplomowanego, za które przyznano prawidłowo 10 ECTS. W planach uwzględniono także wszystkie rodzaje przedmiotów podstawowych i kierunkowych, których liczba godzin jest zgodna ze standardem.

Studia stacjonarne drugiego stopnia

Oferta kształcenia dotycząca lat 2011-2013 (studia 2 letnie) dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia przedstawiona w planie studiów zawiera treści programowe nie do końca zgodne ze standardami kształcenia oraz wytycznymi Światowej Konfederacji Fizjoterapii. Na realizację programu kształcenia na studiach stacjonarnych przeznaczono 2300 godzin (w tym 600 godzin praktyk), którym przypisano 120 pkt. ECTS co jest prawidłowe. Na realizację programu kształcenia na studiach niestacjonarnych przeznaczono 1381 godzin (w tym 360 godzin praktyk), którym przypisano 120 pkt. ECTS, co jest nieprawidłowe. **Nieprawidłowa jest liczba godzin przeznaczonych na realizację praktyk zawodowych, która według zaleceń Światowej Konfederacji Fizjoterapii (WCPT) powinna wynosić 600 niezależnie od trybu kształcenia. W programie studiów niestacjonarnych brakuje zatem 240 godzin praktyk.**

W planach studiów w grupie przedmiotów podstawowych i kierunkowych znajdują się wymagane w standardzie rodzaje przedmiotów. W programie znajduje się także seminarium magisterskie, za które przyznano nieprawidłowo 10 ECTS zamiast 20 ECTS jak określa standard.

Stwierdzono spójność pomiędzy przedmiotami realizowanymi w programie kształcenia na lata 2010-2013 (studia 3 letnie) dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia z wybranym losowo suplementem do dyplomu nr 21178. Liczba odbytych godzin i osiągniętych pkt. ECTS przedmiotów i praktyk zawodowych realizowanych w tym czasie została potwierdzona.

Stwierdzono spójność pomiędzy przedmiotami realizowanymi w programie kształcenia na lata 2011-2013 (studia 2 letnie) dla studiów stacjonarnych drugiego stopnia z wybranym losowo suplementem do dyplomu nr 21105. Liczba odbytych godzin i osiągniętych pkt. ECTS przedmiotów i praktyk zawodowych realizowanych w tym czasie została potwierdzona.

Stwierdzono spójność pomiędzy przedmiotami realizowanymi w programie kształcenia na lata 2011-2013 (studia 2 letnie) dla studiów niestacjonarnych drugiego stopnia z wybranym losowo suplementem do dyplomu nr 21347. Liczba odbytych godzin i osiągniętych pkt. ECTS przedmiotów i praktyk zawodowych realizowanych w tym czasie została potwierdzona.

Dobór treści kształcenia na studiach pierwszego stopnia

Treści kształcenia przedstawione w sylabusach niektórych przedmiotów na studiach pierwszego stopnia nie spełniają do końca wymagań określonych w standardach dla tego poziomu kształcenia.

Np. w przedmiocie „Kliniczne podstawy fizjoterapii” (prawidłowa nazwa powinna brzmieć „Podstawy fizjoterapii klinicznej”), powinny znaleźć się treści dotyczące wiadomości o jednostkach chorobowych z zakresu ortopedii, traumatologii, reumatologii, ginekologii i położnictwa, pediatrii, psychiatrii, chirurgii, neurologii, kardiologii, pulmonologii, geriatrici i intensywnej terapii w kontekście opisu i interpretacji wymienionych jednostek w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie procesu rehabilitacji. Niejasny jest klucz przyporządkowania akurat tych, a nie innych tematów. Kompetencje jakie wg sylabusu powinien osiągnąć student dotyczą wiedzy i umiejętności dotyczących podstawowych jednostek chorobowych, zatem powinny być wymienione jednostki chorobowe z zakresu różnych specjalności medycznych wraz z informacją czego konkretnie i w jakim czasie (liczba godzin przeznaczonych na konkretne treści ćwiczeniowe i wykładowe) student ma się nauczyć. Tymczasem w sylabusie w opisie ćwiczeń brakuje odniesienia do jednostek chorobowych w zakresie: chirurgii, traumatologii, pediatrii, ginekologii i położnictwa, intensywnej terapii, a treści wykładowe nawiązują w sposób niezwykle ogólny do niektórych z nich („definicja choroby, objawy dynamika zmian patologicznych, rokowanie i zejście choroby oraz fizjoterapia w schorzeniach ortopedyczno-urazowych” - nie wiadomo w jakich). Z drugiej strony można się dowiedzieć że w ramach pediatrii planuje się zrealizować konkretnie temat wad wrodzonych i temat dotyczący dziecka ryzyka. Nie wiadomo dlaczego Uczelnia zamierza realizować tylko te dwa tematy, nie wiadomo, co konkretnie zamierza zrealizować w ramach tych tematów, bo wady wrodzone dotyczą wielu jednostek chorobowych a dziecko ryzyka jest pojęciem bardzo szerokim. Podobnie treści wykładowe które Uczelnia zamierza realizować w ramach ginekologii i położnictwa tematy dotyczące problemów nietrzymania moczu i nowotworów układu moczowo- płciowego. Wśród treści kształcenia nie ma zagadnień dotyczących ciąży, porodu i porodu, chociaż tym zjawiskom przyporządkowuje się w Polsce i na świecie szereg działań fizjoterapeutycznych (np. psychoprofilaktyka porodowa), o których powinien wiedzieć absolwent kierunku fizjoterapii. Z sylabusu nie wynika, ile godzin wykładów i ile godzin ćwiczeń przypada na realizację poszczególnych określonych tematów. Wiadomo, że student zrealizuje 135 godzin wykładów i 90 godzin ćwiczeń. Ile spośród tych godzin przypadnie na realizację zagadnień dotyczących

podstaw fizjoterapii np. w kardiologii lub pulmonologii, lub reumatologii nie określono, co jest nieprawidłowe.

Te same uwagi dotyczą realizacji treści kształcenia w ramach takich przedmiotów jak: „Fizjoterapia kliniczna w chorobach narządów wewnętrznych” czy „Fizjoterapia kliniczna w chorobach narządu ruchu”. W pierwszym z nich brakuje w ogóle zagadnień z zakresu ginekologii i położnictwa oraz z zakresu pediatrii. Nie wiadomo ile godzin przypada na realizację ćwiczeń np. z zakresu fizjoterapii klinicznej w kardiologii (nie wiadomo czego konkretnie nauczy się student i jakich konkretnie jednostek chorobowych z zakresu kardiologii dotyczy przedmiot). Te same uwagi dotyczą przedmiotu „Fizjoterapia kliniczna w chorobach narządu ruchu”, nie wiadomo ile godzin ćwiczeń i wykładów przypada na konkretne jednostki chorobowe w ramach specjalności medycznych, ile godzin przypada na fizjoterapie kliniczną w chorobach narządu ruchu w reumatologii, ile w ortopedii, traumatologii, ile w neurologii a ile w neurologii dziecięcej? Sylabus dokładnie określa jaka wiedzę, umiejętności i kompetencje powinien osiągnąć student. Analiza sylabusów wskazała, że w niektórych przypadkach pominięto określone w standardach treści kształcenia. Z przedstawionych w sylabusów treści wykładowych i ćwiczeniowych wynika ich wzajemna niespójność, brakuje też informacji ile godzin przeznacza Uczelnia na realizację poszczególnych tematów w zakresie wykładów i ćwiczeń. Ta ostatnia uwaga dotyczy także takich przedmiotów jak: Kinezyterapia, Fizykoterapia, Terapia manualna, Masaż, a więc podstawowych przedmiotów zawodowych.

W programach studiów istnieje grupa przedmiotów oznaczona podwójną gwiazdką. Oznacza to, że w ramach tych przedmiotów niektóre treści kształcenia, realizowane pod koniec semestru mogą być wybierane przez studenta. Te przedmioty to między innymi: Anatomia, Fizjologia człowieka, Patofizjologia ogólna, Kinezyterapia, Fizykoterapia, Podstawy terapii manualnej Fizjoterapia kliniczna w dysfunkcjach narządu ruchu oraz w chorobach wewnętrznych, Zaopatrzenie ortopedyczne i wiele innych. Wymienione przedmioty to najważniejsze przedmioty podstawowe i kierunkowe w kształceniu studenta fizjoterapii. Nie wiadomo na czym polega wybór. W sylabusie przedmiotu Kinezyterapia nie ma informacji które z przedstawionych tam treści kształcenia są do wyboru. Czy oznacza to, że w ramach np. anatomii student wybierze treści kształcenia z zakresu budowy układu nerwowego zamiast budowy układu mięśniowego lub kostnego? Czy w ramach fizykoterapii zamiast tematów związanych z wodolecznictwem wybierze treści związane z światłolecznictwem? Czy w ramach kinezyterapii zamiast nauki ćwiczeń biernych wybierze ćwiczenia czynne? Brak informacji na ten temat niestety sprzyja takim spekulacjom. **Wybór przez studenta treści kształcenia zwłaszcza w ramach przedmiotów zawodowych, których realizacja przekłada się na osiąganie kompetencji zawodowych wydaje się niewłaściwa.**

Reasumując, niejasno określone treści kształcenia na studiach pierwszego stopnia, brak informacji ile godzin przypada na realizację konkretnych tematów wykładowych i ćwiczeniowych, niejasny sposób określenia zawartości merytorycznej treści kształcenia oraz niespójność pomiędzy tematami wykładów i ćwiczeń sprawia, że uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta staje się niepewne.

Programy studiów realizowane według KRK:

Studia pierwszego stopnia stacjonarne.

Prezentowano ofertę kształcenia dotyczącą lat 2012-2015 oraz lat 2013-2016 dla studiów stacjonarnych pierwszego stopnia o praktycznym profilu kształcenia.

Kształcenie w latach 2012-2015.

Na realizację programu kształcenia w latach 2012-2015 przeznaczono 3830 godzin (w tym 920 godzin praktyk), którym przypisano 220 pkt. ECTS. Kształcenie planuje się zrealizować w trakcie 6 semestrów.

Treści kształcenia

Analiza kart przedmiotów wykazała nieprawidłowości w doborze treści kształcenia oraz określenia nieprawidłowego celu kształcenia w ramach realizacji przedmiotu kierunkowego „Kliniczne podstawy fizjoterapii” realizowanego na semestrze 4 i 5. Cele kształcenia są typowe dla studenta kierunku lekarskiego: „Celem nauczania jest wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z diagnostyką dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego, zna mechanizmy i objawy procesu chorobowego, jest świadom rokowań co do wyzdrowienia oraz potrafi wskazać problemy funkcjonalne będące następstwem tego procesu”, nie ma żadnych odniesień do fizjoterapii, na co wskazywałaby nazwa przedmiotu. Także efekty kształcenia i treści kształcenia są typowe dla przedmiotów realizowanych przez studentów kierunku lekarskiego, np. efekt W1: „Definiuje i zna objawy chorób, zna podstawowe kryteria diagnostyczne poszczególnych jednostek chorobowych w schorzeniach ortopedyczno-urazowych, w schorzeniach neurologicznych, kardiologicznych, pulmonologicznych, w schorzeniach układu moczowo-płciowego oraz w schorzeniach dzieci.” Treści kształcenia realizowane w ramach wykładów: „Choroby ortopedyczno-urazowe. Choroby neurologiczne. Choroby kardiologiczne. Choroby pulmonologiczne. Choroby reumatyczne. Choroby układu moczowo-płciowego. Choroby i zaburzenia neurorozwojowe”. Treści kształcenia realizowane w ramach ćwiczeń: „Demonstracja i charakterystyka chorego. Badanie i planowanie leczenia. Proces gojenia i rekonwalescencji. Wywiad z chorym”. Reasumując, ani jeden efekt kształcenia nie nawiązuje do fizjoterapii, żadna z treści kształcenia nie nawiązuje do fizjoterapii, oznacza to, że jeden z podstawowych przedmiotów kierunkowych na realizację którego przeznaczono 225 godzin zajęć nie nawiązuje do fizjoterapii.

Kolejny przedmiot kierunkowy: „Fizjoterapia kliniczna w chorobach narządów wewnętrznych” w semestrze 6, na realizację którego przeznaczono 180 godzin. Treści kształcenia nie obejmują, np. zagadnień dotyczących chorób wewnętrznych u dzieci. Brak odniesienia do zagadnień dotyczących dysfunkcji układu oddechowego u dzieci (np. fizjoterapii w mukowiscidozie), nie ma treści dotyczących opieki nad dzieckiem przedwcześnie urodzonym, brakuje zagadnień dotyczących fizjoterapii dzieci z zespołem Downa, dzieci z zaburzeniami rozwojowymi różnego pochodzenia itd. Brak wymienionych treści nie pozwoli osiągnąć w pełni efektu U1 z zakresu umiejętności: ”Posiada umiejętność programowania i praktycznego wykonywania zabiegów leczniczych u pacjentów z chorobami narządów wewnętrznych stosownie od stanu klinicznego i funkcjonalnego”. Widać, że ta umiejętność będzie dotyczyła tylko niektórych pacjentów z chorobami narządów wewnętrznych. Niewłaściwy jest także wielki stopień uogólnienia przedstawionych treści przedmiotowych, który nie pozwala zorientować się jakich faktycznie jednostek chorobowych dotyczy postępowanie fizjoterapeutyczne. Np. w ramach treści wykładowych student pozna zagadnienia z zakresu „Fizjoterapii klinicznej w chorobach przemiany materii”. Tak przedstawiony temat wykładu nie daje odpowiedzi o czym będzie na wykładzie mowa, czy np. wykładowca przekaze treści związane z cukrzycą czy nie. Brakuje konsekwencji w przedstawianych w sylabusie informacjach ponieważ z jednej strony dowiadujemy się, iż w ramach wykładu dotyczącego zagadnień z fizjoterapii w kardiologii nauczyciel zrealizuje takie oto treści: „Fizjoterapia kliniczna w chorobach serca, choroba niedokrwienna serca, angioplastyka naczyń wieńcowych”, „Fizjoterapia w schorzeniach naczyń krwionośnych,

zakrzepowo-zarostowe zapalenie tętnic, niewydolność żylna” (szczegółowa informacja) a z drugiej strony inny wykład będzie dotyczył:” Fizjoterapii klinicznej w ginekologii i położnictwie”(ogólna informacja na podstawie której nie ma pewności o czym nauczyciel będzie konkretnie mówił, czy zrealizuje zagadnienia dotyczące np. psychoprofilaktyki porodowej czy może powie tylko o problemach z nietrzymaniem moczu). Nie wiadomo także ile godzin osoby realizujące przedmiot przeznaczają na realizację poszczególnych treści w ramach wykładów i ćwiczeń. Nie wiadomo też czy metody i formy realizacji przedmiotów klinicznych są do końca prawidłowe, bowiem informacja na temat metod i formy realizacji przedmiotu wskazuje na częściową realizację ćwiczeń z tego przedmiotu w pracowni praktycznej nauki zawodu (czyli w budynku Uczelni) i na oddziałach i klinikach placówek medycznych. Nie wiadomo jaka część godzin będzie realizowana na Uczelni, może to być np. 80% co nie pozwoli na osiągnięcie przedmiotowych efektów kształcenia, a może to być 10% co pozwoliłoby na ich osiągnięcie.

Kolejny przedmiot kierunkowy” Fizjoterapia kliniczna w dysfunkcjach narządu ruchu” na realizację którego przeznaczono 210 godzin dydaktycznych, w tym 165 godzin ćwiczeń. Celem kształcenia w ramach tego przedmiotu jest: „teoretyczne oraz praktyczne przygotowanie studenta do prowadzenia terapii z pacjentami (dorosłymi oraz dziećmi) z konkretnymi schorzeniami i/lub dysfunkcjami w obrębie narządu ruchu”. Osiągnięcie przedmiotowych efektów kształcenia pozwoliłoby na osiągnięcie postawionych celów kształcenia, gdyby treści kształcenia w ramach wykładów i ćwiczeń były w każdym przypadku prawidłowe. Tak jednak nie jest, np. temat ćwiczeń: „Usprawnianie w zaburzeniach neurorozwojowych/mózgowe porażenie dziecięce, przepuklina oponoworrdzeniowa, autyzm/”. Autyzm nie jest chorobą powodującą zaburzenia w obrębie narządu ruchu więc umieszczanie go w treściach przedmiotowych akurat tego przedmiotu nie jest właściwe, powinno się go zamieścić w grupie chorób powodujących zaburzenia zachowania. Z kolei brak chorób nerwowo-mięśniowych (rdzeniowego zaniku mięśni, dystrofii mięśniowych, miastenii, polineuropatii) w treściach proponowanych do realizacji w ramach tego przedmiotu jest błędem. Podobnie jak w przypadku opisanych powyżej przedmiotów kierunkowych w wielu przypadkach nie wiadomo do końca jakie konkretnie jednostki chorobowe będą omówione, ile godzin nauczyciel przeznaczy na realizację poszczególnych tematów w ramach wykładów i ćwiczeń a także czy sposób realizacji przedmiotu jest właściwy. Wymienione przedmioty powinny być realizowane w placówkach klinicznych. Omawiając zagadnienia z zakresu neurologii dziecięcej, studenci powinni realizować te zagadnienia na oddziale neurologii dziecięcej albo w placówce rehabilitacyjnej, która przyjmuje dzieci z zaburzeniami neurologicznymi. Student powinien wiedzieć, iż w ramach tematyki związanej z neurologią dziecięcą ma, np. 4 godziny wykładów, podczas których zostaną omówione teoretycznie zagadnienia dotyczące mózgowych porażen dziecięcych, stanów dysgraficznych rdzenia, chorób nerwowo- mięśniowych i metod fizjoterapeutycznych stosowanych w rehabilitacji tych chorób, a potem że ma, np. 12 godzin ćwiczeń klinicznych które odbywają się w szpitalu na oddziale dziecięcym. Niestety w kartach przedmiotów nie ma takich informacji. Ogólnie rzecz biorąc Uczelnia opisując w sylabusach najważniejsze przedmioty zawodowe nie przedstawia szczegółowych informacji dotyczących tego, jakie treści będzie realizowała w ramach danych specjalności medycznych, ile godzin przeznacza na realizację poszczególnych tematów ćwiczeń i wykładów i jaka jest rzeczywista forma realizacji przedmiotów. Bez tych informacji nie można ocenić prawidłowości doboru treści kształcenia i prawidłowości doboru metod i form realizacji najważniejszych przedmiotów kierunkowych. Należy zauważyć, iż tylko prawidłowa realizacja przedmiotów kierunkowych w tym przedmiotów realizowanych przy pacjencie na placówkach klinicznych gwarantuje uzyskanie właściwych fizjoterapeucie kompetencji zwłaszcza tych z kategorii umiejętności. Struktura kwalifikacji absolwenta wyłaniająca się z przedstawionego przez Uczelnię opisu

kierunkowych efektów kształcenia wskazuje na to, że absolwent kierunku powinien posiadać umiejętności w zakresie przeprowadzania ćwiczeń leczniczych u ludzi w różnym wieku i różnymi dysfunkcjami, tymczasem dobór treści kształcenia w ramach przedmiotów kierunkowych i specjalistycznych wskazuje na to, iż absolwent kierunku zdobędzie szereg dodatkowych kompetencji nie związanych z tymi umiejętnościami (instruktor rekreacji ruchowej instruktor odnowy biologicznej- kompetencje ukierunkowane na postępowanie z osobami zdrowymi), natomiast właściwe kompetencje będą trudne do osiągnięcia ze względu na opisane powyżej nieprawidłowości związane z niewłaściwie opisanymi treściami kształcenia, brakiem niektórych treści lub nieprawidłową formą ich realizacji.

W ramach modułu do wyboru student kierunku powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 66 ECTS. Studenci mogą uzyskać 40 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 24 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru.

Kształcenie w latach 2013-2016.

Uczelnia dokonała zmian w programie kształcenia. Zredukowała liczbę godzin w ramach przedmiotów kierunkowych, a także liczbę godzin przypadających na praktyki zawodowe. Po zmianach liczba godzin praktyk jest zbyt niska i niezgodna z wytycznymi Światowej Konfederacji Fizjoterapii (WCPT), która mówi o 920 godzinach w ramach praktyk. Liczba ta jest także zbyt niska w kontekście praktycznego profilu kształcenia na kierunku. Na realizację programu kształcenia w latach 2013-2016 przeznaczono 2991 godzin, którym przypisano 183 pkt. ECTS (nie do końca wiadomo, jaka liczba praktyk zawodowych zawiera się w tej liczbie. Biorąc pod uwagę tylko te praktyki, które wyznaczono do realizacji w placówkach klinicznych i których celem jest praktyczna nauka zawodu, to jest to 390 godzin z liczby 660 przeznaczonej na praktyki w ogóle). Kształcenie planuje się zrealizować w trakcie 6 semestrów.

Treści kształcenia

Analiza kart przedmiotów wykazała nieprawidłowości w doborze treści kształcenia w ramach realizacji wszystkich przedmiotów kierunkowych. Nazwa przedmiotów kierunkowych jest nieprawidłowa i sugeruje przedmioty kierunkowe realizowane na kierunkach lekarskich, sugeruje to także zawartość merytoryczna treści kształcenia realizowanych w ramach tych przedmiotów. Np. nazwa przedmiotu: „Chirurgia, onkologia fizjoterapia i zaopatrzenie protetyczne” sugeruje główny nacisk na zagadnienia związane z chirurgią i onkologią. Jeżeli nazwa przedmiotu ma się odnosić do fizjoterapii to przedmiot powinien się nazywać: „Fizjoterapia kliniczna i zaopatrzenie ortopedyczne w chirurgii i onkologii”. Celem przedmiotu jest : „wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z badaniem klinicznym i radiologicznym dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego z wybranymi jednostkami chorób w chirurgii i onkologii (kompetencje lekarskie) oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i doboru zaopatrzenia protetycznego i pomocy rehabilitacyjnych w chorobach onkologicznych i w chirurgii.” Połowa efektów przedmiotowych jest ukierunkowana na zdobywanie kompetencji lekarza podobnie jak treści przedmiotowe. Tematy wykładów to: „Charakterystyka wybranych schorzeń onkologicznych. Diagnostyka kliniczna, obrazowa oraz laboratoryjna w badaniu onkologicznym. Leczenie chirurgiczne w wybranych jednostkach chorobowych.

Wskazania, przeciwwskazania rokowanie i powikłania leczenia zachowawczego i operacyjnego w onkologii i po zabiegach chirurgicznych.” Wymienione treści jeżeli nie są ukierunkowane na fizjoterapię, to są prawidłowe dla realizacji przedmiotów na kierunku lekarskim, a nie na kierunku fizjoterapii. Dalsze treści to: „Fizjoterapia w wybranych jednostkach chorobowych w onkologii i po zabiegach chirurgicznych. Podstawy diagnozowania funkcjonalnego i podstawy programowania fizjoterapii w wybranych jednostkach chorobowych schorzeń onkologicznych i po zabiegach chirurgicznych”. Są to treści właściwe dla kierunku fizjoterapii. Nie wiadomo ile godzin wykładów nauczyciel zamierza przeznaczyć na realizację poszczególnych treści wykładowych. Podobnie z treściami ćwiczeniowymi: „Demonstracja i charakterystyka chorego onkologicznego i po zabiegach chirurgicznych. Badanie w onkologii i chirurgii. Planowanie leczenia onkologicznego. Proces gojenia i rekonwalescencji”. Treści te nie odnoszą się do fizjoterapii. Dopiero treści: ”Dobór procedur fizjoterapeutycznych we wczesnych i późnych okresach rekonwalescencji chorego. Demonstracja zaopatrzenia protetyczno-ortopedycznego. Nauka posługiwania się pomocami rehabilitacyjnymi” odnoszą się do fizjoterapii. Nie wiadomo jaka jest liczba godzin przypadająca na treści typowo lekarskie, a jaka na fizjoterapeutyczne. Taka sytuacja powtarza się we wszystkich przedmiotach kierunkowych. Kolejny przykład: „Pediatria, fizjoterapia i pomoce rehabilitacyjne w zaburzeniach rozwojowych u dzieci”. Celem kształcenia jest: „wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z diagnostyką dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego z wybranymi jednostkami chorób w pediatrii (kompetencje lekarza!) oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i doboru zaopatrzenia ortopedycznego ortotyczno-protetycznego i pomocy rehabilitacyjnych w zaburzeniach rozwojowych u dzieci. Celem przedmiotu jest „nauka postępowania rehabilitacyjnego u pacjentów pediatrycznych ze skrzywieniami kręgosłupa, z wadami postawy ciała, wadami kończyn górnych i dolnych, wadami klatki piersiowej, zmianami zwyrodnieniowymi stawów i kręgosłupa.” Treści wykładowe: Charakterystyka wybranych schorzeń pediatrycznych i zaburzeń wieku rozwojowego. Diagnostyka kliniczna i obrazowa w badaniu klinicznym schorzeń pediatrycznych. Specjalistyczne leczenie dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego w wybranych jednostkach chorobowych (kompetencje lekarskie!!). Wskazania, przeciwwskazania rokowanie i powikłania leczenia zachowawczego i operacyjnego w wybranych zaburzeniach rozwojowych u dzieci: u pacjentów ze skrzywieniami kręgosłupa, z wadami postawy ciała, wadami kończyn górnych i dolnych, wadami klatki piersiowej, zmianami zwyrodnieniowymi stawów i kręgosłupa. Fizjoterapia w wybranych jednostkach chorobowych w pediatrii. Podstawy diagnozowania funkcjonalnego i podstawy programowania fizjoterapii w wybranych jednostkach chorobowych u dzieci z zaburzeniami rozwojowymi. Zaopatrzenie protetyczno – ortopedyczne, pomoce rehabilitacyjne i urządzenia wspomagające w dysfunkcjach narządowych spowodowanych chorobami wieku dziecięcego i zaburzeniami wieku rozwojowego. Treści ćwiczeniowe: „Demonstracja i charakterystyka chorego w pediatrii. Badanie chorego w pediatrii. Planowanie leczenia w pediatrii i zaburzeniach rozwojowych. Proces gojenia i rekonwalescencji. Dobór procedur fizjoterapeutycznych we wczesnych i późnych okresach rekonwalescencji dziecka z zaburzeniami rozwojowymi. Demonstracja zaopatrzenia protetyczno-ortopedycznego u dzieci z zaburzeniami

rozwojowymi. Nauka posługiwania się pomocami rehabilitacyjnymi”. Nie wiadomo jakie kompetencje fizjoterapeutyczne zostaną osiągnięte po realizacji tak opisanego przedmiotu. Student kierunku fizjoterapii powinien umieć przeprowadzić ćwiczenia lecznicze, zastosować środki z zakresu fizykoterapii oraz dobrać odpowiednie zaopatrzenie ortopedyczne u dzieci z dysfunkcjami w obrębie narządu ruchu (wymienić konkretne jednostki chorobowe), z dysfunkcjami układu oddechowego (konkretne jednostki chorobowe), z dysfunkcjami układu nerwowego (konkretne jednostki chorobowe), u dzieci z problemami rozwojowymi różnego pochodzenia (np. z powodu wcześniactwa, niedotlenienia okołoporodowego, skrajnie niskiej masy ciała itp). Umiejętności powinien nabywać pod okiem nauczyciela akademickiego na placówkach klinicznych, w których są oddziały pediatryczne. Z karty przedmiotu powinno także wynikać ile godzin przeznacza się na konkretne treści kształcenia w ramach wykładów i ćwiczeń, wtedy wyjaśniło by się ile treści jest związanych z osiąganiem kompetencji typowo lekarskich a ile na osiąganie kompetencji fizjoterapeutycznych. Powinno być także jasne jak wygląda forma realizacji przedmiotu. Uczelnia planuje jaką część ćwiczeń przeprowadzić w budynkach Uczelni. Nie wiadomo zatem ile godzin przypadnie na zajęcia kliniczne. Te same uwagi dotyczą realizacji przedmiotów z zakresu neurologii, ortopedii, reumatologii, ginekologii i pozostałych specjalności medycznych.

W programie wśród przedmiotów obowiązkowych brakuje podstawowego przedmiotu zawodowego jakim jest kinezyterapia. W programie zastąpiono ją przedmiotem o nazwie: „Diagnostyka funkcjonalna i kinezyterapia” i przyporządkowano do nauk medycznych. Celem kształcenia w ramach „Diagnostyki funkcjonalnej i kinezyterapii” jest: „zdobycie wiedzy i umiejętności o wykorzystaniu ruchu jako naturalnego środka terapeutycznego stosowanego w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu, w chorobach przebiegających z obniżoną wydolnością i sprawnością fizyczną spowodowanych różnego rodzaju procesem chorobowym nabytym lub wrodzonym oraz jako środka profilaktycznego zapobiegającego obniżaniu się wydolności i sprawności fizycznej ustroju ludzkiego w różnych okresach ontogenezy człowieka” kiedy klasycznym celem kształcenia w zakresie kinezyterapii jest zdobywanie **umiejętności wykonywania różnych ćwiczeń leczniczych indywidualnych i grupowych**. Z celu kształcenia określonego dla przedmiotu „Diagnostyka funkcjonalna i kinezyterapia” nie wynika zdobycie tej podstawowej dla fizjoterapeuty umiejętności. Jeżeli chodzi o efekty kształcenia, to efektami przedmiotowymi jakie ma osiągnąć student są efekty: W2 „Potrafi wymienić i opisać narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne (ćwiczenia lecznicze) metody oceny pacjenta dla potrzeb przeprowadzenia kinezyterapeutycznego procesu usprawniania”, U1 „Potrafi przeprowadzić badania i testy funkcjonalne niezbędne dla doboru ćwiczeń leczniczych i zabiegów kinezyterapeutycznych, wykonywania w/w zabiegów i ich stosowania. Potrafi przeprowadzić badania i testy funkcjonalne niezbędne dla doboru ćwiczeń leczniczych i zabiegów kinezyterapeutycznych, wykonywania w/w zabiegów i ich stosowania”, U2 „Potrafi wykorzystywać i obsługiwać sprzęt do diagnozowania i kinezyterapii”, U3 „Umie samodzielnie wykonywać zabiegi kinezyterapeutyczne”. Niestety treści kształcenia jakie opisano w karcie przedmiotu nie pozwolą osiągnąć ani jednego efektu z kategorii umiejętności. Z opisu efektów przedmiotowych wynika, że są one bardziej spójne z przedmiotem kinezyterapia ale treści kształcenia uniemożliwiają ich osiągnięcie. Treści ćwiczeń to: ”Pracownia kinezyterapii – wyposażenie i zasady BHP. Regulamin i warunki uczestnictwa w zajęciach z przedmiotu kinezyterapia. Metodyka badania funkcjonalnego kręgosłupa, kończyn górnych i dolnych. Wybrane elementy badania neurologicznego: percepcja bólu, dotyku i temperatury, odruchy, czynność mózdzku oraz ocena bólu”. Student po ukończeniu tego przedmiotu nie nabędzie ostatecznie podstawowych umiejętności praktycznych czyli umiejętności wybrania, zademonstrowania i wykonania ćwiczeń

lecniczych u pacjenta. Jeżeli nie nabędzie opisanych umiejętności to nie będzie gotowy do kontynuowania kształcenia w ramach innych przedmiotów kierunkowych i specjalistycznych ponieważ kinezyterapia stanowi do nich bazę. Bez umiejętności z zakresu kinezyterapii student nie jest gotowy do uczestnictwa w żadnej z sugerowanych w programie kształcenia praktyk zawodowych, ponieważ kinezyterapia stanowi do nich podstawę. Uczelnia tworząc sztucznie przedmiot składający się z elementów kinezyterapii i elementów diagnostyki funkcjonalnej i programowania rehabilitacji ograniczył możliwość efektów kształcenia właściwych dla kinezyterapii i dla diagnostyki funkcjonalnej.

Program kształcenia nie zawiera ani jednego przedmiotu, w ramach którego student mógłby poznać **metody fizjoterapeutyczne**, ich zasady teoretyczne i nauczyć się ich praktycznego stosowania.

Moduł przedmiotów do wyboru

W ramach modułu do wyboru student kierunku powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 55. Studenci mogą uzyskać 43 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 12 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru.

Kształcenie na odległość

Przedstawiono do wglądu pismo Dziekana dotyczące regulacji sposobu opracowywania materiałów do kształcenia na odległość (pismo WF DF/21/2014 z dnia 16 stycznia 2014 r.). Kolejne wytyczne dotyczące liczby i rodzaju zajęć realizowanych w formie kształcenia na odległość zawarte zostały kolejno w pismach: DF32/2014 z dnia 21 stycznia 2014 r. oraz 110/2014 z dnia 18 lutego 2014 r. Po konsultacjach na Radzie Wydziału, Dziekan podjął decyzję, że jeśli wykłady, ze względu na specyfikę prezentowanych treści, powinny odbywać się w tradycyjnej formie, na podstawie złożonego przez prowadzącego przedmiot wniosku, będzie wyrażał zgodę na tę formę realizacji zajęć. W czasie akredytacji nie przedstawiono Zespołowi Oceniającemu do wglądu listy przedmiotów, które będą prowadzone w formie e-learningu, a lektura sylabusów nie wskazała, które z nich są przeznaczone do takiej formy realizacji. Nie przedstawiono dokumentów, które wskazywałyby, że Uczelnia posiada kadrę nauczycieli akademickich przygotowanych do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, nie przedstawiono dokumentacji, która potwierdzałaby dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania, które umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcje pomiędzy nauczycielami i studentami, nie przedstawiono do wglądu materiałów dydaktycznych opracowanych w formie elektronicznej. Uczelnia oprócz przedstawienia do wglądu zarządzeń Dziekana w tej sprawie nie udokumentowała, iż jest gotowa prowadzić ten rodzaj kształcenia i spełnia warunki opisane w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 września 2007 w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły się odbyć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Studia drugiego stopnia stacjonarne i niestacjonarne .

Przedstawiono ofertę kształcenia dotyczącą lat 2012-2014 oraz lat 2013-2015 dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia o praktycznym i ogólnoakademickim profilu kształcenia.

Kształcenie w latach 2012-2014

Stacjonarne i niestacjonarne

Na realizację programu kształcenia w latach 2012-2014 przeznaczono na studiach stacjonarnych 2310 godzin (w tym 600 godzin praktyk), którym przypisano 140 pkt. ECTS, a na studiach niestacjonarnych 1405 godzin (w tym 360 godzin praktyk), którym przyznano 120 pkt. ECTS. Liczba ECTS powinna być taka sama na obydwóch trybach kształcenia, także znaczna różnica (240 godzin!) pomiędzy godzinami przypadającymi na realizację praktyk zawodowych uniemożliwi studentom stacjonarnym i niestacjonarnym osiągnięcie takich samych efektów kształcenia, co jest nieprawidłowe

Kształcenie planuje się zrealizować w trakcie 4 semestrów.

Plany studiów obydwóch trybów kształcenia różnią się pomiędzy sobą w zakresie sekwencji przedmiotów w kolejnych semestrach oraz w zakresie rodzajów przedmiotów do realizacji. Np. w planie studiów stacjonarnych w 1 i 2 semestrze studenci realizują przedmioty do wyboru, a w semestrze 3 i 4 mogą wybrać albo studium pedagogiczne albo specjalizację instruktorską, natomiast na studiach niestacjonarnych przedmioty te są w semestrze 3 i 4 do wyboru wraz ze studium pedagogicznym albo ze specjalizacją instruktorską. W 1 semestrze studiów stacjonarnych jest przedmiot Demografia i epidemiologia, a na studiach niestacjonarnych jest realizowany w semestrze 2. Na studiach niestacjonarnych w 1 semestrze jest przedmiot Filozofia, a na studiach stacjonarnych realizuje się go w semestrze 4. Genetykę realizuje się na studiach stacjonarnych w semestrze 3, a na niestacjonarnych w semestrze 2. W planach studiów rodzaje przedmiotów do wyboru są inne na studiach stacjonarnych w porównaniu do niestacjonarnych. Np. na studiach stacjonarnych studenci mogą wybrać spośród języków obcych angielski lub rosyjski, a na niestacjonarnych angielski, rosyjski lub włoski. W ramach sportu masowego studenci stacjonarni mogą wybrać kulturystykę, tenis, pływanie, taniec lub nowoczesne formy gimnastyczne, a na studiach niestacjonarnych mają do wyboru tylko zespołowe gry sportowe lub lekką atletykę. **Brak w programach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych tych samych rodzajów przedmiotów sprawi, że studenci będą osiągnąć różne efekty kształcenia, co jest nieprawidłowe.**

Istnieje także niespójność pomiędzy programami kształcenia obydwóch trybów kształcenia. Jest ona inna niż opisana powyżej niespójność pomiędzy planami studiów. W programach studiów Uczelnia opisuje bowiem w sposób bardziej szczegółowy niż w planach studiów rodzaje przedmiotów do wyboru wchodzących w skład modułu specjalnościowego. I tak w programach studiów stacjonarnych student może zdobyć uprawnienia instruktora SPA i wellness oraz instruktora profilaktyka w geriatryi, może także zdobyć uprawnienia pedagogiczne, a na studiach niestacjonarnych może zdobyć uprawnienia instruktora odnowy biologicznej. W celu zdobycia wymienionych uprawnień programy kształcenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zawierają zupełnie inny zestaw przedmiotów.

Istnieje także niespójność pomiędzy planem studiów niestacjonarnych a programem studiów niestacjonarnych. Wg planów studiów niestacjonarnych studenci na 3 i 4 semestrze mogą realizować w ramach wyboru przedmioty wchodzące w skład tzw. studium pedagogicznego, a w programach studiów Uczelnia nie

przewiduje takiej możliwości. Nie można zatem ostatecznie ocenić jakie przedmioty Uczelnia zamierza realizować.

Moduł przedmiotów do wyboru

W ramach modułu do wyboru student kierunku powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 36 ECTS. Studenci studiów niestacjonarnych mogą uzyskać 28 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 8 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru. Liczba ECTS przypisana przedmiotom do wyboru na studiach stacjonarnych jest prawidłowa.

Kształcenie w latach 2013-2015

Stacjonarne i niestacjonarne

Na realizację programu kształcenia w latach 2013-2015 przeznaczono na studiach stacjonarnych 1725 godzin (w tym 360 godzin praktyk zawodowych), którym przypisano 125 pkt. ECTS, a na studiach niestacjonarnych 1345 godzin (w tym 360 godzin praktyk), którym przyznano 123 pkt. ECTS. **Liczba ECTS powinna być taka sama na obydwóch trybach kształcenia, a nie jest, co jest niezgodne z Ustawą.** Uczelnia wlicza do praktyk zawodowych także 240 godzin za realizację tzw. stażu klinicznego, ale ten rodzaj zajęć należy raczej zaliczyć jako ćwiczenia praktyczne, a nie jako praktyki zawodowe.

Istnieje niespójność pomiędzy programami kształcenia obydwóch trybów kształcenia dotycząca rodzajów przedmiotów do realizacji Np. na studiach stacjonarnych studenci mogą wybrać spośród języków obcych angielski lub włoski, a na niestacjonarnych angielski, rosyjski lub włoski. W grupie przedmiotów związanych z naukami o zdrowiu na studiach niestacjonarnych realizuje się przedmioty, których nie ma na studiach stacjonarnych są to: yoga i zabawy terenowe.

Istnieje niespójność w nazwach przedmiotów na trybie stacjonarnym i niestacjonarnym Np. na studiach stacjonarnych przedmiot nazywa się „Podstawy genetyki” a na niestacjonarnych „Podstawy genetyki i choroby genetyczne”.

Nazwy niektórych przedmiotów są nieprawidłowe, niespójne z treściami kształcenia, nie wiadomo czego dotyczą np. „Terapia udrażniająca”, która w rzeczywistości powinna się nazywać „Masaż limfatyczny” ponieważ cele kształcenia i efekty przedmiotowe, a także treści kształcenia dotyczą masażu limfatycznego. W grupie nauk społecznych znajduje się przedmiot „Relaksacja”, który dotyczy terapii, a dokładnie technik relaksacyjnych i powinien się znaleźć w grupie przedmiotów związanych albo z naukami o zdrowiu albo kultury fizycznej. Samo słowo „relaksacja” także nie oddaje zawartości merytorycznej przedmiotu, który w tytule powinien np. mieć nazwę „Wybrane techniki relaksacyjne”. Przedmiot „Fizjoterapia w opiece prenatalnej” dotyczy w rzeczywistości fizjoterapii kobiety ciężarnej i rodzącej, a nie jak sugeruje nazwa fizjoterapii dziecka znajdującego się w łonie matki, co jest raczej niemożliwe. Celem kształcenia jest zdobycie wiedzy i umiejętności o wykorzystaniu ruchu oraz czynników fizykalnych jako naturalnych środków wspomagających i przygotowujących kobietę do porodu naturalnego, co było już celem kształcenia na studiach licencjackich. Nazwa przedmiotu jest w tym przypadku zupełnie nieadekwatna do celów kształcenia, efektów i treści kształcenia. Przedmiot „Nowoczesne metody usprawniania pacjenta w neurologii” jest w gruncie rzeczy

przedmiotem, gdzie celem kształcenia jest „wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z badaniem klinicznym i radiologicznym dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego z wybranymi jednostkami chorób w neurologii oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i doboru zaopatrzenia ortopedycznego ortotyczno-protetycznego i pomocy rehabilitacyjnych w chorobach neurologicznych”. Jest to wiedza i umiejętności typowe dla studiów 1 stopnia. Nie ma też mowy o żadnej nowoczesnej metodzie usprawniania, ponieważ treści kształcenia dotyczą: „Demonstracji i charakterystyki chorego w neurologii. Badania w neurologii. Planowania leczenia neurologicznego. Procesu rekonwalescencji. Doboru procedur fizjoterapeutycznych we wczesnych i późnych okresach rekonwalescencji chorego. Demonstracji zaopatrzenia protetyczno-ortopedycznego. Nauki posługiwania się pomocami rehabilitacyjnymi”. Nie ma zatem treści, która odnosiłaby się do nowoczesnych metod terapii, a więc nazwa przedmiotu kompletnie nie odpowiada jego merytorycznej zawartości. Przedmiot „Metody fizjoterapeutyczne w schorzeniach wieku rozwojowego” powinien nosić nazwę „Wybrane metody fizjoterapeutyczne w schorzeniach wieku rozwojowego” i powinien być realizowany na studiach 1 stopnia spójnie z fizjoterapią kliniczną w pediatrii. Wiedza na temat najważniejszych metod neurofizjologicznych powinna zostać osiągnięta na pierwszym poziomie kształcenia. Podobnie jak przedmiot „Metody fizjoterapeutyczne w schorzeniach wieku dorosłego”, w którym studenci dopiero na drugim poziomie kształcenia dowiadują się o podstawach metody PNF czy metodzie Mc Kenzi. Przedmiot Fizjoterapia w medycynie estetycznej zawiera następujące treści kształcenia w ramach ćwiczeń: (...) Typowe urazy w sporcie, zasady postępowania. Podstawy teorii sportu (cel treningu, struktura rzeczowa, struktura czasowa). Fizjologiczne podstawy wysiłku fizycznego (klasyfikacja wysiłków fizycznych, zmęczenie). Zespół przetrenowania (rodzaje, skutki, objawy, profilaktyka). Zastosowania bodźców fizykalnych w sporcie – sauna sucha, krioterapia, hydroterapia w procesie treningowym. Masaż sportowy, cel i zadania, mechanizm działania. Masaż profilaktyczno – leczniczy stosowany w odnowie biologicznej. Ocena funkcjonalna zawodnika. Sportowy trening wzmacniający po urazach sportowych. Taping w profilaktyce i leczeniu schorzeń i urazów narządu ruchu u sportowców”. W tym przypadku nazwa przedmiotu jest kompletnie niespójna z treściami kształcenia. Przedmiot „Fizjologia kliniczna” nie ma nic wspólnego z fizjologią kliniczną natomiast w całości poświęcona jest fizjologii wysiłków fizycznych i taką nazwę powinien nosić przedmiot. Trzeba także zauważyć iż większość treści kształcenia powinna być zrealizowana na pierwszym poziomie kształcenia, ponieważ bez tej wiedzy trudno jest prowadzić fizjoterapię np. na oddziałach kardiologicznych, gdzie podstawową sprawą jest dobór odpowiednio intensywnego wysiłku fizycznego.

Moduł przedmiotów do wyboru;

Zawiera właściwą liczbę ECTS na obydwóch trybach kształcenia.

Liczba pkt ECTS przypisana całym programom kształcenia na studiach 1 i 2 stopnia jest prawidłowa i wynosi co najmniej 180 ECTS dla pierwszego poziomu kształcenia i co najmniej 90 ECTS dla drugiego poziomu kształcenia. Nieprawidłowe jest to, że programy kształcenia dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych mają inną liczbę ECTS. Niezależnie od trybu kształcenia studenci muszą osiągać taką samą liczbę ECTS za realizację programu kształcenia. Uczelnia nie zastosowała się do tych wymogów. Istnieją także różnice w punktacji przypisanej poszczególnym przedmiotom na obu trybach kształcenia, co jest nieprawidłowe. Studenci niezależnie od tego czy studiują stacjonarnie

czy niestacjonarnie muszą osiągać za te same przedmioty taką samą liczbę pkt ECTS. Np. na studiach niestacjonarnych 2 stopnia w programie kształcenia na lata 2013-2015 za przedmiot „Podstawy genetyki i choroby genetyczne” przyznano 2 ECTS a na studiach stacjonarnych 1 ECTS. Przedmiot „Anatomia kliniczna i metody obrazowania” przyznano 2 ECTS, a na studiach stacjonarnych 1 ECTS, „Molekularnym mechanizmom patofizjologii” przyznano 2 ECTS, a na drugim trybie 1 ECTS. Takie błędy zdarzają się we wszystkich programach kształcenia na studiach 1 i 2 stopnia. Nie wszystkie przedstawione do oceny programy kształcenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zapewniają studentom możliwość wyboru modułów kształcenia, którym przypisuje się punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% punktów ECTS, koniecznych do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia. Opisano to szczegółowo w punkcie dotyczącym programów kształcenia. Poza tym punkty ECTS przyporządkowane poszczególnym przedmiotom odpowiadają zarówno nakładowi pracy studenta wynikającej z udziału w zajęciach organizowanych przez uczelnię i zgodnych z planem studiów, jak również związanej z samodzielnym osiąganiem przez studenta przedmiotowych efektów kształcenia.

Sekwencja przedmiotów określonych zarówno w planie studiów opracowanych w oparciu o standardy, jaki i planów opracowanych zgodnie z KRK jest prawidłowa. Analiza planów studiów pozwala stwierdzić, iż w pierwszym i drugim roku kształcenia, obok zajęć z przedmiotów ogólnych, takich jak języki obce, technologie informatyczne, studenci uzyskują przede wszystkim wiedzę w obszarze z zakresu nauk medycznych, zarówno w przedmiotach podstawowych takich jak: anatomia, fizjologia, biologia medyczna, biofizyka, patologia ogólna, kinezylogia, kwalifikowana pomoc medyczna, jak i kierunkowych takich jak: kinezyterapia, fizykoterapia, podstawy fizjoterapii klinicznej, masaż leczniczy, czy kształcenie ruchowe i metodyka nauczania ruchu. W ramach przedmiotów kierunkowych, które proponowane są głównie w drugim i trzecim roku studiów, studenci powinni kształtować wymagane umiejętności. Początkowo są one nabywane w ramach zajęć seminaryjnych, następnie powinny być realizowane w trakcie działań praktycznych realizowanych w specjalistycznych pracowniach i podczas ćwiczeń klinicznych realizowanych w grupach klinicznych, w wyspecjalizowanych jednostkach służby zdrowia, w bezpośrednim kontakcie z pacjentem, pod nadzorem nauczyciela. Nieprawidłowe jest to, że sekwencja przedmiotów nie jest taka sama na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Nie stworzono takich samych warunków realizacji programów kształcenia na obydwóch trybach co jest nieprawidłowe.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg standardów na studiach pierwszego stopnia jest zgodny ze standardem i wymogami WCPT i wynosi 920 godzin. Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg standardów na studiach drugiego stopnia studiów stacjonarnych jest zgodny ze standardem i wymogami WCPT i wynosi 600 godzin natomiast na studiach niestacjonarnych wynosi tylko 360 godzin, co jest niezgodne ze standardem i wymogami WCPT. Do wymogów standardów brakuje 240 godzin. Dla tego rodzaju praktyk opracowano odrębne regulaminy praktyk, które zawierają niezbędne informacje dotyczące celów praktyk, miejsca ich realizacji, sposobu zaliczenia. Analiza przykładowych dzienniczków praktyk wykazała realizację praktyk zgodnie z określonymi wymogami, chociaż brakuje w nich dziennego opisu tego, co konkretnie student wykonywał przy pacjencie.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach pierwszego stopnia w latach 2012-2016 jest wystarczający (920 godzin praktyk zawodowych). Praktyki te zostały podzielone na poszczególne ich rodzaje, określono cele praktyk, miejsce ich realizacji, co jest prawidłowe.

Dokonano zmian w sposobie realizacji praktyk i zmieniono także ich wymiar w latach kształcenia 2013-2016. Po zmianach jest on niewystarczający. Biorąc pod uwagę tylko te praktyki, które wyznaczono do realizacji w placówkach klinicznych, których celem jest praktyczna nauka zawodu, to jest to zaledwie 390 godzin z liczby 660 przeznaczonej na praktyki w ogóle. Pozostałych 270 godzin przeznaczono na praktyki w ramach specjalizacji instruktorskich, które są do wyboru, czyli nie ma pewności że zostaną zrealizowane. Po zmianach w realizacji praktyk nie określono nowego regulaminu, nie ma dzienniczków praktyk, niejasny jest czas ich realizacji (określono go jako „międzysemestralny”). Osoba odpowiedzialna za praktyki nie umiała wyjaśnić Zespołowi Oceniającemu zasad odbywania praktyk w nowej zmienionej formule. Zespół Oceniający ocenia te zmiany jako niekorzystne w porównaniu do sposobu organizacji praktyk i ich wymiaru w latach wcześniejszych, a zwłaszcza tych, które realizowano w oparciu o standardy.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach drugiego stopnia w latach 2012-2014 wynosi 600 godzin praktyk na studiach stacjonarnych co jest prawidłowe i 360 godzin na studiach niestacjonarnych, co jest niewystarczające. Znaczna różnica (240 godzin!) pomiędzy godzinami przypadającymi na realizację praktyk zawodowych uniemożliwi studentom stacjonarnym i niestacjonarnym osiągnięcie takich samych efektów kształcenia, co jest nieprawidłowe.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach drugiego stopnia po zmianach w latach 2013-2014 wynosi 360 godzin praktyk na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Uczelnia wlicza do praktyk zawodowych także 240 godzin za realizację tzw. stażu klinicznego, ale ten rodzaj zajęć należy raczej zaliczyć jako ćwiczenia praktyczne a nie jako praktyki zawodowe. Po zmianach podobnie jak w przypadku praktyk na pierwszym poziomie kształcenia nie określono nowego regulaminu, nie określono nowych zasad ich realizacji, brakuje dzienniczków praktyk, które potwierdziłyby osiągnięcie efektów kształcenia (student przynosi tylko zaświadczenie). Reasumując liczba godzin przypadająca na realizację praktyk zawodowych na studiach pierwszego i drugiego stopnia zgodnie z najnowszymi programami kształcenia jest niewystarczająca. Niewłaściwy jest także sposób kontroli praktyk (brak dzienniczków praktyk), niejasny jest ich sposób organizacji. Niedomogi w tym zakresie nie sprzyjają osiągnięciu efektów kształcenia wynikających z realizacji przedmiotów praktycznych, kształtujących kompetencje zawodowe.

Rok akademicki rozpoczyna się 1 października i trwa do 30 września następnego roku kalendarzowego. Okresami zaliczeniowymi są: na studiach stacjonarnych- semestry: zimowy i letni, a na studiach niestacjonarnych - rok akademicki. Organizację roku akademickiego podaje się do wiadomości studentów i pracowników na co najmniej 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego poprzez zamieszczenie jej na stronie internetowej Akademii. Szczegółową organizację roku akademickiego dla wszystkich typów, trybów i kierunków studiów na Akademii określa Senat.

Studia I stopnia są prowadzone w formie stacjonarnej przez 6 semestrów, zajęcia realizowane są w systemie 15 tygodni dydaktycznych w semestrze.

Studia II stopnia, prowadzone są w formie stacjonarnej i niestacjonarnej – zaocznej przez 4 semestry. Zajęcia na studiach stacjonarnych realizowane są w systemie 15 tygodni zajęć dydaktycznych. Zajęcia na studiach niestacjonarnych realizowane są w formie zjazdów: jednego dziesięciodniowego oraz kilku weekendowych (5-6 zjazdów w każdym semestrze) co jest wystarczające w świetle możliwości osiągnięcia efektów kształcenia z wyjątkiem efektów przypisanych do praktyk zawodowych. Nie można ocenić systemu organizacji praktyk po zmianach programowych. W najnowszych programach kształcenia są one przypisane do poszczególnych semestrów ale określa się je jako „międzysemestralne”. Nie wiadomo jednak dokładnie kiedy w trakcie semestru mogły by być realizowane. Czy codziennie po parę godzin, czy w jakimś jednym konkretnym dniu, czy jeszcze inaczej. Nie mając takiej wiedzy nie można ocenić czy sposób organizacji praktyk jest właściwy.

Program kształcenia na kierunku studiów „fizjoterapia” realizowany jest z wykorzystaniem różnych form dydaktycznych: wykładów, ćwiczeń, seminariów. Szczególnie istotne na ocenianym kierunku są ćwiczenia kliniczne i praktyki zawodowe. Celem praktyk jest doskonalenie przez studentów zdobytej wiedzy na ćwiczeniach klinicznych oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki mają za zadanie zdobycie doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy „fizjoterapeuty”. Ćwiczenia kliniczne odbywają się w małych grupach klinicznych w placówkach medycznych, z którymi Uczelnia ma podpisane umowy lub porozumienia, co jest prawidłowe. Natomiast praktyki zawodowe odbywają w placówkach medycznych, z którymi Uczelnia podpisała porozumienia na ich realizację.

System praktyk na kierunku fizjoterapia funkcjonuje na podstawie zasad zawartych w regulaminach właściwych dla każdego roku, stopnia i trybu. Jednostką odpowiedzialną za organizację praktyk jest Zakład Fizjoterapii Klinicznej i Praktyk Zawodowych AWF i S, a nadzór dydaktyczno-wychowawczy nad ich przebiegiem sprawuje opiekun dydaktyczny praktyk. Studenci trybu stacjonarnego odbywają praktyki zawodowe na każdym roku studiów obu stopni studiów i realizują je w zakresie: wstępnej praktyki klinicznej, praktyk w pracowni kinezyterapii oraz w pracowni fizykoterapii, praktyk w zakresie fizjoterapii klinicznej. Studenci trybu niestacjonarnego realizują praktyki kliniczne na studiach II stopnia. Obecni na spotkaniu z ZO pozytywnie ocenili nadzór dydaktyczno-wychowawczy i organizacyjny nad przebiegiem praktyk zawodowych na wizytowanym kierunku.

Uczelnia wspiera studentów w doborze miejsc praktyk, w szczególności zwracając uwagę na ich adekwatność do realizowanego programu studiów. W tym celu jednostka zawarła porozumienia z instytucjami, w których studenci mogą realizować przewidziane w programie praktyki zawodowe. Ponadto studenci mają możliwość realizowania praktyk w wybranej przez siebie placówce. Miejsce praktyk, szczegółowy harmonogram i terminarz studenci ustalają wraz z opiekunem dydaktycznym praktyk.

Weryfikacja realizacji efektów kształcenia określonych dla praktyk zawodowych następuje w placówce, w której studenci realizują praktyki. Ocena końcowa praktyk ustalana jest na podstawie umiejętności zawodowych, i podpisów potwierdzających odbycie praktyk przez zewnętrznego opiekuna praktyk.

Studenci obecni na spotkaniu z ZO przyznali, że system kontroli i zaliczania praktyk uwzględnia weryfikację nabywanych umiejętności praktycznych. Analiza własna ZO pozwala stwierdzić, że za zaliczoną praktykę student otrzymuje punkty ECTS zgodnie z planem studiów.

Zespół oceniający odnotował pozytywne oceny studentów dotyczące sekwencji przedmiotów prowadzonych w ramach kierunku fizjoterapia. W ich opinii rozłożenie zajęć jest prawidłowe i stwarza możliwość efektywnego kształcenia, a kolejność realizowanych przedmiotów i modułów jest poprawna i tworzy spójną, logiczną całość. W przypadku

pojawiających się zastrzeżeń odnośnie do sekwencji przedmiotów, są one zgłaszane władzom jednostki, co studenci często czynią.

Studenci pozytywnie oceniają liczbę godzin przypisaną poszczególnym przedmiotom oraz wskazane formy prowadzenia zajęć. W ich opinii umożliwiają one właściwą realizację efektów kształcenia. W tym zakresie, jak również w przypadku opinii na temat formy prowadzenia zajęć oraz metod kształcenia, pojawiły się pozytywne oceny.

Program kształcenia przewiduje możliwość zdobycia minimalnej liczby punktów ECTS zgodnie z art. 164a ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Studenci mają możliwość indywidualizacji programu kształcenia w oparciu o system punktów ECTS, poprzez wybór specjalności, a także części przedmiotów obieralnych w ramach określonych modułów, co zostało ocenione przez nich pozytywnie.

Jest możliwe studiowanie wg indywidualnego planu studiów i programu nauczania (IPS).

Zgodę na studiowanie wg indywidualnego planu studiów i programu nauczania może otrzymać student po zaliczeniu (ze szczególnie dobrymi wynikami) pierwszego roku studiów pierwszego stopnia oraz pierwszego semestru studiów drugiego stopnia. W przypadku studentów z orzeczoną niepełnosprawnością przyznanie IPS możliwe jest od pierwszego semestru. Studiowanie wg indywidualnego planu studiów i programu nauczania odbywa się pod kierunkiem nauczyciela akademickiego wyznaczonego przez Dziekana. Studiowanie wg indywidualnego planu studiów i programu nauczania może prowadzić do skrócenia okresu studiów. Indywidualna organizacja studiów (IOS) polega na indywidualnej realizacji obowiązujących planów studiów i programów nauczania, na wprowadzeniu rocznego rozliczenia oraz na zezwoleniu na uzyskiwanie przez studenta zaliczeń oraz składania egzaminów w terminach indywidualnie określonych w granicach danego roku akademickiego, przy czym ostateczny termin zaliczenia roku (termin złożenia indeksu w dziekanacie) upływa z dniem 30 września lub, jeśli kolejny rok akademicki rozpoczyna się przed 30 września, w terminie wskazanym przez dziekana. Zgodę na indywidualną organizację studiów wydaje dziekan. IOS przyznawany jest na okres jednego roku akademickiego. O przedłużeniu na kolejny rok, student musi ubiegać się każdorazowo. Indywidualny tygodniowy rozkład zajęć (ITRZ) polega na uprawnieniu studenta do udziału w obowiązkowych zajęciach w innych terminach (z innymi grupami) niż wynikałoby to z właściwego planu zajęć. Student, któremu przyznano ITRZ zobowiązany jest do pełnego uczestnictwa w zajęciach dydaktycznych i terminowego składania zaliczeń i egzaminów. ITRZ może otrzymać student studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w przypadku zaistnienia ważnych, uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających udział w zajęciach obowiązkowych zgodnie z ustalonym planem zajęć.

Obecnie na Uczelni studiuje 25 studentów o różnym stopniu niepełnosprawności. Nauczyciele akademicy indywidualizują proces kształcenia, dokonując koniecznych adaptacji, które zapewniają studentom lub doktorantom z niepełnosprawnością możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności na zasadzie równości z innymi. Oceniono pozytywnie możliwości indywidualizacji procesu kształcenia studentów wybitnie uzdolnionych i studentów niepełnosprawnych.

Rozwiązania w zakresie indywidualizacji procesu kształcenia na kierunku fizjoterapia określa *Regulamin Studiów Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku*.

Wśród form indywidualizacji *Regulamin* wyróżnia indywidualny plan studiów i program nauczania, który umożliwia indywidualizację procesu kształcenia, w szczególności jego rozszerzenie lub zmodyfikowanie w zakresie realizowanych efektów kształcenia w

ramach studiowanych kierunków lub specjalności. Warunkiem otrzymania zgody na tę formę indywidualizacji jest osiągnięcie szczególnie dobrych wyników w nauce lub sporcie. Studenci z orzeczoną niepełnosprawnością również mogą się ubiegać o przyznanie indywidualnego planu studiów i programu nauczania. Przyznanie indywidualizacji według własnego programu kształcenia odbywa się pod kierownictwem wyznaczonego przez Dziekana nauczyciela akademickiego, który podejmie się opieki naukowej nad studentem.

Indywidualna organizacja studiów to druga forma indywidualizacji, która ma ułatwić realizację programu studiów osobom, które nie mogą regularnie uczestniczyć we wszystkich zajęciach ze względu na działalność sportową lub społeczno-organizacyjną na rzecz Uczelni.

Ponadto istnieje możliwość przyznania indywidualnego tygodniowego rozkładu zajęć, który uprawnia studentów do udziału w obligatoryjnych zajęciach w innych terminach niż wynikałoby to z właściwego planu zajęć. Prawo do takiej formy indywidualizacji przysługuje studentom studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w przypadku zaistnienia ważnych i uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających udział w zajęciach dydaktycznych i terminowe składanie zaliczeń i egzaminów.

Przyznanie prawa do indywidualizacji procesu kształcenia, zarówno planu, jego organizacji, jak i rozkładu zajęć, następuje w trybie wnioskowym. Podczas spotkania studenci oznajmili, iż formy indywidualizacji procesu kształcenia są im znane i niektórzy z tej możliwości korzystają.

Nie zawsze zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość co wykazano szczegółowo w poprzednich punktach raportu.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego ocena: częściowo

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Realizowany program kształcenia tylko częściowo umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta:

-niejasno określone treści kształcenia na studiach pierwszego stopnia realizowanych wg standardów, brak informacji ile godzin przypada na realizację konkretnych tematów wykładowych i ćwiczeniowych, niejasny sposób określenia zawartości merytorycznej treści kształcenia oraz niespójność pomiędzy tematami wykładów i ćwiczeń sprawia, że uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta staje się niepewne. Także swobodny wybór przez studenta treści kształcenia zwłaszcza w ramach przedmiotów zawodowych, których realizacja przekłada się na osiąganie kompetencji zawodowych wydaje się niewłaściwy, student powinien realizować wszystkie treści kształcenia określone standardem. Niewłaściwa jest także liczba praktyk zawodowych na studiach niestacjonarnych II stopnia, do wymogów określonych standardem brakuje 240 godzin.

-Uczelnia dokonywała zmian w programach kształcenia opartych o KRK. W najnowszej ofercie kształcenia w opinii Zespołu Oceniającego zmiany te są niekorzystne z punktu widzenia możliwości uzyskania kwalifikacji właściwych fizjoterapeucie. Zmiany w programie na pierwszym poziomie kształcenia doprowadziły do ograniczenia liczby godzin w ramach praktyk zawodowych oraz taką rekonstrukcję w ramach przedmiotów kierunkowych, że po wprowadzonych zmianach są one bardziej właściwe dla studentów kierunku lekarskiego, niż studenta kierunku fizjoterapia. Uczelnia niewłaściwie realizuje

podstawowy przedmiot zawodowy jakim jest kinezyterapia. Po zmianach programowych przedmiot ten nie uczy studentów rodzajów ćwiczeń leczniczych, zasad ich stosowania i nie uczy jak je demonstrować i przeprowadzać w pracy z pacjentem co jest podstawowym narzędziem pracy fizjoterapeuty. W programie nie ma treści kształcenia dotyczących metod fizjoterapeutycznych. Udział proponowanych przedmiotów specjalistycznych, instruktorskich jest z kolei bardziej właściwa dla absolwentów kierunków wychowanie fizyczne lub rekreacja ruchowa, nie rozwija i nie pogłębia wiedzy i umiejętności z zakresu fizjoterapii. Program kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia zawiera bogatą ofertę przedmiotów związanych z aktywnością fizyczną, sportem, rekreacją, która będzie miała przełożenie na zdobycie wiedzy i umiejętności potrzebnych do pracy przede wszystkim z ludźmi zdrowymi. Kompetencje fizjoterapeuty są z kolei przede wszystkim związane z niesieniem pomocy ludziom chorym. W tym znaczeniu program kształcenia jest skonstruowany niewłaściwie. Zaburzona jest proporcja pomiędzy przedmiotami kierunkowymi, kształtującymi kompetencje zawodowe fizjoterapeuty a innymi. Pierwszy z planów kształcenia na studiach drugiego stopnia kształci, np. studentów w kierunku pedagogicznym, daje uprawnienia instruktora odnowy biologicznej. Mnogość kierunków kształcenia i równocześnie redukcja przedmiotów związanych ściśle z fizjoterapią, nieprawidłowa ich zawartość merytoryczna sprawia, że cele kształcenia wynikające z opisu kierunkowych efektów kształcenia mogą nie zostać osiągnięte.

Poniżej rozszerzono ocenę o konkretne przykłady, a także wykazano inne błędy w programach kształcenia, które ograniczają możliwość uzyskania efektów kształcenia oraz osiągnięcia właściwej sylwetki absolwenta:

Studia 1 stopnia lata kształcenia 2012-2015

- Analiza kart przedmiotów wykazała nieprawidłowości w doborze treści kształcenia oraz określenia nieprawidłowego celu kształcenia, a także form realizacji w ramach realizacji niektórych przedmiotów kierunkowych. Np. w przedmiocie „Kliniczne podstawy fizjoterapii” ani jeden efekt kształcenia nie nawiązuje do fizjoterapii, żadna z treści kształcenia nie nawiązuje do fizjoterapii, oznacza to, że jeden z podstawowych przedmiotów kierunkowych na realizację którego przeznaczono 225 godzin zajęć nie nawiązuje do fizjoterapii. Kolejny przedmiot kierunkowy: „Fizjoterapia kliniczna w chorobach narządów wewnętrznych”. Treści kształcenia nie obejmują w ogóle zagadnień dotyczących chorób wewnętrznych u dzieci. Niewłaściwy jest także wielki stopień uogólnienia przedstawionych treści przedmiotowych, który nie pozwala zorientować się jakich faktycznie jednostek chorobowych dotyczy postępowanie fizjoterapeutyczne. Brakuje konsekwencji w przedstawianych w sylabusie informacjach ponieważ z jednej strony dowiadujemy się, iż w ramach wykładu dotyczącego zagadnień z fizjoterapii w kardiologii nauczyciel zrealizuje takie oto treści: „Fizjoterapia kliniczna w chorobach serca, choroba niedokrwienna serca, angioplastyka naczyń wieńcowych”, „Fizjoterapia w schorzeniach naczyń krwionośnych, zakrzepowo-zarostowe zapalenie tętnic, niewydolność żylna” (szczegółowa informacja) a z drugiej strony inny wykład będzie dotyczył: „Fizjoterapii klinicznej w ginekologii i położnictwie” (ogólna informacja na podstawie której nie ma pewności o czym nauczyciel będzie konkretnie mówił). Nie wiadomo także ile godzin osoby realizujące przedmiot przeznaczają na realizację poszczególnych treści w ramach wykładów i ćwiczeń. Nie wiadomo w końcu także czy metody i formy realizacji przedmiotów klinicznych są do końca prawidłowe, bowiem informacja na temat metod i formy realizacji przedmiotu wskazuje na częściową realizację ćwiczeń z tego przedmiotu w pracowni praktycznej nauki zawodu (czyli w budynku Uczelni) i na oddziałach i klinikach placówek medycznych. Nie wiadomo jaka część godzin będzie realizowana na Uczelni, może to być np. 80% co nie pozwoli na

osiągnięcie przedmiotowych efektów kształcenia, a może to być 10% co pozwoliłoby na ich osiągnięcie. Kolejny przedmiot kierunkowy „Fizjoterapia kliniczna w dysfunkcjach narządu ruchu” zawiera podobne błędy jak te powyżej opisane. W ramach modułu do wyboru student tego kierunku i na tym poziomie kształcenia powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 66 ECTS. Studenci mogą uzyskać 40 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 24 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru.

- Studia 1 stopnia lata kształcenia 2013-2016

Analiza kart przedmiotów wykazała nieprawidłowości w doborze treści kształcenia w ramach realizacji wszystkich przedmiotów kierunkowych. Nazwa przedmiotów kierunkowych jest nieprawidłowa i sugeruje przedmioty kierunkowe realizowane na kierunkach lekarskich, sugeruje to także zawartość merytoryczna treści kształcenia realizowanych w ramach tych przedmiotów. Np. nazwa przedmiotu: „Chirurgia, onkologia fizjoterapia i zaopatrzenie protetyczne” sugeruje główny nacisk na zagadnienia związane z chirurgią i onkologią. Jeżeli nazwa przedmiotu ma się odnosić do fizjoterapii to przedmiot powinien się nazywać: „Fizjoterapia kliniczna i zaopatrzenie ortopedyczne w chirurgii i onkologii”. Celem przedmiotu jest : „wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z badaniem klinicznym i radiologicznym dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego z wybranymi jednostkami chorób w chirurgii i onkologii (kompetencje lekarskie) oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i doboru zaopatrzenia protetycznego i pomocy rehabilitacyjnych w chorobach onkologicznych i w chirurgii.” Połowa efektów przedmiotowych jest ukierunkowana na zdobywanie kompetencji lekarza podobnie jak treści przedmiotowe. Tematy wykładów to: „Charakterystyka wybranych schorzeń onkologicznych. Diagnostyka kliniczna, obrazowa oraz laboratoryjna w badaniu onkologicznym. Leczenie chirurgiczne w wybranych jednostkach chorobowych. Wskazania, przeciwwskazania rokowanie i powikłania leczenia zachowawczego i operacyjnego w onkologii i po zabiegach chirurgicznych.” Wymienione treści jeżeli nie są ukierunkowane na fizjoterapię są prawidłowe dla realizacji przedmiotów na kierunku lekarskim a nie na kierunku fizjoterapii. Dotyczy to wszystkich przedmiotów kierunkowych, klinicznych. W programie wśród przedmiotów obowiązkowych brakuje podstawowego przedmiotu zawodowego jakim jest kinezyterapia. W programie zastąpiono ją przedmiotem o nazwie: „Diagnostyka funkcjonalna i kinezyterapia” i przyporządkowano do nauk medycznych. Student po ukończeniu tego przedmiotu nie nabędzie ostatecznie podstawowych umiejętności praktycznych czyli umiejętności wybrania, zademonstrowania i wykonania ćwiczeń leczniczych u pacjenta. Jeżeli nie nabędzie opisanych umiejętności to nie będzie gotowy do kontynuowania kształcenia w ramach innych przedmiotów kierunkowych i specjalistycznych ponieważ kinezyterapia stanowi do nich bazę. Bez umiejętności z zakresu kinezyterapii student nie jest gotowy do uczestnictwa w żadnej z sugerowanych w programie kształcenia praktyk zawodowych, ponieważ kinezyterapia stanowi do nich podstawę. Uczelnia tworząc sztucznie przedmiot składający się z elementów kinezyterapii i elementów diagnostyki funkcjonalnej i programowania rehabilitacji ograniczył możliwość efektów kształcenia właściwych dla kinezyterapii i dla diagnostyki funkcjonalnej. Program kształcenia nie zawiera ani jednego przedmiotu, w ramach którego student mógłby poznać metody fizjoterapeutyczne, ich zasady teoretyczne i nauczyć się ich praktycznego stosowania. W ramach modułu do wyboru student kierunku powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 55 ECTS (bo 30% z liczby 183 to 55). Studenci mogą uzyskać 43 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 12 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru.

Studia II stopnia lata kształcenia 2012-2014 studia stacjonarne i niestacjonarne

-Liczba ECTS przyznana całej ofercie kształcenia nie jest taka sama na obydwóch trybach kształcenia, różnica wynosi 20 ECTS na korzyść studiów stacjonarnych co jest niezgodne z Ustawą. Także znaczna różnica (240 godzin) pomiędzy godzinami przypadającymi na realizację praktyk zawodowych uniemożliwi studentom stacjonarnym i niestacjonarnym osiągnięcie takich samych efektów kształcenia, co jest nieprawidłowe.

-Plany studiów obydwóch trybów kształcenia różnią się pomiędzy sobą w zakresie sekwencji przedmiotów w kolejnych semestrach oraz w zakresie rodzajów przedmiotów do realizacji. Np. w planie studiów stacjonarnych w 1 i 2 semestrze studenci realizują przedmioty do wyboru, a w semestrze 3 i 4 mogą wybrać albo studium pedagogiczne albo specjalizację instruktorską, natomiast na studiach niestacjonarnych przedmioty te są na semestrze 3 i 4 do wyboru wraz ze studium pedagogicznym albo ze specjalizacją instruktorską. W planach studiów rodzaje przedmiotów do wyboru są inne na studiach stacjonarnych w porównaniu do niestacjonarnych. Np. na studiach stacjonarnych studenci mogą wybrać spośród języków obcych angielski lub rosyjski a na niestacjonarnych angielski, rosyjski lub włoski. W ramach sportu masowego studenci stacjonarni mogą wybrać kulturystykę, tenis, pływanie, taniec lub nowoczesne formy gimnastyczne, a na studiach niestacjonarni mają do wyboru tylko zespołowe gry sportowe lub lekką atletykę. Brak w programach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych tych samych rodzajów przedmiotów sprawi, że studenci będą osiągnąć różne efekty kształcenia, co jest nieprawidłowe.

-Istnieje niespójność między programami kształcenia obydwóch trybów kształcenia. I tak w programach studiów stacjonarnych student może zdobyć uprawnienia instruktora SPA i wellness oraz instruktora profilaktyka w geriatrici, może także zdobyć uprawnienia pedagogiczne, a na studiach niestacjonarnych może zdobyć uprawnienia instruktora odnowy biologicznej. W celu zdobycia wymienionych uprawnień programy kształcenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zawierają zupełnie inny zestaw przedmiotów co jest nieprawidłowe.

-Istnieje niespójność pomiędzy planem a programem studiów niestacjonarnych. Wg planów studiów niestacjonarnych studenci na 3 i 4 semestrze mogą realizować w ramach wyboru przedmioty wchodzące w skład tzw. studium pedagogicznego, a w programach studiów Uczelnia nie przewiduje takiej możliwości. Nie można zatem ostatecznie ocenić jakie przedmioty Uczelnia zamierza realizować na tym trybie kształcenia.

- W ramach modułu do wyboru student kierunku powinien uzyskać 30% z ogólnej liczby ECTS przyznanej całej ofercie kształcenia, czyli powinien uzyskać 36 ECTS. Studenci studiów niestacjonarnych mogą uzyskać 28 ECTS czyli brakuje w ofercie kształcenia 8 ECTS w ramach przedmiotów do wyboru. Liczba ECTS przypisana przedmiotom do wyboru na studiach stacjonarnych jest prawidłowa.

Studia II stopnia lata kształcenia 2013-2015 studia stacjonarne i niestacjonarne

-Liczba ECTS przyznana całej ofercie kształcenia nie jest taka sama na obydwóch trybach kształcenia, różnica wynosi 2 ECTS na korzyść studiów stacjonarnych, co jest niezgodne z Ustawą. Uczelnia wlicza do praktyk zawodowych 240 godzin za realizację tzw. stażu klinicznego, ale ten rodzaj zajęć należy raczej zaliczyć jako ćwiczenia praktyczne a nie jako praktyki zawodowe. Faktyczna liczba godzin praktyki dla obydwóch trybów to 360 godzin co jest niewystarczające.

- Istnieje niespójność pomiędzy programami kształcenia obydwóch trybów kształcenia dotyczących rodzajów przedmiotów do realizacji. Np. na studiach stacjonarnych studenci mogą wybrać spośród języków obcych angielski lub włoski, a na niestacjonarnych angielski, rosyjski lub włoski. W grupie przedmiotów związanych z naukami o zdrowiu na studiach niestacjonarnych realizuje się przedmioty, których nie ma na studiach stacjonarnych są to: yoga i zabawy terenowe.

- Istnieje niespójność w nazwach przedmiotów na trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Np. na studiach stacjonarnych przedmiot nazywa się „Podstawy genetyki”, a na niestacjonarnych „Podstawy genetyki i choroby genetyczne”.

- Nazwy niektórych przedmiotów są nieprawidłowe, niespójne z treściami kształcenia, nie wiadomo czego dotyczą np. „Terapia udrażniająca”, która w rzeczywistości powinna się nazywać „Masaż limfatyczny” ponieważ cele kształcenia i efekty przedmiotowe, a także treści kształcenia dotyczą masażu limfatycznego. Przedmiot „Fizjoterapia w opiece prenatalnej” dotyczy w rzeczywistości fizjoterapii kobiety ciężarnej i rodzącej, a nie jak sugeruje nazwa fizjoterapii dziecka znajdującego się w łonie matki, co jest raczej niemożliwe. Celem kształcenia jest zdobycie wiedzy i umiejętności o wykorzystaniu ruchu oraz czynników fizykalnych jako naturalnych środków wspomagających i przygotowujących kobietę do porodu naturalnego, co było już celem kształcenia na studiach licencjackich. Nazwa przedmiotu jest w tym przypadku zupełnie nieadekwatna do celów kształcenia, efektów i treści kształcenia. Przedmiot „Nowoczesne metody usprawniania pacjenta w neurologii” jest w gruncie rzeczy przedmiotem, gdzie celem kształcenia jest „wyposażenie studenta w podstawową wiedzę i podstawowe umiejętności związane z badaniem klinicznym i radiologicznym dla potrzeb oceny stanu klinicznego, radiologicznego i fizycznego chorego z wybranymi jednostkami chorób w neurologii oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i doboru zaopatrzenia ortopedycznego, ortotycznego-protetycznego i pomocy rehabilitacyjnych w chorobach neurologicznych”. Jest to wiedza i umiejętności typowe dla studiów I stopnia. Nie ma też mowy o żadnej nowoczesnej metodzie usprawniania, ponieważ treści kształcenia dotyczą: „Demonstracji i charakterystyki chorego w neurologii. Badania w neurologii. Planowania leczenia neurologicznego. Procesu rekonwalescencji. Doboru procedur fizjoterapeutycznych we wczesnych i późnych okresach rekonwalescencji chorego. Demonstracji zaopatrzenia protetyczno-ortopedycznego. Nauki posługiwania się pomocami rehabilitacyjnymi”. Nie ma zatem ani jednej treści, która odnosiłaby się do nowoczesnych metod terapii, a więc nazwa przedmiotu kompletnie nie odpowiada jego merytorycznej zawartości. Przedmiot „Fizjoterapia w medycynie estetycznej” zawiera następujące treści kształcenia w ramach ćwiczeń: „(...) Typowe urazy w sporcie, zasady postępowania. Podstawy teorii sportu (cel treningu, struktura rzeczowa, struktura czasowa). Fizjologiczne podstawy wysiłku fizycznego (klasyfikacja wysiłków fizycznych, zmęczenie). Zespół przetrenowania (rodzaje, skutki, objawy, profilaktyka). Zastosowania bodźców fizykalnych w sporcie – sauna sucha, krioterapia, hydroterapia w procesie treningowym. Masaż sportowy, cel i zadania, mechanizm działania. Masaż profilaktyczno – leczniczy stosowany w odnowie biologicznej. Ocena funkcjonalna zawodnika. Sportowy trening wzmacniający po urazach sportowych. Taping w profilaktyce i leczeniu schorzeń i urazów narządu ruchu u sportowców”. W tym przypadku nazwa przedmiotu jest kompletnie niespójna z treściami kształcenia. Przedmiot „Fizjologia kliniczna” nie ma nic wspólnego z fizjologią kliniczną, natomiast w całości poświęcona jest fizjologii wysiłków fizycznych i taką nazwę powinien nosić przedmiot. Trzeba także zauważyć, iż większość treści kształcenia powinna być zrealizowana na pierwszym poziomie kształcenia, ponieważ bez tej wiedzy trudno jest prowadzić fizjoterapię np. na oddziałach kardiologicznych, gdzie podstawową sprawą jest dobór odpowiednio intensywnego wysiłku fizycznego.

Punktacja ECTS

Niezależnie od trybu kształcenia studenci muszą osiągać taką samą liczbę ECTS za realizację programu kształcenia. Uczelnia nie zastosowała się do tych wymogów. Istnieją także różnice w punktacji przypisanej poszczególnym przedmiotom na obu trybach kształcenia, co jest nieprawidłowe. Studenci niezależnie od tego czy studiują stacjonarnie czy niestacjonarnie muszą osiągać za te same przedmioty taką samą liczbę pkt ECTS. Np. na studiach niestacjonarnych 2 stopnia w programie kształcenia na lata 2013-2015 za przedmiot „Podstawy genetyki i choroby genetyczne” przyznano 2 ECTS a na studiach stacjonarnych 1 ECTS. Przedmiot „Anatomia kliniczna i metody obrazowania” przyznano 2 ECTS a na studiach stacjonarnych 1 ECTS, „Molekularnym mechanizmom patofizjologii” przyznano 2 ECTS a na drugim trybie 1 ECTS. Takie błędy zdarzają się we wszystkich programach kształcenia na studiach 1 i 2 stopnia. Nie wszystkie przedstawione do oceny programy kształcenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zapewniają studentom możliwość wyboru modułów kształcenia, którym przypisuje się punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% punktów ECTS, koniecznych do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia. Opisano to szczegółowo w punkcie dotyczącym programów kształcenia. Poza tym punkty ECTS przyporządkowane poszczególnym przedmiotom odpowiadają zarówno nakładowi pracy studenta wynikającej z udziału w zajęciach organizowanych przez uczelnię i zgodnych z planem studiów, jak również związanej z samodzielnym osiąganiem przez studenta przedmiotowych efektów kształcenia.

Sekwencja przedmiotów

Sekwencja przedmiotów nie jest taka sama na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Nie stworzono takich samych warunków realizacji programów kształcenia na obydwóch trybach co jest nieprawidłowe.

Praktyki zawodowe

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg standardów na studiach drugiego stopnia studiów stacjonarnych jest zgodny ze standardem i wymogami WCPT i wynosi 600 godzin natomiast na studiach niestacjonarnych wynosi tylko 360 godzin, co jest niezgodne ze standardem i wymogami WCPT. Do wymogów standardów brakuje 240 godzin. Dla tego rodzaju praktyk opracowano odrębne regulaminy praktyk które zawierają niezbędne informacje dotyczące celów praktyk, miejsca ich realizacji, sposobu zaliczenia. Analiza przykładowych dzienników praktyk wykazała realizację praktyk zgodnie z określonymi wymogami, chociaż brakuje w nich dziennego opisu tego, co konkretnie student wykonywał przy pacjencie.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach pierwszego stopnia w latach 2012-2016 jest wystarczający (920 godzin praktyk zawodowych). Praktyki te zostały podzielone na poszczególne ich rodzaje, określono cele praktyk, miejsce ich realizacji, co jest prawidłowe. Dokonano zmian w sposobie realizacji praktyk i zmieniono także ich wymiar w latach kształcenia 2013-2016. Po zmianach jest on niewystarczający. Biorąc pod uwagę tylko te praktyki, które wyznaczono do realizacji w placówkach klinicznych i których celem jest praktyczna nauka zawodu, to jest to zaledwie 390 godzin z liczby 660 przeznaczonej na praktyki w ogóle. Pozostałych 270 godzin przeznaczono na praktyki w ramach specjalizacji instruktorskich, które są do wyboru, czyli nie ma pewności że zostaną zrealizowane. Po zmianach w realizacji praktyk nie określono nowego regulaminu, nie ma dzienników praktyk, niejasny jest czas ich realizacji (określono go jako „międzysemestralny”). Osoba odpowiedzialna za praktyki nie umiała wyjaśnić Zespołowi Oceniającemu zasad odbywania praktyk w nowej zmienionej formule. Zespół Oceniający ocenia te zmiany jako niekorzystne w

porównania do sposobu organizacji praktyk i ich wymiaru w latach wcześniejszych, a zwłaszcza tych, które realizowano w oparciu o standardy.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach drugiego stopnia w latach 2012-2014 wynosi 600 godzin praktyk na studiach stacjonarnych co jest prawidłowe i 360 godzin na studiach niestacjonarnych, co jest niewystarczające. Znaczna różnica (240 godzin!) pomiędzy godzinami przypadającymi na realizację praktyk zawodowych uniemożliwi studentom stacjonarnym i niestacjonarnym osiągnięcie takich samych efektów kształcenia, co jest nieprawidłowe.

Wymiar godzinowy praktyk studenckich realizowanych wg KRK na studiach drugiego stopnia po zmianach w latach 2013-2014 wynosi 360 godzin praktyk na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Uczelnia wlicza do praktyk zawodowych także 240 godzin za realizację tzw. stażu klinicznego, ale ten rodzaj zajęć należy raczej zaliczyć jako ćwiczenia praktyczne a nie jako praktyki zawodowe. Po zmianach podobnie jak w przypadku praktyk na pierwszym poziomie kształcenia nie określono nowego regulaminu, nie określono nowych zasad ich realizacji, brakuje dzienniczków praktyk, które potwierdziłyby osiągnięcie efektów kształcenia (student przynosi tylko zaświadczenie). Reasumując liczba godzin przypadająca na realizację praktyk zawodowych na studiach pierwszego i drugiego stopnia zgodnie z najnowszymi programami kształcenia jest niewystarczająca. Niewłaściwy jest także sposób kontroli praktyk (brak dzienniczków praktyk), niejasny jest ich sposób organizacji. Niedomogi w tym zakresie nie sprzyjają osiągnięciu efektów kształcenia wynikających z realizacji przedmiotów praktycznych, kształtujących kompetencje zawodowe.

Organizacja procesu kształcenia

Nie można ocenić systemu organizacji praktyk po zmianach programowych. W najnowszych programach kształcenia są one przypisane do poszczególnych semestrów ale określa się je jako „międzysemestralne”. Nie wiadomo jednak dokładnie kiedy w trakcie semestru mogły by być realizowane. Nie mając takiej wiedzy nie można ocenić czy sposób organizacji praktyk jest właściwy.

Kształcenie na odległość

W czasie akredytacji nie przedstawiono Zespołowi Oceniającemu do wglądu listy przedmiotów, które będą prowadzone w formie e-learningu a lektura sylabusów nie wskazała, które z nich są przeznaczone do takiej formy realizacji. Nie przedstawiono dokumentów, które wskazywałyby, że Uczelnia posiada kadrę nauczycieli akademickich przygotowanych do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, nie przedstawiono dokumentacji, która potwierdzałaby dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania, które umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcje pomiędzy nauczycielami i studentami, nie przedstawiono do wglądu materiałów dydaktycznych opracowanych w formie elektronicznej. Uczelnia oprócz przedstawienia do wglądu zarządzeń Dziekana w sprawie uruchomienia od roku akademickiego 2013/2014 tej formy kształcenia, nie udokumentowała, iż jest gotowa prowadzić ten rodzaj kształcenia i spełnia warunki opisane w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 września 2007 w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły się odbyć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Nie zawsze zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość co wykazano szczegółowo w poprzednim punkcie raportu.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów

Struktura kwalifikacji oraz liczba nauczycieli akademickich stanowiących kadrę dydaktyczną kierunku Fizjoterapia umożliwia osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia.

Uczelnia zgłosiła do minimum kadrowego 7 samodzielnych nauczycieli akademickich i 6 doktorów.

Wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunki określone w **§ 14 pkt. 1 i § 15 pkt. 1** rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r. Nr 131), tj.: *„Minimum kadrowe dla studiów pierwszego stopnia na określonym kierunku studiów stanowi co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora”* i *„minimum kadrowe dla studiów drugiego stopnia na określonym kierunku studiów stanowi co najmniej sześciu samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora”* oraz **§ 13 pkt. 1 i 2** tj.: *do minimum kadrowego są wliczani nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów”* dla których uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy, a także **§ 13 pkt. 2**, tj.: *„Nauczyciel akademicki może być wliczony do minimum kadrowego w danym roku akademickim, jeżeli osobiście prowadzi na danym kierunku studiów zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i co najmniej 60 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora lub tytuł zawodowy magistra”*.

Minimum kadrowe na ocenianym kierunku podlegało w ostatnich latach dużym zmianom. Pięć lat temu w minimum kadrowym znajdowało się jedynie 5 osób (3 samodzielnych pracowników i 2 doktorów – poz. 2,4,7,11,12 Załącznika 5 do raportu) z obecnego składu. Obecny skład minimum kadrowego ocenianego kierunku ukształtował się w poprzednim roku akademickim. W bieżącym roku akademickim dodano także do minimum kadrowego nową osobę z tytułem naukowym profesora (poz. 3 Załącznika 5).

Uczelnia stosuje wzór oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego, który pozwala na stwierdzenie, iż wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunki określone w **art. 112a** ustawy z dn. 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572 z późn. zm.)

W teczkach osobowych znajdują się dokumenty pozwalające na uznanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych. Umowy o pracę zawierają wymagane prawem elementy. Teczki zawierają dokumenty (specjalizacje medyczne, świadectwa ukończenia kursów), będące potwierdzeniem dorobku praktycznego. Należy stwierdzić, że wymagania formalne odnośnie minimum kadrowego ocenianego kierunku, określone w wyżej wymienionym rozporządzeniu, zostały spełnione. Wszystkim nauczycielom akademickim wskazanym przez Uczelnię do minimum kadrowego kierunku „fizjoterapia” na bieżący rok akademicki zaplanowano prowadzenie na kierunku studiów i poziomie kształcenia zajęcia dydaktyczne w wymiarze przewidzianym przepisami § 13 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (nauczyciel akademicki może być wliczony do minimum kadrowego

w danym roku akademickim, jeżeli osobiście prowadzi na danym kierunku studiów zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i co najmniej 60 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora lub stopień zawodowy magistra).

Tak dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry minimum kadrowe, są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia; na kierunkach o profilu praktycznym. Nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów.

Na Wydziale jest prowadzona polityka kadrowa. Kierownicy Zakładów oceniają na podstawie planowanych obciążeń dydaktycznych i/lub na podstawie zapotrzebowania do pracy w projekcie naukowym, które realizuje Wydział decydują o potrzebie zatrudniania nauczycieli akademickich.

Procedura zatrudnienia:

1. Potrzebę zatrudnienia nauczyciela akademickiego zgłasza na piśmie kierownikowi podstawowej jednostki organizacyjnej (Dziekanowi) kierownik zakładu oraz katedry.
 2. Dziekan analizuje sytuację kadrową jednostki i jeśli uzna potrzebę zatrudnienia nauczyciela za uzasadnioną, kieruje do Rektora wnioski o wyrażenie zgody na ogłoszenie konkursu na dane stanowisko pracy.
 3. Po uzyskaniu zgody Rektora, Dziekan ogłasza publicznie otwarty konkurs na stanowisko pracy zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym oraz Statutem Uczelni (par 58 Statutu AWFIS). W warunkach konkursowych wskazuje się wymagania, m.in. takie jak: posiadanie odpowiedniego stopnia naukowego bądź tytułu naukowego, doświadczenie zawodowe, dorobek naukowy czy posiadane doświadczenie zawodowe. Ponadto, w warunkach konkursu Dziekan określa czy uczelnia ma stanowić podstawowe miejsce pracy oraz formę zatrudnienia (umowa o pracę na czas określony bądź nieokreślony, akt mianowania dla profesorów tytularnych).
 4. Termin składania dokumentów do konkursu i rozstrzygnięcia konkursu zawarty jest w ogłoszeniu konkursowym.
 5. Po upływie terminu składania dokumentów Dziekan powołuje Komisję Konkursową składającą się z 5 osób, w skład której, oprócz Dziekana, wchodzi: przyszły przełożony zatrudnianego pracownika oraz 3 osoby reprezentujące tę samą lub pokrewną dziedzinę naukową. Komisja Konkursowa rozstrzyga o wyborze najlepszego kandydata, następnie przedstawia Radzie Wydziału informację o przebiegu konkursu i stanowisko w przedmiotowej sprawie.
 6. Dokumentacja pokonkursowa zostaje przekazana do Rektora Uczelni, który podejmuje ostateczną decyzję dotyczącą zatrudnienia danej osoby.
 7. Po akceptacji Rektora Uczelni oryginały dokumentów postępowania konkursowego przekazywane są do Działu Organizacyjnego Kadr i Płac, który sporządza wszelkie dokumenty dotyczące stosunku pracy zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym oraz Kodeksem pracy. Kopia wyżej wspomnianych dokumentów konkursowych pozostaje w Biurze Dziekana danego Wydziału.
- systemu wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, w tym poprzez zapewnienie warunków do rozwoju naukowego i umiejętności dydaktycznych (urlopy

naukowe, stypendia, staże, wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą), oraz ocena jego efektywności.

Na wydziale prowadzony jest system wsparcia rozwoju kadry dydaktyczno-naukowej. Osoby, które mają otwarte przewody doktorskie mogą ubiegać się o urlopy naukowe. Istnieje także możliwość dostania stypendiów naukowych przeddoktorskich i przedhabilitacyjnych. Władze Wydziału pokrywają koszty awansów naukowych (opłaty za przewody doktorskie, habilitacyjne). Pracownicy mogą ubiegać się także o wyjazdy na staże zagraniczne w ramach programu ERAZMUS (na inne Uczelnie). Natomiast małe środki finansowe są przeznaczane na pokrycie kosztów udziału w Konferencjach naukowych.

- Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich podczas spotkania z zespołem oceniającym, perspektywy rozwoju kierunku i ograniczenia.

W czasie wizytacji komisji PKA odbyło się spotkanie z nauczycielami akademickimi kierunku fizjoterapia, w którym uczestniczyło 36 osób. W spotkaniu nie uczestniczyły władze Uczelni.

W dyskusji przedstawiono następujące kwestie:

- nauczyciele akademicy mają wpływ na planowanie, formułowanie oraz zakres efektów kształcenia z poszczególnych przedmiotów;
- podkreślili także wpływ interesariuszy zewnętrznych – pracownicy placówek, w których odbywane są praktyki na tworzenie efektów kształcenia.
- obecni na spotkaniu nauczyciele akademicy dobrze orientują się w systemie procedur oceniających efekty kształcenia. Mają również wiedzę dotyczącą sposobów monitorowania zatrudnienia i śledzenia losów absolwentów;
- Nauczyciele wskazali, iż **program naprawczy**, który jest wprowadzony na całej Uczelni znacząco ogranicza wszystkie obszary wsparcia zawarte w misji i strategii Wydziału, co wiąże się ze zbyt małymi środkami finansowymi, które wspierałyby rozwój naukowy, szczególnie dotyczy to współfinansowania wyjazdów na konferencje i szkolenia. Nauczyciele zgłosili także, że w ramach oszczędności zredukowane są także godziny zajęć praktycznych z kierunkowych przedmiotów, co w konsekwencji utrudnia osiągnięcie wszystkich zamierzonych efektów kształcenia.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego ocena: w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Struktura kwalifikacji oraz liczba nauczycieli akademickich stanowiących kadrę dydaktyczną kierunku Fizjoterapia umożliwia osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia. Kierunek spełnia niezbędne wymagania w zakresie minimum kadrowego dla studiów pierwszego i drugiego stopnia. Kadrę dydaktyczną stanowi zespół nauczycieli różnych dziedzin związanych z fizjoterapią z obszaru nauk medycznych, nauk o zdrowiu, nauk humanistycznych oraz nauk przyrodniczych. Wymienionych nauczycieli akademickich cechuje adekwatne do procesu nauczania doświadczenie dydaktyczne oraz zawodowe. Kwalifikacje nauczycieli akademickich są zgodne z tematyką prowadzonych zajęć.

2) Obsada zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów jest odpowiednia. Poszczególni nauczyciele akademicy prowadzący przedmioty kierunkowe reprezentują zgodne obszary nauki, dziedzin i dyscyplin naukowych.

3) Polityka kadrowa jest odpowiednia dla ocenianego kierunku i zgodna z misją uczelni. System wsparcia rozwoju kadry naukowej według opinii nauczycieli z powodu procesu naprawczego i wynikających z niego oszczędności jest ubogi. Zastrzeżenia budzi zbyt mały nakład środków finansowych szczególnie na udział w Konferencjach.

Kryterium 5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

Uczelnia posiada własną bazę dydaktyczną. Łączny obszar, na którym mieszczą się zabudowania uczelniane wynosi 28,78 ha. Powierzchnia całkowita budynków AWFIS stanowi 34296,00 m². Bardzo wysoko ocenia się bazę dydaktyczną służącą do realizacji przedmiotów z zakresu kultury fizycznej. Oprócz lokalizacji w centrum miasta głównego budynku, Uczelnia posiada także obiekty w Górkach Zachodnich – Narodowe Centrum Żeglarsstwa oraz Ośrodek Szkoleniowo – Sportowy, w Raduniu oraz przystań wioślarską u zbiegu Martwej Wisły i odpływu Motławy. Halę Widowiskowo-Sportową, Laboratorium Wysiłku Fizycznego i Genetyki w Sporcie oraz budynek administracji i Wydziału Turystyki i Rekreacji. Bazę, na której oparte jest kształcenie stanowią pomieszczenia dydaktyczne i laboratoryjne oraz obiekty sportowe o łącznej powierzchni 5.800 m². Uczelnia posiada sale wykładowe, seminaryjne i sale do ćwiczeń audytoryjnych, pływalnię, sale gimnastyczne, sale do gier zespołowych, sale do Judo i sale do fitnessu, pracownie anatomiczne, biochemiczne, wysiłku fizycznego, badań posturometrycznych. Dla potrzeb realizacji procesu kształcenia na kierunku „fizjoterapia” stworzono pracownie praktycznej nauki zawodu: „Pracownie Kinezyterapii i Diagnostyki Funkcjonalnej” z dla kierunku Fizjoterapia, „Pracownie Masażu i Terapii Manualnej”, „Pracownie Fizykoterapii”, „Pracownie Fizjoterapii Klinicznej”. Wymienione pracownie posiadają odpowiednią do liczby studentów wielkość powierzchni, liczbę stanowisk oraz wyposażenie które umożliwia osiągnięcie założonych efektów przedmiotowych w ramach przedmiotów realizowanych w tychże pracowniach. Oprócz tego Uczelnia zawarła umowy z placówkami klinicznymi na realizację ćwiczeń klinicznych i praktyk zawodowych.

W opinii studentów, Uczelnia dysponuje odpowiednią infrastrukturą dydaktyczną i naukową. Sale wykładowe, ćwiczeniowe oraz pracownie w większości dostosowane są do liczebności grup studenckich. Jak podkreślano podczas spotkania, dużym niedogodnieniem jest problem niewystarczającej ilości sprzętu specjalistycznego, niezbędnego do przeprowadzania zajęć praktycznych, np. stołów do masażu. Zwrócili również uwagę, że Uczelnia nie zapewnia im dostępu do sieci bezprzewodowej Wi-Fi, a działania podjęte w celu umożliwienia dostępu do Internetu są niewystarczające.

Ogólnouczelnianą jednostką organizacyjną Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku o zadaniach naukowych, dydaktycznych i usługowych jest Biblioteka Główna. Zgodnie z paragrafem 37 Statutu Uczelni szczegółowe zadania oraz wewnętrzną strukturę Biblioteki Główniej, jak również szczegółowy tryb udostępniania zbiorów oraz zasady działalności informacyjnej Biblioteki Główniej określa Regulamin Organizacyjny Biblioteki Główniej nadany przez Rektora, na wniosek dyrektora Biblioteki Główniej. Zasady gromadzenia i opracowania zbiorów bibliotecznych w ramach jednolitego systemu biblioteczno-informacyjnego określa rada biblioteczna, na wniosek dyrektora Biblioteki Główniej, a zatwierdza Rektor Uczelni.

Biblioteka gromadzi i udostępnia zbiory także studentom kierunku fizjoterapia. Dysponuje znaczną liczbą naukowych czasopism polskich i zagranicznych oraz zapewnia

szeroki dostęp do czasopism elektronicznych. Jest subskrybentem kilku ważnych z badawczego punktu widzenia baz komputerowych, m.in.: Polska Bibliografia Lekarska, EBSCO (SPORT DISCUS, Academic Search Complete Health Source - nursing/academic edition; Health Source – consumer edition, Hospitality & Tourism), Web of Knowledge, Elsevier, Scopus, Wiley Blackwell, Springer, Nature, Science, Index Copernicus.

Integralną częścią Biblioteki jest Ośrodek Informacji Naukowej, wypożyczalnia i czytelnie, które dysponują 75 miejscami. Biblioteka posiada ponadto 30 stanowisk komputerowych z dostępem do Internetu oraz do licencjonowanych baz komputerowych. Stan zbiorów na dzień 4 kwietnia 2014 r. przedstawia się następująco: wydawnictwa zwarte: 91000 vol., czasopisma: 7155 vol. oraz zbiory specjalne: 1900 vol.

Od roku 2001 Biblioteka Główna AWFIS w Gdańsku funkcjonuje w ramach porozumienia o współpracy bibliotek wdrażających i użytkujących system VTLS-VIRTUA.

Baza Biblioteka Główna jest przystosowana do potrzeb osób z różnego typu niepełnosprawnością.

W ocenie studentów, w księgozborze Biblioteki Głównej dostępna jest literatura wymagana przez prowadzących. Studenci pozytywnie oceniają działanie Biblioteki Głównej, a jej ogólne funkcjonowanie określają jako bardzo dobre, w szczególności profesjonalną pomoc pracowników. Jak podkreślano na spotkaniu z ZO, istnieje możliwość korzystania przez studentów oraz wypożyczania niektórych publikacji naukowych ze zbiorów Biblioteki Głównej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego.

Zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe są realizowane w instytucjach umożliwiających osiągnięcie założonych efektów kształcenia.

Uczelnia boryka się z problemami finansowymi więc planowany ewentualny rozwój infrastruktury jest na razie niemożliwy. Budynki są częściowo przygotowane do obsługi studentów poza okresem zajęć. Zgodnie z opinią studentów obecnych na spotkaniu z ZO, liczba miejsc, w których mogą spędzić czas pomiędzy zajęciami jest niewystarczająca. Ich zdaniem w czasie wolnym od zajęć niewiele jest miejsc, w których mogliby spędzić czas pomiędzy zajęciami. W budynku znajduje się stołówka studencka, która w opinii studentów jest dla nich dużym udogodnieniem. Ponadto studenci kierunku fizjoterapia mają dostęp do bogatej oferty obiektów sportowo-rekreacyjnych, z których często korzystają poza czasem zajęć dydaktycznych.

Obecni na spotkaniu z ZO zwrócili uwagę, że swoje praktyki realizują w instytucjach, które mają ścisły związek ze specyfiką kierunku, w szczególności w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, prywatnych gabinetach oraz przychodniach rehabilitacyjnych, oraz pozwalają na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

Uczelnia zapewnia niepełnosprawnym studentom pełen udział w procesie kształcenia. W 2013 roku został powołany przez J. M. Rektora Koordynator ds. studentów i doktorantów niepełnosprawnych. Jego głównym zadaniem jest umożliwienie studentom i doktorantom z niepełnosprawnością pełnego uczestnictwa w procesie kształcenia oraz w życiu społecznym, naukowym i kulturalnym Uczelni. Infrastruktura Uczelni jest dostosowana do potrzeb tej grupy studentów. Analiza własna ZO dokonana podczas wizytacji pozwala potwierdzić, że

budynek w większości nie posiada w swojej konstrukcji barier architektonicznych i jest w możliwie właściwy sposób przystosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Budynki, w których prowadzone są zajęcia dydaktyczne są wyposażone w windę osobową oraz pochylnię dla wózków na zewnątrz, a ponadto odpowiednio przystosowane toalety.

- w przypadku kolejnej oceny jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy ocenić dokonane zmiany, odnieść się do stopnia realizacji zaleceń sformułowanych poprzednio, efektów działań naprawczych, a także ocenić wpływ zmian infrastruktury na możliwość osiągnięcia założonych efektów kształcenia i jego jakość.

Na danym kierunku studiów ocena jakości kształcenia przeprowadzana jest po raz pierwszy.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego ocena: w pełni
Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka umożliwia w pełni możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

Dysponowana przez Uczelnię infrastruktura zapewnia właściwą realizację celów kształcenia. Baza dydaktyczna jest wyposażona w większości w prawidłowy sposób. Budynek jest wolny od barier architektonicznych i dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Zasoby księgozbioru dla potrzeb ocenianego kierunku fizjoterapia są, w ocenie studentów, dostateczne w kontekście osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

Kryterium 6. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

Obecni na spotkaniu z ZO studenci potwierdzili, że mają możliwość włączenia się w prace badawcze zarówno indywidualnie, jak również w ramach działalności Studenckiego Koła Naukowego Fizjoterapeutów „ReAktywni”.

Realizowane we współpracy z nauczycielami akademickimi projekty badawcze obejmują swoim zakresem przygotowanie i przeprowadzenie badań oraz analizę uzyskanych wyników. W ocenie studentów, badania naukowe prowadzone w Jednostce mają duży wpływ na realizowany proces dydaktyczny, w szczególności w kwestii praktycznego zdobywania wiedzy. Ich aktywność przy realizacji badań naukowych pozwala na pełniejsze wykorzystanie dotychczas zdobytej wiedzy oraz doskonalenie umiejętności w praktyce, a tym samym pomaga w rozwoju ich zainteresowań naukowych.

Analiza własna ZO dokonana na podstawie przedstawionej podczas wizytacji dokumentacji pozwala potwierdzić, że studenci biorą udział w badaniach naukowych prowadzonych w Jednostce. Przedstawiona lista publikacji z udziałem studentów obejmowała 3 pozycje należące do studentów ocenianego kierunku.

- ocena wpływu współpracy naukowej i badawczej z innymi uczelniami lub instytucjami z otoczenia gospodarczego i społecznego na proces dydaktyczny (dostęp studentów do nowoczesnego, unikatowego sprzętu i aparatury, nowych technologii, finansowanie zakupu specjalistycznego wyposażenia pracowni i laboratoriów jednostki itp.);

Studenci SKNF uczestniczą w badaniach realizowanych wspólnie z Uniwersytetem Gdańskim z Katedrą Fizjologii Zwierząt i Człowieka (Pracownia Neurobiologii), związanych z elektrostymulacją odpowiednich ośrodków mózgowych i jej wpływu na białka metabolizmu energetycznego, wskaźników stanu zapalnego i markerów stresu oksydacyjnego w izolowanych mięśniach szkieletowych: „biały”- zbudowany z włókien szybkokurczliwych, metabolizm beztlenowy-glikolityczny i „czerwony”- zbudowany z włókien wolonkurczliwych, metabolizm tlenowy-mitochondrialny. Realizując projekt studenci mają możliwość korzystania ze specjalistycznych pracowni z odpowiednim, nowoczesnym wyposażeniem.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego ocena: w pełni
Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

Jednostka stwarza studentom możliwość uczestnictwa w prowadzonych badaniach naukowych. Zakres włączenia studentów w badania naukowe obejmuje wszystkie etapy ich prowadzenia. Prowadzone badania naukowe wpływają na proces dydaktyczny studentów wpływając na ich rozwój naukowy.

Kryterium 7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

Zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje: ocenę stanu zdrowia, konkurs świadectw dojrzałości oraz egzamin sprawności fizycznej z pływania. Ocena stanu zdrowia dokonywana jest poprzez przedstawienie przez kandydata zaświadczenia lekarskiego, wydanego przez uprawnionego lekarza, o braku przeciwwskazań do podjęcia studiów na kierunku fizjoterapia. W konkursie świadectw dojrzałości przyznane zostają punkty za średnią arytmetyczną ocen z przedmiotów maturalnych takich jak: język polski, język obcy, jeden przedmiot wybrany przez kandydata spośród: fizyki, chemii i biologii. Jeżeli kandydat nie zdawał ww. przedmiotów na egzaminie maturalnym, za przedmiot dodatkowy uzyskuje 0 punktów. Kandydatom legitymującym się świadectwem dojrzałości „nowej matury” wartości procentowe ww. przedmiotów z egzaminu pisemnego zostają po wyliczeniu średniej ocen przeliczone na punkty według zasad podanych dla „starej i nowej matury” – skala ocen do 6. Kandydatom legitymującym się świadectwem dojrzałości „starej matury” wyliczona zostaje średnia ocen: z 3 przedmiotów z ustnego egzaminu dojrzałości. Egzamin sprawności fizycznej polega na sprawdzeniu umiejętności pływania na dystansie 50 m dowolną wybraną przez siebie techniką pływania sportowego (styl klasyczny, grzbietowy, motylkowy, kraul). Otrzymanie 0 punktów wynika z nieprzepełnienia dystansu 50 m dowolną techniką w wyznaczonym minimum czasowym lub nieukończenia próby. Do egzaminu kandydaci przystępują po indywidualnej rozgrzewce i wykonują próbę tylko raz. Skok startowy ze słupka nie jest wymagany. W wyniku postępowania kwalifikacyjnego kandydat może uzyskać maksymalnie 25 punktów, z tego 20 punktów za konkurs świadectw dojrzałości i 5 punktów za wyniki egzaminu sprawności fizycznej. Wszyscy kandydaci umieszczani są na wspólnej liście rankingowej. O przyjęciu decyduje pozycja na liście rankingowej wynikająca z zatwierdzonych limitów przyjęć. Decyzje o przyjęciu na studia podejmuje Wydziałowa Komisja Rekrutacyjna. Studia I stopnia adresowane są do absolwentów szkół średnich, którzy na maturze jako przedmiot dodatkowy wybrali fizykę, biologię bądź chemię. Maturzyści, którzy wybrali inne przedmioty, nie mają szansy na przyjęcie, ze względu na zbyt małą liczbę punktów uzyskaną w czasie rekrutacji.

Studia drugiego stopnia są do absolwentów studiów I stopnia kierunku fizjoterapia. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje: ocenę stanu zdrowia oraz egzamin wiedzy z zakresu studiów I stopnia w postaci testu jednokrotnego wyboru, z którego kandydat może uzyskać maksymalnie 45 punktów. Ocena stanu zdrowia dokonywana jest poprzez przedstawienie przez kandydata zaświadczenia lekarskiego, wydanego przez uprawnionego lekarza, o braku przeciwwskazań do podjęcia studiów na kierunku fizjoterapia. W wyniku postępowania kwalifikacyjnego kandydat może uzyskać maksymalnie 45 pkt. Wszyscy kandydaci umieszczani są na wspólnej liście rankingowej. O przyjęciu decyduje pozycja na liście rankingowej wynikająca z zatwierdzonych limitów przyjęć. Decyzje o przyjęciu na studia podejmuje Wydziałowa Komisja Rekrutacyjna.

Zasady rekrutacji na kierunku fizjoterapia określa co roku uchwała Senatu Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. Warunki i tryb rekrutacji na I rok studiów I i II stopnia w roku akademickim 2013/2014 zawarte są w Uchwale nr 18 Senatu AWFIS z dnia 30 maja 2012 r., zmieniona Uchwałą nr 10 z 27 marca 2013 r. Rekrutacja jest realizowana w trybie konkursowym poprzez system elektroniczny Internetowej Rejestracji Kandydatów, w którym zarejestrowanie się kandydata jest warunkiem przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego. Wszyscy kandydaci umieszczani są na liście rankingowej, a o przyjęciu na studia decyduje pozycja na liście wynikająca z kryteriów rekrutacji branych od uwagę w przypadku każdego stopnia i trybu studiów.

Postępowanie kwalifikacyjne na studia I stopnia obejmuje konkurs świadectw dojrzałości, ocenę stanu zdrowia oraz egzamin sprawności fizycznej w dyscyplinie pływania. W przypadku studiów II stopnia postępowanie obejmuje ocenę stanu zdrowia oraz egzamin wiedzy z zakresu studiów I stopnia w postaci testu jednokrotnego wyboru.

Informacje dla kandydatów na studia stale są dostępne na stronie internetowej Uczelni oraz jednostki. Zawierają one w szczególności informację o zasadach rekrutacji oraz warunkach przyjęcia. W opinii studentów, kryteria przyjęć kandydatów na studia opisane są w sposób przejrzysty i zrozumiały. Obecni na spotkaniu z ZO nie zgłaszali zastrzeżeń do procesu rekrutacji. W ich opinii proces rekrutacji uwzględnia zasadę równych szans, selekcja kandydatów jest właściwa, a ustalone limity zapewniają warunki właściwe do efektywnego kształcenia.

System oceny osiągnięć studentów jest w opinii studentów przejrzysty i zorientowany na proces uczenia się. Studenci przyznali, że są oceniani obiektywnie, na podstawie zdobytej wiedzy i umiejętności oraz posiadanych kompetencji. Jak podkreślali, nauczyciele akademicki zapewniają im możliwość wglądu do prac w celu uzyskania informacji na temat popełnionych błędów. Studenci mają też możliwość uzyskania szczegółowych informacji podczas indywidualnych konsultacji. Obecni na spotkaniu z ZO pozytywnie oceniają możliwość wglądu do swoich prac oraz omawianie błędów przez wykładowców.

Poza zaliczeniami i egzaminami końcowymi w ramach prowadzonych zajęć, osiągnęte efekty kształcenia są oceniane na bieżąco w ramach weryfikacji cząstkowej za pomocą kolokwii, odpowiedzi ustnych, dyskusji, projektów i prezentacji multimedialnych, a także ćwiczeń laboratoryjnych, audytoryjnych oraz studium przypadku. W opinii studentów forma i warunki oceny ich osiągnięć są im znane, przestrzegane i obowiązują wszystkich w takim samym stopniu. Wymagania oraz forma weryfikacji efektów kształcenia są przedstawiane na

pierwszych zajęciach dydaktycznych przez nauczycieli akademickich, a pytania egzaminacyjne mieszczą się w zakresie wymagań egzaminacyjnych.

Obecni na spotkaniu z ZO studenci nie wyrazili zainteresowania możliwością mobilności studenckiej w celu realizacji studiów lub praktyk w partnerskiej uczelni zagranicznej. Na ocenianym kierunku istnieje możliwość skorzystania z programu wymiany LLP Erasmus i wyjazdu do 6 europejskich ośrodków akademickich, z którymi Akademia współpracuje w ramach kierunku fizjoterapia.

Uczestnictwo studentów w wymianie międzynarodowej utrzymuje się na bardzo niskim poziomie. W bieżącym roku akademickim 2013/2014, z programu międzynarodowego nie skorzystał żaden student. Podobna sytuacja miała miejsce w roku akademickim 2011/2012. Jedynie w roku 2012/2013 odnotowano zainteresowanie studentów możliwością wyjazdu na studia i praktyki zagraniczne.

Zapytani o taki stan rzeczy studenci zwrócili uwagę, że udział w wyjazdach na studia zagraniczne uniemożliwia im specyfika studiowanego kierunku, który wymaga poświęcenia czasu na opanowanie wymaganych efektów kształcenia. Ich szczególne obawy wzbudza powrót na studia do kraju i brak możliwości nadrobienia różnic programowych. W opinii studentów nawet taka forma wymiany, jak wyjazd na praktyki zagraniczne, choć szczególnie atrakcyjna ze względu na możliwość zdobycia doświadczenia praktycznego i nowych umiejętności w prestiżowych zagranicznych instytucjach, jest dla nich niemożliwa. Ich zdaniem programy studiów nie stwarzają im możliwości do udziału w takich wyjazdach z powodu nadmiaru zajęć.

Ponadto zwrócili uwagę, że jednostka nie prowadzi właściwych działań wspomagających mobilność studentów, w szczególności poprzez prowadzenie odpowiedniej polityki informacyjnej na temat programów wymiany oraz oferowania wsparcia organizacyjnego dla studentów.

Obecni na spotkaniu z ZO wykazali się śladową wiedzą o Europejskim Systemie Transferu i Akumulacji Punktów. Mają niewielką świadomość, czym są punkty ECTS oraz jaką rolę pełnią w systemie szkolnictwa wyższego, a w szczególności ich wpływu na przejrzystość programu studiów i zasad zaliczania zajęć.

ZO rekomenduje podjęcie działań służących poprawie i promowaniu wśród studentów wiedzy na temat systemu punktów ECTS, jak również zapewnieniu wsparcia organizacyjnego i informacyjnego dla zwiększenia udziału studentów w programach międzynarodowych.

Ocena wpływu współpracy międzynarodowej prowadzonej przez jednostkę na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (wymiana studentów, udział studentów w badaniach realizowanych w ramach tej współpracy).

Studenci posiadają wszelkie informacje o procedurze dyplomowania, zarówno o wytycznych dotyczących przygotowania pracy dyplomowej oraz wymogach dopuszczenia do egzaminu dyplomowego w części praktycznej, jak również teoretycznej. W przypadku studentów studiów I stopnia mają zapewnioną możliwość wyboru tematu prezentacji dyplomowej oraz wskazania promotora i recenzenta. Studiujący na studiach II stopnia wybierają seminarium wedle własnych zainteresowań naukowych i badawczych, mają pełną swobodę w ustalaniu tematów prac dyplomowych. W przypadku wątpliwości zawsze mogą liczyć na pomoc prowadzącego seminarium i otrzymać właściwe wsparcie merytoryczne, co

sprawia, że system prowadzenia seminariów dyplomowych zapewnia właściwą opiekę naukową nad studentem. Oferta seminariów w ocenie obecnych na spotkaniu jest właściwa i nie budzi ich zastrzeżeń.

W ocenie obecnych na spotkaniu z ZO, kontakt z prowadzącymi zajęcia jest właściwy i nie budzi ich zastrzeżeń. Studenci mają zapewnioną możliwość udziału w konsultacjach indywidualnych podczas wyznaczonego dyżuru. Istnieje również możliwość kontaktowania się z nauczycielami akademickimi drogą elektroniczną.

W przypadku dostępu do materiałów dydaktycznych, biorąc pod uwagę opinie studentów należy stwierdzić, że na wizytowanym kierunku w znikomym stopniu funkcjonuje system nauczania z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Ich część jest udostępniana na platformie e-learningowej AWFIS (e.awfis.net), jednak studenci rzadko mogą z niej korzystać, ponieważ jedynie jeden nauczyciel akademicki umieścił na niej swoje materiały zajęciowe. W opinii studentów platforma powinna być wykorzystywana w większym stopniu, ponieważ daje on możliwość pracy nad efektami kształcenia w dowolnym czasie i we własnym tempie, a także pozwala na większą indywidualizację pracy. Jak zaznaczyli studenci, platforma wymaga rozbudowania i udoskonalenia. Niektóre materiały są rozsyłane bezpośrednio pocztą elektroniczną przez nauczycieli akademickich. W przedstawionej podczas spotkania opinii studentów, materiały dydaktyczne, zalecane i udostępniane przez nauczycieli akademickich, są przydatne i pozwalają na lepszą realizację zakładanych celów i efektów kształcenia.

Studenci mają zapewniony dostęp do aktualnych informacji związanych z organizacją studiów i procedurami ich toku, w tym także o programach kształcenia. Większość informacji publikowane są w formie komunikatów na stronie internetowej Wydziału oraz zwyczajowo na tablicach informacyjnych, w szczególności tych znajdujących się przy dziekanacie. Jak zaznaczyli studenci, ich jedyne zastrzeżenia budzi brak informacji o odwołanych zajęciach dydaktycznych, co zdarza się dość często.

Jak podkreślano podczas spotkania z ZO, studenci mogą liczyć na wsparcie władz dziekańskich w sprawach indywidualnych dotyczących realizacji planu zajęć oraz wszelkich innych kwestii dydaktycznych i naukowych, co zostało ocenione przez studentów pozytywnie. Równie pozytywnie studenci wypowiadali się o kontakcie z obsługą administracyjną, wskazując na indywidualne traktowanie każdego interesanta, bardzo dobre traktowanie i życzliwą atmosferę. Zawsze mogą liczyć na pomoc i rzetelną informację od pracowników dziekanatu. Ponadto pozytywnie oceniono system rozpatrywania wniosków i rozstrzygania skarg. W tym zakresie studenci mają możliwość zgłoszenia się do właściwego Prodziekana ds. studiów stacjonarnych lub niestacjonarnych.

Jak podkreślali studenci obecni na spotkaniu z ZO, znane są im treści sylabusów, a kompletność informacji w nich zawartych nie budzi ich zastrzeżeń. W ich opinii, wskazane treści programowe, które są przedstawiane przez nauczycieli akademickich, znajdują odzwierciedlenie w prowadzonych zajęciach dydaktycznych.

Funkcjonowanie opieki materialnej i socjalnej dla studentów oparte jest na Regulaminie ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku, wprowadzonym Zarządzeniem nr 50/2013 Rektora AWFIS z dnia 1 października 2013 r. Powyższy regulamin przewiduje wszystkie rodzaje świadczeń pomocy materialnej przewidziane w art. 173 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Analiza własna ZO pozwala stwierdzić, że przepisy zawarte w Regulaminie przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej są w większości zgodne z obowiązującym prawem, w szczególności z wyżej wymienioną ustawą.

Zgodnie z § 7 ust. 5 Regulaminu, Rektor w porozumieniu z uczelnianymi organami samorządu studentów i doktorantów dokonuje podziału środków Funduszu Pomocy

Materialnej, co jest zgodne z art. 174 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Jednakże przedstawiona podczas wizytacji dokumentacja dotycząca rzeczzonego podziału środków na rok 2013, obejmuje wydzielone kwoty na stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, co jest niezgodne z art. 103 ust. 2 pkt. 1 wyżej wskazanej ustawy. Ponadto Regulamin zawiera w § 27-31 niezgodne z nowelizacją ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym przepisy dotyczące tworzenia, przy przyzwaniu stypendium Rektora dla najlepszych studentów, oddzielnych rankingów za osiągnięcia sportowe, osiągnięcia naukowe, osiągnięcia artystyczne i za wysoką średnią ocen uzyskanych w poprzednim roku akademickim, czego potwierdzeniem jest również załącznik nr 1 do powyższego Regulaminu.

Należy podkreślić, że decyzje stypendialne nie posiadają uchybień natury formalnej i wydawane są z poszanowaniem przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Studenci obecni na spotkaniu z ZO ocenili proces przyznawania świadczeń pomocy materialnej jako przejrzysty i niebudzący żadnych zastrzeżeń. Jak podkreślali, otrzymują należyte wsparcie w procesie ubiegania się o środki. Pozytywnie oceniono dostęp do informacji dotyczących możliwości ubiegania się o pomoc materialną, w szczególności wymaganych dokumentów, które są publikowane w formie komunikatów na tablicach informacyjnych oraz stronie internetowej jednostki.

Studenci mają możliwość ubiegania się o stypendium Rektora dla najlepszych studentów, które zgodnie z art. 174 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym może być przyznane studentom w liczbie nieprzekraczającej 10% studentów danego kierunku. Na kierunku fizjoterapia, oprócz stypendium Rektora dla najlepszych studentów, funkcjonują dodatkowe mechanizmy motywujące studentów do osiągania lepszych efektów kształcenia, w szczególności stypendia pomostowe. W przedstawionej podczas spotkania opinii studentów, wyżej wymienione mechanizmy są właściwe i motywują do osiągania lepszych wyników w nauce i sporcie.

Władze wydziału wspierają rozwój zawodowy, kulturalny i społeczny studentów. Wśród organizacji, które odpowiadają za animację życia studenckiego, zarówno naukowego jak i kulturalnego, należy wymienić Radę Samorządu Studentów AWFiS.

W Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego funkcjonuje samorząd studencki, którego organy działają na podstawie uchwalonego przez nie Regulaminu, którego zgodność z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym stwierdził Senat AWFiS uchwałą nr 11 z dnia 14 listopada 2007 r. Samorząd działa na płaszczyźnie ogólnouczelnianej, a w trakcie przeprowadzanej wizytacji odbyło się spotkanie z przedstawicielami Rady Samorządu Studentów.

Akademia zapewnia na potrzeby działalności ustawowej i regulaminowej samorządu studenckiego niezbędną bazę lokalową wyposażoną w sprzęt biurowy i inne środki trwałe potrzebne do prawidłowego funkcjonowania, co potwierdzają członkowie samorządu studenckiego w rozmowie z ZO i co zasługuje na ocenę pozytywną. Tym samym stwierdzić należy, iż Uczelnia spełnia wymóg ustawowy z art. 202 ust. 8. Władze Wydziału zapewniają także niezbędne środki finansowe na działalność samorządu studenckiego, co ocenia się pozytywnie. Ponadto jednostka wspiera samorząd oraz inne organizacje studenckie zarówno w kwestiach merytorycznych, jak i w rozwiązywaniu wszelkich problemów, traktując go jako równego sobie partnera do rozmów.

Działalność samorządu należy ocenić pozytywnie. Wśród licznych inicjatyw podejmowanych przez studentów należy wymienić: organizowane wyjazdy turystyczne i rekreacyjne, akcje charytatywne, takie jak Charytatywny Mecz Koszykówki, Honorowe Dawstwo Krwi, wydarzenia kulturalne, rozrywkowe i sportowe, w szczególności Street Art Festival, AWF dla zdrowia, maraton pływacki EKIDEN oraz inne inicjatywy stwarzające możliwości do rozwoju, które zostały pozytywnie ocenione przez studentów.

Dodatkowo, samorząd studencki wspiera działalność organizacji funkcjonujących w AWFis w Gdańsku, w szczególności Studenckiego Koła Naukowego Fizjoterapeutów „ReAktywni”. Studenci uczestniczący w działalności koła pozytywnie oceniają wsparcie, jakie otrzymują od samorządu studenckiego. Jak podkreślają, również od władz jednostki otrzymują właściwe wsparcie merytoryczne i mogą liczyć na wszelką pomoc.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci przedstawili pozytywne opinie odnośnie do systemu opieki naukowej, dydaktycznej, materialnej i socjalnej. Zarówno władze jednostki, jak i inni pracownicy pozytywnie odnoszą się do studentów i oferują swoje wsparcie.

W ocenie studentów proces kształcenia na kierunku fizjoterapia jest zgodny z ich oczekiwaniami. Pozytywnie oceniają działania podejmowane przez władze Wydziału w celu polepszenia warunków studiowania, w szczególności modyfikację programu kształcenia i planu studiów. Studenci fizyki medycznej chwalili nauczycieli akademickich, z którymi mają dobry kontakt. Jak podkreślali w swoich opiniach, kadra akademicka jest zaangażowana w proces dydaktyczny i w większości przypadków we właściwy sposób potrafi wytłumaczyć zagadnienia poruszane na zajęciach. Szczególnie pozytywnie wypowiadali się dobrej atmosferze panującej na kierunku oraz o właściwym i pozytywnym podejściu do studentów. Studenci również pozytywnie ocenili możliwość udziału w licznych projektach naukowych, które wpływają na ich dodatkowy rozwój. Jako słabszą stronę procesu kształcenia studenci wskazali chaotyczne rozplanowanie zajęć, przez co występują trudności w realizowaniu praktyk zawodowych.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego (ocena: w pełni)

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

Zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia. Zasady rekrutacji nie dyskryminują określonej grupy kandydatów, uwzględniają zasadę równych szans. Zasady i procedury rekrutacji są przejrzyste i nie budzą zastrzeżeń studentów.

Studenci mają zapewniony dostęp do informacji o sposobach weryfikacji efektów kształcenia. System oceny osiągnięć studentów jest zrozumiały, obiektywny i zorientowany na proces uczenia się.

Studenci mają zapewnioną możliwość udziału w programach wymiany międzynarodowej, choć niechętnie biorą w nich udział, co jest spowodowane specyfiką studiowanego kierunku. W opinii studentów brakuje też informacji na temat możliwości uczestnictwa w programach wymiany. Działania podejmowane przez Uczelnię w celu popularyzacji wiedzy o Europejskim Systemie Transferu Punktów są niewystarczające.

Studenci mają zapewnioną odpowiednią opiekę naukową, dydaktyczną oraz materialną. Studenci są poinformowani o możliwości ubiegania się o środki Funduszu Pomocy Materialnej, z których często korzystają. Organizacje studenckie, w tym samorząd studencki, otrzymują właściwe wsparcie merytoryczne i finansowe na rzecz rozwoju społecznego, zawodowego i kulturalnego studentów. Proces kształcenia na kierunku fizjoterapia jest zgodny z oczekiwaniami studentów. Studenci posiadają niezbędne informacje dotyczące procesu dyplomowania, a w ich opinii oferta seminariów jest właściwa i nie budzi ich zastrzeżeń. Ponadto mają zapewniony dostęp do aktualnych informacji związanych z organizacją studiów i procedurami ich toku, w tym także o programach kształcenia. Proces

przyznawania świadczeń pomocy materialnej nie budzi zastrzeżeń studentów, w ich opinii jest przejrzysty i sprawiedliwy.

Kryterium 8. Stosowanie na ocenianym kierunku studiów wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia zorientowanego na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia

Uczelniany System Doskonalenia Jakości Kształcenia wdrożono na mocy Uchwały Senatu AWF i S w Gdańsku nr 32 z dnia 19 września 2012 roku. Został on zmodyfikowany Uchwałą Senatu Uczelni nr 75 z dnia 17 grudnia 2013 roku. Wśród celów wdrażania Systemu wymienia się: podnoszenie poziomu wykształcenia absolwentów, budowanie kultury jakości w środowisku akademickim, zapewnienie osiągania zakładanych efektów kształcenia, określonych w programach kształcenia zgodnych z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, zapewnienie spójności kształcenia oraz badań naukowych, zapewnienie udziału interesariuszy wewnętrznych oraz otoczenia społeczno-gospodarczego w ocenie i doskonaleniu jakości kształcenia, popularyzowanie informacji o działaniach podejmowanych w zakresie doskonalenia jakości kształcenia i podnoszenie atrakcyjności oraz konkurencyjności AWF i S w lokalnym i krajowym obszarze kształcenia.

Założenia Systemu zapewnienia jakości kształcenia w AWF i S są poprawne. Winien on bowiem obejmować działaniem całą społeczność akademicką tj.: nauczycieli, doktorantów i studentów na wszystkich poziomach i stopniach studiów, a także uczestników studiów podyplomowych i administrację Uczelni. System powinien też obejmować infrastrukturę wpływającą na proces kształcenia oraz związki Uczelni z otoczeniem. Założono również, że działania Systemu zapewnienia jakości kształcenia w AWF i S mają mieć charakter ciągły i wymagający od całej społeczności akademickiej dużego zaangażowania w realizację jego zadań.

Strukturę systemu zapewnienia jakości kształcenia w AWF i S w Gdańsku zbudowano z organów jednoosobowych i ciał kolegialnych. Bezpośredni nadzór nad funkcjonowaniem systemu sprawuje Rektor Uczelni, który wskazał osobę odpowiedzialną za jego sprawne funkcjonowanie – Pełnomocnika Rektora ds. Jakości i Programów Kształcenia. Na poziomie Uczelni w skład systemu wchodzi: Uczelniana Komisja ds. Jakości i Programów Kształcenia, Akademickie Centrum Karier, Wydziałowe Komisje ds. Jakości i Programów Kształcenia oraz Zespół ds. Analiz Jakości Kształcenia.

Realizacja założeń Uczelnianego Systemu Doskonalenia Jakości Kształcenia na poziomie wydziałowym obejmuje: Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości i Programów Kształcenia, Wydziałową Komisję ds. Jakości i Programów Kształcenia, Radę Programową ds. Jakości i Programów Kształcenia oraz Pełnomocnika Dziekana ds. monitorowania skuteczności praktyk zawodowych. Skład Wydziałowej Komisji ds. Jakości i Programów Kształcenia określa Dziekan, który bezpośrednio nadzoruje jej pracę. Wydziałowa Komisja ds. Jakości i Programów Kształcenia wydzieliła ze swojego grona dodatkowo Zespół ds. Oceny Jakości Kształcenia. Zadaniem Zespołu jest m.in. analiza raportów z wyników badań dotyczących oceny zajęć dydaktycznych, opiniowanie metod oceny osiągania założonych efektów kształcenia oraz analiza raportów dotyczących jakości obsługi administracyjnej nauczycieli akademickich, studentów na każdym stopniu kształcenia oraz słuchaczy studiów podyplomowych. Zadania Rady Programowej Kierunku Fizjoterapia ds. Jakości i Programów Kształcenia to m.in.: monitorowanie programów kształcenia, kontrola realizacji praktyk studenckich oraz przegląd procesu dyplomowania w odniesieniu do założonych efektów kształcenia. Rada Programowa Kierunku Fizjoterapia, zgodnie z informacją zawartą w raporcie samooceny, odbyła w roku akademickim 2012/2013 sześć spotkań roboczych. Nie

ma dokumentów potwierdzających fakt odbycia tych spotkań. W dokumentach dostępne są jedynie dwa protokoły z posiedzeń Wydziałowej Komisji ds. Jakości i Programów Kształcenia z dnia 19 i 26 lutego 2014 roku.

Dziekan Wydziału, zgodnie z zapisem w raporcie samooceny, realizuje m.in. zadania polegające na ustalaniu ogólnych kierunków działalności Wydziału, a także wszystkie zadania z zakresu kontroli, ewaluacji, wdrażania i inicjowania systemu jakości kształcenia. W aktualnej dokumentacji brakuje corocznego sprawozdania Dziekana obejmującego m.in. ocenę realizacji efektów kształcenia na kierunku fizjoterapia. Brakuje także sprawozdania Przewodniczącego Wydziałowej Komisji ds. Jakości i Programów Kształcenia, do złożenia którego zobowiązują treści przyjętych przez Senat Uczelni Uchwał nr 32 oraz 75 z dnia 19 września 2012 r. i 17 grudnia 2013 roku.

Struktura Wydziałowego System Zapewnienia Jakości Kształcenia nie ma wdrożonego jednolitego mechanizmu gromadzenia, analizowania i wykorzystywania informacji w zapewnieniu jakości kształcenia. Brakuje też formalnych rozwiązań w zakresie monitorowania i zapobiegania sytuacjom patologicznym. Wydział nie posiada opracowanej Księgi Jakości, zawierającej zestawienia procedur i formularzy służących do oceny stopnia realizacji efektów kształcenia. Zgodnie z zapisem w raporcie samooceny dokument taki zostanie przygotowany we wrześniu 2014 roku.

W celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów władze Wydziału podjęły określone działania i opracowały dokumenty pozwalające na ocenę jakości procesu dydaktycznego. Wdrażany System zawiera wiele pożądanых i dobrze zaprojektowanych elementów. Należą do nich: ankietyzacja studentów jako narzędzie monitorowania jakości kadry dydaktycznej i jakości prowadzonych zajęć dydaktycznych, hospitacje zajęć oraz oceny pracownicze.

Zgodnie z zapisem Uchwały Senatu AWF i S w Gdańsku nr 73 z dnia 11 grudnia 2013 roku w sprawie określania zasad i trybu przeprowadzania ankietyzacji zajęć dydaktycznych będącej elementem systemu oceny nauczycieli akademickich oraz wprowadzania wzoru ankiety oceny nauczycieli akademickich oraz badającej nakład pracy studenta i warunki realizacji procesu dydaktycznego w Uczelni zostały opracowane stosowne wzory ankiet. Wyniki ankiet podlegają analizie oraz ocenie przez Dziekana Wydziału. Komisji nie dostarczono sprawozdania z wyników przeprowadzonej ankietyzacji.

Okresowa ocena nauczycieli akademickich jest przeprowadzana zgodnie z art. 132 Ustawy. Kryteria oceny nauczycieli akademickich oraz tryb jej dokonywania określają § 60 - 64 Statutu Uczelni. Kryteria oceny nauczycieli akademickich obejmują działalność naukową, dydaktyczną oraz organizacyjną. Narzędziem oceny nauczycieli akademickich są także hospitacje zajęć dydaktycznych. Z zapisu w raporcie samooceny wynika, iż hospitacje monitorują postępy jedynie młodych nauczycieli akademickich, co nie jest prawidłowe, gdyż hospitacji podlegają wszyscy nauczyciele akademicy, przy czym zakres i tryb hospitacji określa Dziekan, który odpowiada za ich organizację na Wydziale oraz za wykorzystanie opinii i wniosków z nich wynikających. Wydziałowy System Zapewnienia Jakości Kształcenia Wydziału nie wdrożył jeszcze właściwej procedury zasad hospitacji zajęć dydaktycznych. Prawdopodobnie znajdzie się ona w przygotowywanej Księdze procedur.

Zarządzenia Dziekana Wydziału nr 26/2012-2013 z dnia 25 kwietnia 2013 roku oraz nr 22/2013/2014 z dnia 24 marca 2014 roku regulują z kolei organizację i sposób weryfikacji procesu dyplomowania na kierunku fizjoterapia. Na kierunku obowiązują przyjęte na Wydziale ogólne wymogi formalne dotyczące zasad przygotowania prac magisterskich oraz przebiegu egzaminu magisterskiego.

W Uczelni sukcesywnie wdrażany jest system monitorowania karier zawodowych absolwentów, który zapoczątkowany został już dużo wcześniej. W 2003 roku ukazała się publikacja pt.: „Zawodowe losy absolwentów Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku”, którą potraktować należy jako dobrą praktykę w tym zakresie. W książce zaprezentowano wyniki badań przeprowadzonych w latach 1997-2002, których głównym celem było zdiagnozowanie problemów, z jakimi spotykają się absolwenci magisterskich studiów dziennych wychowania fizycznego AWFis w Gdańsku w pierwszych miesiącach po ukończeniu studiów, w związku ze staraniami o uzyskanie zatrudnienia.

Obecnie monitorowaniem losów absolwentów zajmuje się Akademickie Centrum Karier, które przygotowało strategię pośrednictwa pracy oraz Raport Metodologiczny dotyczący procedury badań. Uczelnia uczestniczy w projekcie współfinansowanym ze środków UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego „Obserwatorium losów zawodowych absolwentów uczelni wyższych” (OLZA), w ramach którego może nieodpłatnie badać losy absolwentów, a jednocześnie poprzez bazę pracodawców daje możliwość znalezienia pracy byłym studentom. Do oceny działania programu opracowano ankietę badania opinii studentów/absolwentów na temat funkcjonowania platformy OLZA w ramach projektu.

W przedłożonej komisji dokumentacji znajdował się komunikat z badań – „Absolwenci’09 AWFis o problemach swego zatrudnienia”. W badaniu zastosowano metodę sondażu diagnostycznego, posilając się anonimową ankietą pocztową „Absolwenci akademii wychowania fizycznego o problemach swojej pracy zawodowej w pierwszych miesiącach po ukończeniu studiów”. Komisji dostarczono jedynie zbiór przeprowadzonych ankiet, bez procedur wykorzystania tego typu informacji. Kolejny z dokumentów to raport metodologiczny „Losy Absolwentów” z dnia 17.07.2013 r., w którym zaprezentowano założenia badania losów absolwentów: zaraz po zakończeniu studiów, po 6 miesiącach, 3 latach oraz po 5 latach od złożenia egzaminu końcowego.

Ponadto Komisji przedstawiono Raport z badania opinii pracodawców i praktykodawców w roku akademickim 2012/2013. Zbadano 34 placówki, w których studenci odbywali praktyki zawodowe. Oceniano zaangażowanie studenta i jego stosunek do praktyk, przygotowanie teoretyczne i praktyczne. Podstawowy wniosek pracodawców to zwiększenie czasu przeznaczonego na praktyki, które powinny zaczynać się już po zakończeniu pierwszego roku nauki.

W ramach Akademickiego Centrum Karier działa także agencja pośrednictwa pracy, zajmująca się organizacją warsztatów szkoleniowych, świadczeniem usług z zakresu poradnictwa zawodowego, pośrednictwem w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych, współpracą z pracodawcami, organizowaniem spotkań studentów z pracodawcami.

System zapewnienia jakości kształcenia na ocenianym kierunku pomija jednak ważne czynniki mające wpływ na jakość kształcenia takie jak: ocena poziomu naukowego, badanie infrastruktury dydaktycznej i naukowej oraz środków wsparcia dla studentów. Uczelnia nie analizuje poziomu zadowolenia studentów z odbytych praktyk czy sugestii co do ich zorganizowania, nie przeprowadza się też badań opinii studentów na temat organizacji planu zajęć.

Efektywności systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie analizy efektów kształcenia i mechanizmów służących monitorowaniu i doskonaleniu programu kształcenia jest na kierunku fizjoterapia niewystarczająca. Wymaga wdrożenia w życie wszystkich opracowanych celów i założeń z uwzględnieniem ich dostosowania do zmieniających się potrzeb interesariuszy zewnętrznych oraz potrzeb i możliwości interesariuszy wewnętrznych.

- ocena systemu upowszechniania informacji dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia i uzyskiwanych efektów kształcenia, oraz wprowadzanych zmian.

W raporcie samooceny nie udokumentowano istnienia i funkcjonowania jednolitego systemu informacyjnego, umożliwiającego gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie informacji w następstwie stosowania Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Niektóre informacje dotyczące oceny stopnia realizacji efektów kształcenia są podawane w regulaminie studiów i w kartach przedmiotów, w których opisano warunki zaliczenia poszczególnych przedmiotów. Informacje dotyczące sposobu osiągania oraz sposobów weryfikacji określonych efektów przedmiotowych są przekazywane także na pierwszych zajęciach przez nauczycieli akademickich. Ocena etapowych efektów kształcenia jest dokonywana po zakończeniu roku akademickiego, a podstawą oceny są wyniki zaliczeń i egzaminów. Ocena stopnia realizacji efektów kształcenia będzie możliwa dopiero po opracowaniu i wdrożeniu właściwej procedury, a pełną ocenę stopnia realizacji efektów kształcenia na kierunku fizjoterapia Wydział będzie mógł zapewne przedstawić dopiero po zakończeniu pełnego cyklu kształcenia. Na chwilę obecną można stwierdzić, że System ma wstępnie przygotowane jedynie narzędzia służące do gromadzenia danych nie ma natomiast wypracowanych konkretnych metod analizy stopnia osiągania zakładanych efektów kształcenia.

Wydziałowy System Zapewnienia Jakości Kształcenia zawiera zapisy stwarzające podstawy do udziału pracodawców i innych przedstawicieli rynku pracy w określaniu i ocenie efektów kształcenia. W ocenie komisji akredytacyjnej realny wpływ interesariuszy zewnętrznych jest mniejszy niż wskazywałyby na to zapisy formalne, ponieważ aktywność przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w ramach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia na akredytowanym kierunku wydaje się mieć obecnie jedynie nominalny charakter. Wydział nie przedstawił dokumentacji potwierdzającej konstruktywny udział studentów oraz interesariuszy zewnętrznych w tworzeniu, opiniowaniu i doskonaleniu programów kształcenia i planów studiów.

W dokumentacji Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia brakuje protokołów ze spotkań wydziałowych struktur Systemu, które potwierdzałyby udział interesariuszy zewnętrznych w ich posiedzeniach, ponieważ działania te są dopiero w początkowej fazie organizacji. Spotkania z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego poświęcone programom studiów i oferty dydaktycznej odbywają się okazjonalnie. Większość rozmów i spotkań poświęconych opiniowaniu programów studiów ma charakter raczej nieformalny. Zaangażowanie pracodawców w określanie i ocenę efektów kształcenia możliwe jest dzięki studenckim praktykom zawodowym. Na tej płaszczyźnie możliwy jest wpływ interesariuszy zewnętrznych na proces określania efektów kształcenia oraz ocena stopnia ich osiągania. Informacje na temat praktyk studenckich pozyskiwane są od opiekunów praktyk w instytucjach opieki zdrowotnej przyjmujących studentów na praktyki, ale odbywa się to głównie w sposób nieformalny.

Ocena stopnia zainteresowania studentów jakością kształcenia i ich wpływu na tę jakość. Ocena roli przedstawicieli studentów w organach kolegialnych uczelni/jednostki oraz przedstawicieli Parlamentu Studentów RP w procesie zwiększania świadomego wpływu studentów na jakość kształcenia, optymalizację osiąganych efektów kształcenia i ich dostosowywanie do aktualnego poziomu wiedzy i wymagań otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy.

Przedstawiona przez jednostkę dokumentacja potwierdza formalny udział studentów w najważniejszych organach kolegialnych. Przedstawiciele studentów obecni są na posiedzeniach Senatu, mając zapewnioną reprezentację zgodną z art. 61 pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. W przypadku udziału studentów w Radzie Wydziału, ich liczba jest niezgodna z art. 67 ust. 4 ustawy i wymaga wybrania co najmniej dwóch kolejnych przedstawicieli studentów i doktorantów w Radzie. Przedstawiciele Rady Samorządu Studentów pozytywnie oceniają swój wkład w prace organów kolegialnych. Deklarują obecność na posiedzeniach, co potwierdza dokumentacja w postaci protokołów.

Udział studentów w procesie zapewniania i budowania kultury jakości kształcenia poprzez uczestnictwo w badaniach ankietowych, których zasady reguluje uchwała nr 73 Senatu Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku z dnia 11 grudnia 2013 r. Wzory kwestionariuszy ankietowych stanowią załączniki do powyższej uchwały i dotyczą: oceny nauczyciela akademickiego prowadzącego zajęcia, badania nakładu pracy studenta oraz warunków realizacji procesu dydaktycznego. Powyższa uchwała zobowiązuje studentów do aktywnego udziału w procesie ankietyzacji oraz rzetelnego i niezwłocznego wypełniania kwestionariuszy. W opinii studentów ankiety są skonstruowane we właściwy sposób, pytania są trafne i obejmują różnorodne zagadnienia dotyczące prowadzonych zajęć dydaktycznych. Ankieta przeprowadzana jest po semestrze, w którym odbywały się oceniane zajęcia, co potwierdzają studenci w rozmowie z ZO. Ocenie podlegają wszystkie zajęcia, co ocenia się pozytywnie.

Wśród zgłaszanych zastrzeżeń studenci zwrócili szczególną uwagę na brak dostępu do opracowań wyników ankietyzacji. W ocenianej jednostce nie publikuje się do wiadomości studentów wyników ankiet, nawet w uogólnionej i czysto podsumowującej formie, co ocenia się negatywnie. Studenci nie są informowani o skutkach swoich wypowiedzi i ocen w sposób bezpośredni, co wymaga poprawy i podjęcia działań, które pozwolą na zwiększenie świadomości wśród studentów jakością kształcenia i ich wpływem nań. Ponadto studenci zwrócili uwagę, że brak dostępu do wspomnianych opracowań w konsekwencji prowadzi do niskiego zaangażowania w wypełnianiu kwestionariuszy.

Podczas spotkania z ZO studenci wykazali niewielkie zainteresowanie kwestią jakości kształcenia. Mają świadomość szczególnej roli samorządu studenckiego w procesie zapewniania jakości kształcenia. Zdają sobie sprawę, iż z wszelkimi problemami albo sugestiami dotyczącymi programu kształcenia mogą zgłosić się do przedstawicieli samorządu lub bezpośrednio do samych władz jednostki lub kierownika kierunku. Studenci są zadowoleni z poziomu jakości kształcenia i oceniają ją pozytywnie.

W przypadku, gdy przeprowadzana jest kolejna ocena jakości kształcenia na danym kierunku studiów należy odnieść się do stopnia realizacji zaleceń, jeżeli były sformułowane uprzednio, ocenić dokonane zmiany i ich efekty.

W przypadku dokonania oceny kierunku/akredytacji jednostki przez zagraniczną instytucję akredytacyjną – stanowisko w sprawie wykorzystania wyników tej oceny w podnoszeniu jakości kształcenia.

Nie dotyczy

Tabela nr 1. Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia (odrębnie dla każdego poziomu kompetencji).

Zakładane efekty kształcenia	program i plan studiów	kadra	infrastruktura dydaktyczna/biblioteka	działalność naukowa	działalność między-narodowa	organizacja kształcenia
Wiedza	+/-	+	+	+	+/-	+/-

umiejętności	+/-	+	+	+	+/-	+/-
kompetencje społeczne	+/-	+	+	+	+/-	+/-

- + - **pozwala na pełne osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia
 +/- - **budzi zastrzeżenia - pozwala na częściowe osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia
 - - **nie pozwala na osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego: ocena: znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

Założenia Systemu zapewnienia jakości kształcenia na kierunku fizjoterapii na Wydziale Wychowania Fizycznego AWFIS w Gdańsku, które wynikają z podjętych uchwał Senatu, są poprawne. Kompetencje organów powołanych do realizacji zadań Systemu zostały określone, co stwarza podstawy do efektywnego funkcjonowania struktury decyzyjnej w obszarze zarządzania jakością. Założono ponadto, że działania Systemu zapewnienia jakości kształcenia mają mieć charakter ciągły. Istnieje jednak pilna potrzeba wdrożenia założeń Systemu. Brakuje dokumentów potwierdzających stopniowe wdrożenie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Wskazane jest także częstsze konsultowanie wprowadzanych metod kształcenia, sposobów oceniania efektów kształcenia, doskonalenia procedur oceny jakości zajęć dydaktycznych ze studentami i pracownikami dydaktycznymi.

W raporcie samooceny Wydział wskazał na ocenianym kierunku fizjoterapii wielu partnerów zewnętrznych. Wpływ interesariuszy zewnętrznych na określanie koncepcji kształcenia na akredytowanym kierunku studiów jest jednak niewielki. Działania formalizujące proces pozyskiwania opinii od interesariuszy zewnętrznych na Wydziale Wychowania Fizycznego AWFIS w Gdańsku zostały wdrożone stosunkowo niedawno, jednak ich konsekwentna realizacja może przynieść efekty.

Stopień zainteresowania studentów jakością kształcenia i ich wpływu na jakość kształcenia ma formalny charakter. Wynika z aktywnego udziału w Radzie Programowej kierunku Fizjoterapia ds. Jakości i Programów Kształcenia, a także z włączania się w prace organów kolegialnych Akademii - Senatu czy Rady Wydziału. Studenci uczestniczą w procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości kształcenia poprzez udział w ankietyzacji.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	Wyróżniająco (6)	w pełni (5)	Znacząco (4)	Częściowo (3)	Niedostatecznie (2)
1. koncepcja rozwoju kierunku				X	
2. cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji				X	
3. program studiów				X	

4. zasoby kadrowe		X			
5. infrastruktura dydaktyczna		X			
6. prowadzenie badań naukowych		X			
7. system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
8. wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

Podsumowanie

Ocena możliwości uzyskania zakładanych efektów kształcenia i rozwoju ocenianego kierunku w wizytowanej jednostce oraz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, a także wskazanie obszarów nie budzących zastrzeżeń, w których wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest wysoce efektywny oraz obszarów wymagających podjęcia określonych działań (uzasadnienie powinno odnosić się do konstatacji zawartych w raporcie, zawierać zalecenia).

Realizacja zakładanych efektów kształcenia i rozwój ocenianego kierunku będą w pełni spełnione w przypadku **dokonania zmian w zakresie:**

- -opracowania przez Jednostkę własnej strategii rozwoju,
- -dokonania właściwego opisu efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia,
- usunięcia błędów i uzupełnienia w opisie kierunkowych efektów kształcenia dotyczących kolejności i braku niektórych, przedstawionych tam efektów.
- - niespójności efektów kierunkowych z efektami przedmiotowymi.
- -uzyskania pełnej merytorycznej zgodności pomiędzy celami kształcenia wyłaniającymi się z opisu efektów kierunkowych zamieszczonych a szczegółowymi celami kształcenia wynikającymi z realizacji niektórych przedmiotów. Nie ma także pełnej merytorycznej spójności pomiędzy efektami przedmiotowymi i kierunkowymi.
- Realizowanego programu kształcenia, który tylko częściowo umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta,
- Ujednoliceniu punktacji ECTS. Niezależnie od trybu kształcenia studenci muszą osiągać taką samą liczbę ECTS za realizację programu kształcenia. Uczelnia nie zastosowała się do tych wymogów. Istnieją także różnice w punktacji przypisanej poszczególnym przedmiotom na obu trybach kształcenia, co jest nieprawidłowe,
- Nie można ocenić systemu organizacji praktyk po zmianach programowych. W najnowszych programach kształcenia są one przypisane do poszczególnych semestrów ale określa się je jako „międzysemestralne”. Nie wiadomo jednak dokładnie kiedy w trakcie semestru mogły by być realizowane. Nie mając takiej wiedzy nie można ocenić czy sposób organizacji praktyk jest właściwy,
- Istnieje pilna potrzeba wdrożenia założeń Systemu. Brakuje dokumentów potwierdzających stopniowe wdrożenie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Wskazane jest także częstsze konsultowanie wprowadzanych metod

kształcenia, sposobów oceniania efektów kształcenia, doskonalenia procedur oceny jakości zajęć dydaktycznych ze studentami i pracownikami dydaktycznymi.

- Szczegółowe uzasadnienie uwag zawarte jest we wcześniej przedstawionej treści raportu.

Przewodnicząca Zespołu oceniającego

Prof. dr hab. n. med. Krystyna Rożek - Piechura

Tabela nr 2: Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	Wyróżniająco (6)	w pełni (5)	Znacząco (4)	Częściowo (3)	Niedostatecznie (2)
1. koncepcja rozwoju kierunku				X	
2. cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji				X	
3. program studiów				X	
4. zasoby kadrowe		X			
5. infrastruktura dydaktyczna		X			
6. prowadzenie badań naukowych		X			
7. system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
8. wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

Na podstawie analizy odpowiedzi na raport Uczelni można stwierdzić, co następuje:

1. Uczelnia przesłała dokument dotyczący formowania strategii dla kierunku Fizjoterapii, która wpisuje się w strategiczne cele Uczelni. Dokument ten ma zostać przyjęty w formie Uchwały na najbliższym posiedzeniu Senatu.

Stanowi to podstawę do zmiany oceny dotyczącej pierwszego kryterium „Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku formułowana przez jednostkę” z oceny częściowej na znaczącą ponieważ do tej pory Uczelnia nie posiadała strategii rozwoju Wydziału.

2. Przyznając rację Zespołowi Oceniającemu, Uczelnia skorygowała błąd, dotyczący określenia dwóch profili kształcenia: ogólnoakademicki i praktycznego dla studiów II stopnia w cyklach kształcenia 2012-2014 i 2013-2015 odpowiednią uchwałą Senatu (załącznik nr 5) i określiła go jako ogólnoakademicki. Tak też zostały zdefiniowane efekty kształcenia. Uczelnia wyjaśniła, że był to błąd wynikający z nieskorygowania uchwały senatu na podstawie podjętej uchwały przez Radę Wydziału i dyskusji Rady Programowej Kierunku Fizjoterapia ds. Jakości i Programów Kształcenia.

Uczelnia przedstawiła poprawione przez Radę Programową sylabusy zawierające odpowiednio przypisane efekty kształcenia oraz ich oznaczenia, usunięto niespójności i niezgodności niektórych efektów przedmiotowych i kierunkowych na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Skorygowano je również w programach i macierzy (zał. nr 7, 8).

Uczelnia rozpoczęła także wprowadzanie na stronę internetową programów oraz sylabusów dla obowiązujących cykli kształcenia, dzięki czemu student będzie miał możliwość nieograniczonego wglądu w/w dokumenty.

Stanowi to podstawę do zmiany oceny dotyczącej celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji z częściowo na w pełni.

3. Uczelnia wprowadziła zmiany programów kształcenia i planów studiów już od cykli studiów I stopnia 2013-2016 oraz studiów drugiego stopnia w cyklu kształcenia 2013-2015 Uchwałą Rady Wydziału WF nr 10 z dnia 11 czerwca 2014 r. zgadzając się z opinią zespołu wizytującego, który stwierdził, iż do tej pory kształcenie odbywało się niezgodnie z wymogami. Chodzi w szczególności o zmniejszenie liczby godzin na pierwszym i drugim poziomie kształcenia w zakresie przedmiotów kierunkowych, seminarium magisterskiego i praktyk zawodowych, co tłumaczono trudną sytuacją finansową Uczelni i realizacją programu naprawczego, zostały one poprawione (załącznik nr 10, 2, 4). Po uwagach ZO Uczelnia wprowadziła także zmiany dotyczące: jasnego i spójnego określenia treści kształcenia oraz rozpisanie ich na poszczególne tematy, ze wskazaniem liczby godzin przypadających na ćwiczenia, wykłady i ćwiczenia kliniczne (załącznik nr 11, 12, 13).

W odpowiedzi na uwagi dotyczące możliwości zdobycia kompetencji ukierunkowanych na postępowanie z osobami zdrowymi (instruktor rekreacji ruchowej, instruktor odnowy biologicznej) w cyklu kształcenia 2012-2015, zlikwidowano specjalizację Rekreacja ruchowa na studiach I stopnia i przeniesiono ją na drugi stopień w ramach specjalizacji „Odnowa biologiczna i Profilaktyka w geriatrici”, jako przedmioty do wyboru. Zwiększono tym samym liczbę godzin dydaktycznych dla przedmiotów kierunkowych, w tym Kinezyterapii, Fizykoterapii, Masażu leczniczego i Terapii manualnej oraz wprowadzono przedmiot Fizjoterapia w zaburzeniach statyki ciała (załącznik nr 10,17).

Na studiach drugiego stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych skorygowano błędy dotyczące przypisaniu nierównej liczby ECTS dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych (załącznik nr 2 i 4) oraz wyrównano liczbę godzin przeznaczonych na praktyki zawodowe realizowane na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych (załącznik nr 1, 2, 3, 4), co pozwoli studentom obu trybów osiągnąć te same efekty kształcenia. Zmiany te zatwierdzono na posiedzeniu Rady Wydziału Wychowania Fizycznego w dniu 11 czerwca 2014 r.

Uzupełniono także brakującą liczbę godzin przedmiotów do wyboru do 30% łącznej liczby punktów ECTS w kolejnych cyklach kształcenia tj. 2013-2015 oraz 2014-2016 oraz skorygowano nieprawidłowości w przypisaniu punktów ECTS na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych (załącznik nr 1, 2, 3, 4).

W odpowiedzi na raport dotyczące organizacji praktyk zawodowych zniesiono tryb praktyk międzysemestralnych, wprowadzając zblokowane praktyki studenckie w trakcie semestru, odpowiednio zimowego i letniego. W ramach zmian w realizacji praktyk wprowadzono nowe regulaminy dla każdego rocznika studiów, z określeniem opiekunów dydaktycznych dla każdego z nich. W ramach zmian przygotowano też odpowiedni arkusz dziennika studenckich praktyk zawodowych, na bieżąco uzupełniany przez studenta z codzienną obserwacją pacjentów. Udokumentowana w Dzienniku praca studenta podlega pisemnej ocenie przez Opiekuna praktyk w danej placówce ochrony zdrowia. Wprowadzono również obowiązkową hospitację placówek przez opiekuna dydaktycznego z Zakładu Fizjoterapii Klinicznej i Praktyk Zawodowych. Kończącą formą zaliczenia praktyk zawodowych jest ocena (załącznik nr 28).

Na tej podstawie można zmienić ocenę dotyczącą programów kształcenia z częściowej na w pełni.

5. Uczelnia zgadza się także z uwagami dotyczącymi poziomu funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Oceny Jakości Kształcenia. Informuje, iż podjęcie kroki np. w sprawie zwiększenia wiedzy i aktywizacji studentów, nauczycieli i pracodawców w procesach projakościowych (zał. nr 9), usprawniana jest także ankietyzacja poprzez wprowadzenie ich w postaci elektronicznej. Można więc stwierdzić, że Uczelnia przewiduje zmiany w tym zakresie i zmienić ocenę dotyczącą Wewnętrznego Systemu Oceny Jakości Kształcenia ze znacząco na w pełni.

Tabela nr 3: Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej – po zmianach

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie

koncepcja rozwoju kierunku			X		
cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji		X			
program studiów		X			
zasoby kadrowe		X			
infrastruktura dydaktyczna		X			
przewodzenie badań naukowych		X			
system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
wewnętrzny system zapewnienia jakości		X			

